

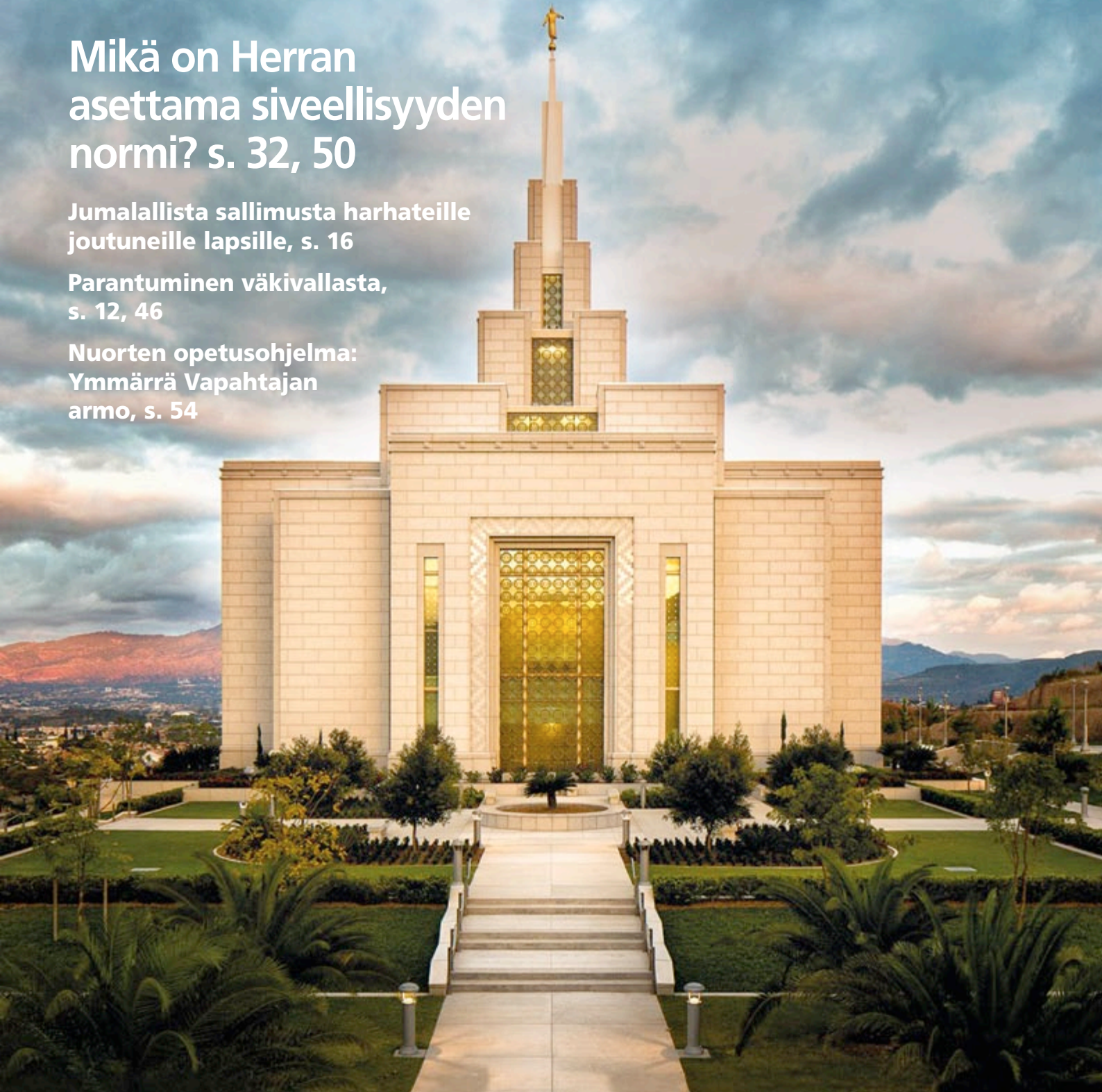
Liahona

**Mikä on Herran
asettama siveellisyyden
normi? s. 32, 50**

**Jumalallista sallimusta harhateille
joutuneille lapsille, s. 16**

**Parantuminen väkivallasta,
s. 12, 46**

**Nuorten opetusohjelma:
Ymmärrä Vapahtajan
armo, s. 54**

*"Äitiys ei ole
harrastus, se
on kutsumus.
– – Sitä ei tehdä
vain, jos aikaa
sattuu riittämään.
Sitä varten
Jumala antoi
sinulle aikaa."*

Rachel Jankovic artikkelissa
Neil L. Andersen, "Lapset",
Liahona, marraskuu 2011,
s. 28.

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Palveleminen ja iankaikkinen elämä
Presidentti Henry B. Eyring
- 7** Kotikäyntiopetus: Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: maailman valo

ERIKOISARTIKKELIT

- 16** Uskolliset vanhemmat ja harhateille joutuneet lapset: toivon ylläpitäminen ja väärinkäsityksen selvittäminen
Vanhin David A. Bednar
Vanhin Bednar auttaa vanhempia saamaan oikean opillisen ymmärryksen totuuksista, jotka koskevat harhateille joutuneita lapsia.

- 22** Pioneereja jokaisessa maassa: Zimbabwe – kaunis maa, uskova kansa

Nämä uskolliset pioneerit Zimbabwessa voivat olla esimerkkeinä kirkon jäsenistä jokaisessa maassa.

- 28** Järkkymättömiä

Reid Tateoka

Keskellä vuoden 2011 maanjäristyksen ja tsunamin jälkimaininkeja Japanissa nämä lähetyssaarnaajat muistivat kääntyä Herran puoleen.

- 32** Herran asettama siveellisyyden normi

Vanhin Tad R. Callister

Taivaallisen Isän ei tarvitse ilmoittaa siveellisyyden norminsa kuin kerran, ja Hänen äänensä kumoo kaikki muut äänet, joita tämä maailma kykenee saamaan kokoon.

OSASTOT

- 8** Lokakuun 2013 konferenssin muistikirja
- 10** Vanhan testamentin profeetat: Abraham
- 11** Nuorten voimaksi -kirjasesta opettaminen: Sukupuolinen puhtaus
- 12** Me puhumme Kristuksesta: Taakka otettiin pois
Julkaistaan nimettömänä
- 14** Palvelemme kirkossa: Vierasta ihmistä palvelemissa
Yong Gil Park
- 38** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 80** Kunnes taas kohdataan: Odotusta aulassa
Lori Fuller

KANNESSA

Edessä: valokuva Tegucigalpan temppelistä Hondurasissa Cody Bell. Kansilehden sisäsivu: valokuvakuviutus Bradley Slade.

42

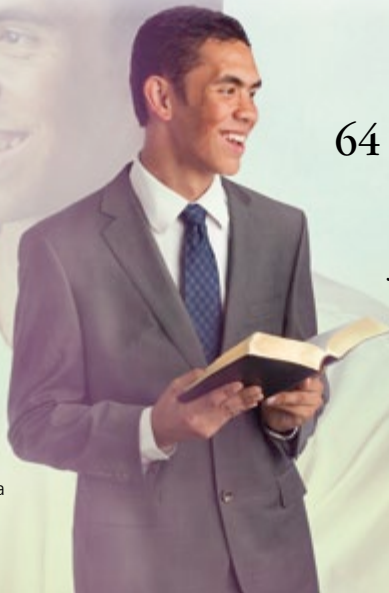
42 Kohti onnistumisia

Richard M. Romney

Voit näiden nuorten aikuisten tavoin löytää tilaisuuksia kertoa evankeliumista jokapäiväisessä elämässä.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Laske siunauksesi!

46 Väkivallan murheellisten arpien parantuminen

Vanhin Richard G. Scott

Muiden jumalattomat valinnat voivat aiheuttaa teille tuskaa ja ahdistusta, mutta ne eivät voi tuhota iankaikkisia mahdollisuuksianne.

50 Nuorten voimaksi: Puhdas sydän ja tahraton ruumis

Neill F. Marriott

52 Pysy valppaana

Julkaistaan nimettömänä

Kesti puolitoista vuotta, ennen kuin menin puhumaan piispani kanssa pornografiaa koskevasta ongelmastani. Älä anna sen kestää niin kauan.

53 Kuinka valitsette hyviä ystäviä

Presidentti Thomas S. Monson

Ystäväilläsi on suuri vaikutus siihen, millainen sinusta tulee. Valitse heidät tarkoin!

54 Jeesuksen Kristuksen armo ja sovitus

Joshua J. Perkey

Muista aina, että Herra Jeesus Kristus suo armonsa ulottuillesi.

57 Juliste: Jättiläisapu

58 Onko sopivaa...? Voinko minä...?

Heidi McConkie

Älä yritä sovittaa evankeliumia elämäsi. Yritä sen sijaan sovittaa elämäsi evankeliumiin.

61 Asian ytimeen

62 Virtuaalisia kirjekavereita

Stephanie Acerson

Voit käyttää Facebookia ja muuta mediaa nyt ja tulla lähetyssaarnaajaksi.

64 Älä missaa puhelua

David Dickson

Mitä saattaisit jäädä paitsi, jos et kuuntelisi tulevan yleiskonferenssin puheita?

54

66

66 Kuuleeko joku minua?

Lucas F. ja Susan Barrett

Kuinka olisin voinut todistaa rukouksesta, kun en ollut varma, kuuleeko taivaallinen Isä rukoukseni?

68 Loistava ajatus

69 Meidän sivumme

70 Ystäviä ympäri maailmaa: Minä olen Tendai Zimbabwesta

Amie Jane Leavitt

72 Paperinukketoiminta: Mudiwa Zimbabwesta

73 Tunsin Hengen

Linda K. Burton

Pappouden siunaus ja Alkeisyhdistyksen laulu auttoivat minua tuntemaan Pyhän Hengen.

74 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Jeesus Kristus on meidän Vapahtajamme

76 Pienille lapsille: Puutarha täynnä siunauksia

Linda Pratt

81 Profeetan henkilökuva: Ezra Taft Benson

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon

Neuvojat: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Toimittajat: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihakoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihakoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rctockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositilauksinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa

liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

March 2014 Vol. 66 No. 3. Liahona (USPS 311-480)

Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheitaideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä.
Seuraavana on kaksi ideaa.

VALOKUUVAKOITUS CRAIG DIMOND

”Kuinka valitsette hyviä ystäviä”,

s. 53: Leikkaa lehdistä useita kuvia nuorista miehistä ja nuorista naisista ja keksi jokaisesta hahmosta lyhyt henkilökuva. Voisit esimerkiksi näyttää kuvaa nuoresta miehestä ja sanoa: ”Tämä on Aaron. Hän ei ole kirkon jäsen, mutta hän käy säännöllisesti synagogassa perheensä kanssa. Hän urheilee mielellään, ja hän käyttää puhdasta kieltä.” Luo jokaiseen kuvaan liittyen yksi tämänkaltaisen henkilökuva. Kysy lapsiltasi, ketkä näistä henkilöistä olisivat hyviä ystäviä. Lue heidän kanssaan Jaak. 2:23, ja keskustelkaa siitä, miten meistä voi tulla taivaallisen Isän ystäviä.

”Jeesus Kristus on meidän Vapahtajamme”,

s. 74: Pääsiäinen on tulossa! Haluatte ehkä tehdä jotakin erityistä tänä pääsiäisaikana huomataksenne siunaukset, joita saatte Jeesukselta Kristukselta. Joka päivä päivällisellä kukin perheenjäsen voi vuorotellen kertoa siunauksista, joita hän on sinä päivänä saanut. Voitte muistella näitä siunauksia keräämällä kulhoon marmorikuulia – yhden kuulan jokaista siunausta kohden. Voit halutessasi esitellä tämän idean perheilläsi lukemalla jonkin pyhien kirjoitusten kohdan Jeesuksen Kristuksen elämästä ja pyytää sitten lapsiasi piirtämään kuvan siitä, mitä siinä kohdassa tapahtuu. Laulakaa ”Kuin Jeesus mä olla tahdon” (*Lasten laulukirja*, s. 40–41) tai jokin toinen laulu Vapahtajasta.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

Liahona on myös Facebookissa. Innoittavia sanomia on osoitteessa [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine).

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Abraham, 10

Anteeksianto, 46, 50, 52

Armo, 54

Benson, Ezra Taft, 81

Jeesus Kristus, 12, 54, 74

Kiitollisuus, 28, 76

Lähetystyö, 22, 28, 42, 62

Media, 32, 52

Palveleminen, 14, 41, 57

Parannus, 32, 46, 50, 52

Perhe, 16

Pioneerit, 22

Pornografia, 32, 52

Profeetat, 64

Pyhä Henki, 73

Rukous, 58, 66

Sakramentti, 28

Siveellisyys, 11, 32, 50, 52

Sovitus, 12, 16, 46, 54

Säädyllyisyys, 32

Tasovaatimukset, 32, 58

Tempelit, 80

Todistus, 66

Vastoinkäymiset, 12, 28, 46

Väkivalta, 12, 32, 46

Yleiskonferenssi, 8, 64

Ystävyys, 53, 62

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

Palveleminen

JÄ IANKAIKKINEN ELÄMÄ

Vapahtaja on esikuvamme epäitsekästä palvelemisesta. Hänen täydellinen elämänsä oli omistettu taivaallisen Isän ja kaikkien Isän lasten palvelemiseen. Isän ja Pojan yhteinen tarkoitus on antaa meille kaikille kuolemattomuuden lahja ja iankaikkisen elämän siunaus (ks. Moos. 1:39).

Iankaikkisen elämän saadaksemme meidän täytyy muuttua Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta – syntyä uudesti ja tulla puhtaiksi synnistä. Pienet alle 8-vuotiaat lapset ovat kuitenkin synnittömiä, ja heidät lunastetaan sovituksen kautta (ks. Moosia 3:16, 21; Moroni 8:10–12).

Meille kaikille, jotka saavutamme vastuullisen iän, on olemassa suurenmoinen suunnitelma, jonka ansiosta voimme puhdistua synnistä ja valmistautua iankaikkiseen elämään. Tuo valmistautuminen alkaa pappouden valtuudella toimitetusta kasteesta ja Pyhän Hengen vastaanottamisesta. Sitten meidän täytyy aina muistaa Vapahtaja ja pitää käskyt, jotka Hän on antanut meille.

Kuningas Benjamin kertoi Mormonin kirjassa kansalleen siitä ilosta, jota kokee tuntiessaan saaneensa syntien anteeksiannon Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. Sitten hän opetti heille, että säilyttääkseen syntiensä anteeksiannon heidän täytyy opettaa lapsiaan palvelemaan toisiaan ja heidän täytyy olla niin anteliaita kuin kykenevät vastatakseen lähipiirissään olevien ajallisiin ja hengellisiin tarpeisiin. (Ks. Moosia 4:11–16.)

Hän opetti myös: ”Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta; jotta oppisitte, että kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa” (Moosia 2:17).

Jeesus kulki ympäri maata opettaen evankeliumiaan ja tehden hyvää (ks. Ap. t. 10:38). Hän paransi sairaita. Hän herätti kuolleita. Voimallaan Hän ruokki tuhansia, kun he olivat nälkäisiä ja ilman ruokaa (ks. Matt. 14:14–21; Joh. 6:2–13). Ylösnousemuksensa jälkeen Hän antoi ruokaa useille apostoleilleen, kun he tulivat maihin Galileanjärven rannalla (ks. Joh. 21:12–13). Amerikan mantereella Hän paransi sairaita ja siunasi lapsia yksi kerrallaan (ks. 3. Nefi 17:7–9, 21).

Apostoli Jaakob opetti meille, kuinka halu palvella muita johtuu kiitollisuudestamme sitä kohtaan, mitä Herra on tehnyt hyväksemme:

”Mutta se, joka kiinnittää katseensa vapauden täydelliseen lakiin ja jää sen ääreen, ei unohda kuulemaansa vaan tekee sen mukaisesti, ja kerran hän on saava kiitoksen siitä mitä tekee. – –

Puhdasta, Jumalan ja Isän silmissä tahratonta palvelusta on huolehtia orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.” (Jaak. 1:25, 27.)

Yksi tae siitä, että teitä puhdistetaan, on lisääntyvä halu palvella muita Vapahtajan puolesta. Kotiopetuksesta ja kotikäyntiopetuksesta tulee enemmän ilo ja vähemmän taakka. Huomaatte tarjoutuvanne useammin vapaaehtoisiksi paikallisessa koulussa tai auttavanne köyhistä huolehtimisessa asuinpaikkakunnallanne. Vaikka teillä ehkä on vain vähän rahaa annettavaksi niille, joilla on vähemmän, te toivotte, että teillä olisi enemmän, niin että voisitte antaa enemmän (ks. Moosia 4:24). Huomaatte olevanne innokkaampia palvelemaan lapsianne ja näyttämään heille, kuinka toisia palvellaan.

Kun luontonne muuttuu, tunnette halua palvella

enemmän saamatta siitä tunnustusta. Tunnen Vapahtajan opetuslapsia, jotka ovat antaneet suuria lahjoja rahassa ja palveluina mutta ovat halunneet, ettei kukaan muu kuin Jumala ja heidän lapsensa tietäisi siitä. Jumala on huomionnut heidän palvelemisensa siunaamalla heitä tässä elämässä, ja Hän siunaa heitä tulevassa iankaikkisessa elämässä (ks. Matt. 6:1–4; 3. Nefi 13:1–4).

Kun olette pitäneet käskyn palvella toisia (ks. Matt. 22:39), olette tunteneet muutoksen ylpeyden tunteissanne. Vapahtaja oikaisi apostolejaan, kun he väittelivät siitä, kuka olisi suurin heidän keskuudessaan. Hän sanoi:

”Älkää antako kutsua itseänne oppimestariksi, sillä teillä on vain yksi mestari, Kristus.

Joka teistä on suurin, se olkoon toisten palvelija.” (Matt. 23:10–11.)

Vapahtaja opettaa meille, kuinka me voimme oppia palvelemaan toisia. Hän palveli täydellisesti, ja meidän täytyy oppia palvelemaan siten kuin Hän oppi – rivi rivin päälle (ks. OL 93:12–13). Palvelemalla meistä voi tulla enemmän Hänen kaltaisiaan. Rukoilkaamme koko sydämemme voimalla, että rakastaisimme

vihollisiamme kuten Hän rakastaa heitä (ks. Matt. 5:43–44; Moroni 7:48). Silloin meistä saattaa viimein tulla sopivia iankaikkiseen elämään Hänen ja taivaallisen Isämme kanssa.

Lupaun, että me voimme oppia palvelemaan täydellisemmin, kun noudatamme Vapahtajan opetuksia ja esimerkkiä. ■

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Vanhin M. Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumista on kannustanut meitä rukoilemaan tilaisuuksia palvella: ”Pyytäkää aamuroukossenne jokaisena uutena päivänä taivaallista Isää johdattamaan teitä huomaamaan tilaisuus palvella yhtä Hänen kallisarvoisista lapsistaan. Kulkekaa sitten päivän läpi – etsien jotakuta autettavaa.” (”Tekhää innokkaasti työtä”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 31.) Voisit pyytää niitä, joita opetat, asettamaan tavoitteen rukoilla joka aamu tilaisuuksia palvella ja sitten etsiä niitä koko päivän ajan.

Vastaus hänen rukoukseensa

Siphilile Khumalo

Yhtenä iltana erääseen toiseen uskontokuntaan kuuluva ystävä kävi luonani. Yleensä tutkin pyhiä kirjoituksia yksin, ja olin tuonut ne ulos tutkiakseni niitä sinä iltana. Tunsin kehotuksen kutsua hänet mukaan pyhien kirjoitusten tutkimiseeni, mutta pelkäsin ja aloin sen sijaan tutkia yksin. Tiesin, että olin ollut piittaamatta Hengen kehotuksesta. Muutamaa minuuttia myöhemmin kysyin varovasti: "Haluaisitko tutkia kanssani pyhiä kirjoituksia?" Epäroimättä ystäväni vastasi: "Kyllä."

Sitten me luimme Mormonin kirjaa. Hän esitti minulle joitakin kysymyksiä, ja saatoin tuntea Hengen ohjaavan minua, kun vastasin. Lausuin todistukseni siitä, että Mormonin kirja on totta. Kun olin tehnyt sen, hän sanoi minulle: "Olen itkeskellyt ja ollut peloissani koko päivän. Olin juuri rukoillut Jumalalta apua, kun pysyt minua lukemaan kanssasi pyhiä kirjoituksia. Minusta tuntuu nyt paljon paremmalta. Kiitos."

Herra oli käyttänyt minua välineenä vastatessaan rukoukseen ja palvellessaan yhtä avun tarpeessa olevista lapsistaan. Tiedän, että kehotukset ovat jumalallisia ohjeita viisaalta, suurenmoiselta Isältä. Pannessamme syrjään pelkomme me sallimme Hänen ilmaista voimansa, kun olemme kuuliaisia.

Kirjoittaja asuu Gautengissa Etelä-Afrikassa.

Etsi tapoja palvella

Lapset voivat päättää palvella toisia. Ympyröi kuvat, joissa lapsi päättää seurata Jeesusta Kristusta auttamalla jotakuta toista.

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä voit kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan elämän ja tehtävän ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallinen tehtävä: maailman valo

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan tehtävän eri osa-alueita.

Kun opimme ymmärtämään, että Jeesus Kristus on maailman valo, uskomme Häneen vahvistuu ja meistä tulee valo muille. Kristus todisti, että Hänen tehtävänään on olla ”todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, joka tulee maailmaan” (OL 93:2), ja pyysi, että me pitäisimme Hänen valonsa ”korkealla, jotta se loistaisi maailmalle” (3. Nefi 18:24).

Myös profeettamme ovat todistaneet Kristuksen valosta. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Joka kerta kun päätätte pyrkiä elämään enemmän Vapahtajan kaltaisesti, teidän todistuksenne vahvistuu. Tulette aikanaan tietämään itse, että Hän on maailman valo. – Tulette heijastamaan muille Kristuksen valoa elämässänne.”¹

Vanhin Quentin L. Cook kahdentoista apostolin koorumista on sanonut seuraavaa siitä, kuinka me

olemme valo maailmalle: ”Meidän täytyy suojella perhettämme ja olla etulinjassa yhdessä kaikkien hyväntahtoisten ihmisten kanssa tehden kaiken voitavamme säilyttääksemme valon, toivon ja moraalin omissa yhteisöissämme.”²

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Joh. 8:12; OL 50:24; 115:5

VIITTEET

1. ”Elävä todistus”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 128.
2. ”Tulkoon valo!”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 30.
3. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 172.
4. Ks. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 173.

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Myöhempien aikojen pyhiin kuuluvat naiset pitivät edelleenkin yllä valoaan.

Erään tornitalon 80. kerroksessa Hongkongissa Kiinassa eräs naimaton ja fyysisesti vammaisen sisar – ainoa myöhempien aikojen pyhä suvussaan – loi kodin turvapaikaksi, jossa hän ja hänen luonaan käyvät voivat tuntea Hengen vaikutuksen. Lähellään hänellä oli pyhät kirjoituksensa, Apuyhdistyksen oppikirjansa ja kirkon laulukirjansa. Hän matkusti temppeleihin suorittamaan toimituksia esivanhempiansa puolesta.³

Brasiliassa eräs vanhurskas äiti kasvatti lapsiaan evankeliumin valossa. Alkeisyhdistyksen laulut täyttivät ilman hänen punatiilisessä kodissaan ja *Liahona*-lehden kuvat temppeleistä, Jumalan profeetoista ja Vapahtajasta täyttivät seinät. Hän ja hänen miehensä tekivät uhrauksia tullakseen sinetöidyiksi temppeleissä, jotta heidän lapsensa voisivat syntyä liiton alaisina. Hänen jatkuvana rukouksenaan oli, että Herra auttaisi häntä kasvattamaan lapsensa evankeliumin valossa, totuudessa ja voimassa.⁴

Mitä minä voin tehdä?

1. Keskustelkaa siitä, mitä tarkoittaa olla valona maailmassa tänä aikana.
2. Pohtikaa, kuinka Kristuksen valon seuraaminen auttaa teitä kestäämään koettelemuksia.

LOKAKUUN 2013 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Kun käyt läpi lokakuun 2013 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden Konferenssin muistikirjaa) apuna tutkiessasi ja toteuttaessasi käytännössä elävien profeettojen ja apostolien sekä muiden kirkon johtohenkilöiden äskettäisiä opetuksia.

Vastauksia sinulle

Jokaisessa konferenssissa profeetat ja apostolit antavat innoitettuja vastauksia kysymyksiin, joita kirkon jäsenillä saattaa olla. Käytä marraskuun 2013 lehteäsi tai käy osoitteessa conference.lds.org, niin löydät vastauksia näihin kysymyksiin:

- Mitä voin tehdä, jos joku perheenjäsen on harhautunut pois evankeliumista? Ks. Henry B. Eyring, ”Lastenlapsilleni”.
- Onko olemassa jokin turvallinen paikka, jossa kasvattaa lapsemme? Ks. Boyd K. Packer, ”Avain hengelliseen suojelukseen”.
- Miksi naisten vaikutus on tärkeä? Ks. D. Todd Christofferson, ”Naisten moraalinen voima”.

Profeetallisia sanoja avioliitosta

Avioliitto miehen ja naisen välillä on perustavanlaatuinen osa Herran oppia ja ratkaisevan tärkeä Jumalan iankaikkisessa suunnitelmassa. Avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan malli elämän täyteydellemään päällä ja taivaassa. Jumalan mallia avioliitosta ei saa käyttää väärin, käsittää väärin eikä tulkita väärin [ks. Matt. 19:4–6]. Ei, jos haluaa todellista

iloa. Jumalan antama avioliiton malli suojelee pyhiä lisääntymisen voimia ja uskollisen, intiimin aviosuhteen tuomaa iloa. Tiedämme, että Jumala vihki Aadamin ja Eevan avioliittoon ennen kuin he saivat kokea aviomiehenä ja vaimona olemisen iloa.”

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Iankaikkisia päätöksiä”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 108.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita osoitteessa conference.lds.org.

RINNAKKAISIA OPETUKSIA: JUMALAN RAKKAUS

Joitakin tärkeimmistä aiheista käsitellään useammassa kuin yhdessä yleiskonferenssipuheessa. Seuraavassa on kolmen puhujan sanoja Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan:

- "Taivaallinen Isänne rakastaa teitä – teitä jokaista. Tuo rakkaus ei koskaan muutu. – Se on olemassa aina."¹ – Presidentti Thomas S. Monson
- "[Vapahtaja] on aina lähellä, varsinkin pyhissä paikoissa ja hädän hetkinä, ja joskus, kun sitä kaikkein vähiten odotan, melkein tunnen Hänen taputtavan minua olkapäälle, jotta tietäisin, että Hän rakastaa minua."² – Vanhin Terence M. Vinson seitsemänkymmenen koorumista
- "Todistan, ettei kukaan ole muukalainen meidän taivaalliselle Isällemme. Ei ole ketään, jonka sielu ei olisi Hänelle kallisarvoinen."³ – Piispa Gérald Caussé, ensimmäinen neuvonantaja johtavassa piispakunnassa

VIITTEET

1. "Emme koskaan kulje yksin", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 124.
2. "Lähemmäksi Jumalaa", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 105–106.
3. "Te ette siis enää ole vieraita", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 51.

Profeetallinen lupaus

"On luonnollista, että on kysymyksiä – vilpittömän kysymyksen terho on usein versonut ja kypsynyt ymmärryksen suureksi tammeksi. Kirkossa on harvoja jäseniä, jotka eivät olisi kerran jos toisenkin painiskelleet vakavien tai arkaluonteisten kysymysten kanssa. Yksi kirkon tarkoituksista on hoivata ja

kasvattaa uskon siementä – joskus jopa epäilyksen ja epävarmuuden hiekkaisessa maaperässä. Usko on sellaisten asioiden toivomista, joita ei nähdä mutta jotka ovat totta [ks. Hepr. 11:1].

Sen vuoksi rakkaat veljeni ja sisareni – rakkaat ystäväni – epäilettehän ensin epäilyksiänne ennen kuin epäilette

SEURAKUNNAN LÄHETYSSAARNAAJARAHASTO JA YLEINEN LÄHETYSSAARNAAJARAHASTO

"Kiitän teitä runsaskätisistä lahjoituksestanne. Avuntarve on jatkuva, jotta voimme edelleen avustaa niitä, jotka haluavat innokkaasti palvella mutta joilla itsellään ei ole varoja siihen."

Presidentti Thomas S. Monson, "Tervetuloa konferenssiin", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 4–5.

uskoanne. Me emme saa koskaan antaa epäilyksen pitää meitä vankina ja erossa jumalallisesta rakkaudesta, rauhasta ja lahjoista, jotka koituvat uskosta Herraan Jeesukseen Kristukseen."

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, "Tulkaa, liitykää joukkoomme", *Liahona*, marraskuu 2013, s. 23.

ABRAHAM

”Kun me noudatamme Abrahamin esimerkkiä, – – me saamme suuremman onnen ja rauhan ja levon [ja] me saamme suosion Jumalan ja ihmisten edessä.”¹

– Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985)

Ensimmäinen kotini oli Urin liete-
maalla Kaldeassa. Kaldealaiset,
myös isäni, palvoivat epäjumalia ja
uhrasivat ihmisuhreja. Mutta minä
uskoin ainoaan totiseen ja elävään
Jumalaan ja valmistauduin sitä päivää
varten, jolloin voisin saada pappeuden
kuten esivanhempani olivat saaneet.²

Kerran kaldealaiset sitoivat minut
uhratakseen minut Elkenä-jumalan alt-
tarilla. Kun he olivat surmaamaisillaan
minut, rukoilin Jumalalta vapautusta
ja siteeni kirposivat heti. Sitten Herra
puhui minulle: ”Minä olen kuullut
sinua ja olen tullut alas vapauttamaan
sinut ja viemään sinut – – vieraaseen
maahan.”³

Herra alkoi siunata minua suun-
nattomasti: Minä sain pappeuden

Melkisedekiltä⁴, ja Herra teki kanssani
liiton, että minusta tulisi monien kan-
sojen isä ja että evankeliumi siunaisi
koko ihmiskuntaa jälkeläisteni kautta.
Hän muutti nimeni Abramista Abra-
hamiksi, mikä tarkoittaa ”kansojen
paljouden isä”.⁵

Toin perheeni Kanaaniin, maahan,
jonka Herra oli valmistanut meille.⁶
Herra lupasi minulle, että Hänen liit-
tonsa, joka koski jälkeläisiäni, täytyisi
vaimoni Saaran synnyttämän pojan
kautta. Saara ja minä emme olleet
kyenneet saamaan lapsia. Ihmette-
limme, kuinka voisimme saada lapsia,
kun olimme kumpikin niin vanhoja
– minä olin 100-vuotias ja Saara oli
90-vuotias.⁷ Mutta kuten Herra lupasi,
me saimme pojan, Iisakin.⁸

Joitakin vuosia myöhemmin seu-
rasi yksi vaikeimmista koettelemuk-
sista elämässäni. Vaikka olin nähnyt
ihmisuhrin tuskan, Herra pyysi
minua uhraamaan poikani Iisakin.
Sydämeni murehti, mutta minä luotin
Herraan. Kun olin surmaamaisillani
Iisakin, enkeli kutsui minua sanoen:
”Älä koske poikaasi – –. Nyt minä
tiedän, että sinä pelkääät – – Jumalaa,
kun et kieltäytynyt uhraamasta – –
ainoa poikaasi.”⁹ Herra antoi oinaan
uhrattavaksi Iisakin sijaan, ja sen
me sitten Iisakin kanssa uhrasimme
Herralta.¹⁰

Kuuliaisuuteni vuoksi Herra vah-
visti liittonsa: ”Annan sinulle jälkeläisiä
niin paljon, että he ovat kuin taivaan
tähdet – –, ja sinun jälkeläistesi saama
siunaus tulee siunaukseksi kaikille
maan kansoille, koska sinä olit minun
äänelleni kuuliainen.”¹¹ ■

VIITTEET

1. Ks. ”Aabrahamin esimerkki”, *Valkeus*, joulukuu 1975, s. 5.
2. Ks. Abr. 1:1–8.
3. Ks. Abr. 1:12, 15–16.
4. Ks. OL 84:14.
5. Ks. 1. Moos. 17:1–9; Abr. 2:8–11; Bible Dictionary, ”Abraham”.
6. Ks. Abr. 2:4, 18–19.
7. Ks. 1. Moos. 17:15–21.
8. Ks. 1. Moos. 21:1–3.
9. 1. Moos. 22:12.
10. Ks. 1. Moos. 22:1–13.
11. 1. Moos. 22:17–18.

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA TÄSTÄ AIHEESTA

Ps. 24:3–4

Matt. 5:27–28

1. Kor. 6:18–20

MK Jaak. 2:27–28

Alma 38:12

OL 46:33; 121:45

ja tähdentää siunauksia, joita saamme pysymällä puhtaina. Voit kannustaa lapsiasi kirjoittamaan itselleen sukupuoliseen puhtauteen liittyviä tavoitteita.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Haluatte kenties pitää perheillan, jossa keskustellette temppelin kuvien avulla temppelin tärkeydestä ja pyhydestä. Sitten voit selittää, että ruumiimmekin on pyhä temppele.
- Lue lastesi kanssa 13. uskonkappale ja puhu siitä, miten tärkeää on pitää ajatuksemme puhtaina. Tehkää luettelo kirjoista, elokuvista ja musiikkikappaleista, jotka täyttävät mielenne hyvillä asioilla. Voitte halutessanne lukea, katsella tai laulaa niitä yhdessä. ■

SUKUPUOLINEN PUHTAUS

Joskus vanhemmat tuntevat epävarmuutta, kun heille tarjoutuu tilaisuuksia opettaa lapsilleen sukupuolista puhtautta. Mutta keskustelut tästä aiheesta voivat luoda Hengelle otollisen ilmapiirin ja valmistaa lapsia tekemään ja pitämään pyhiä liittoja.

Tämän numeron sivuilla 50–51 Neill F. Marriott, toinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa, kirjoittaa: ”Taivaallinen Isä on antanut lisääntymisvoiman avioliiton suojiin vain jumalisia tarkoituksia varten.” *Käsikirjassa 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa* (2010, 21.4.4) sanotaan, että noihin tarkoituksiin sisältyy rakkauden ilmaiseminen sekä tunnesiteiden ja hengellisten siteiden lujittaminen miehen ja vaimon välillä. Seuraavat ehdotukset voivat auttaa sinua opettamaan lapsillesi sukupuolista puhtautta. Voit myös käyttää apuna lokakuun 2012 *Liahona*-lehden artikkelia ”Siveyden ja hyveellisyyden opettaminen”, jossa on lisää ideoita siitä, kuinka lähestyä tätä aihetta.

Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Voit lukea teini-ikäisten lastesi kanssa toukokuun 2013 *Liahonasta* kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin David A. Bednarin artikkelin ”Me uskomme, että tulee olla siveellinen”. Kehota heitä esittämään kysymyksiä sukupuolisesta puhtaudesta. Vastatessasi heidän

kysymyksiinsä voit käyttää avuksi myös kahdentoista apostolin koorumin jäsenen vanhin Jeffrey R. Hollandin artikkelia ”Henkilökohtainen puhtaus” lokakuun 2000 *Liahonasta*.

- Tämän kuukauden nuorten opetusohjelman sunnuntain oppiaiheiden aihe on Jeesuksen Kristuksen sovitus. Voit käyttää opetusohjelman aineistoa opettaaksesi nuorillesi, että sukupuolisynneistä on tehtävä parannus ja kuinka se tapahtuu (ks. lds.org/youth/learn). Voit myös lukea lokakuun 2013 *Liahonasta* seitsemänkymmenen koorumin jäsenen vanhin C. Scott Grow’n artikkelin ”Miksi ja mistä minun pitää tehdä tunnustus piispalleni?” ja keskustella siitä.
- Jos temppele on lähellä, voit käydä temppelialueella perheenne kanssa ja keskustella siitä, miksi meidän on pysyttävä puhtaina päästäksemme temppeliin. Voit kertoa heille siunauksista, joita olet saanut temppelipalvelusta. Halutessasi voit myös suunnitella ajankohdan, jolloin perheenne menee kasteille kuolleiden puolesta.
- Haluat ehkä lukea nuortesi kanssa *Nuorten voimaksi* -kirjasta (2011, s. 35–37) artikkelin ”Sukupuolinen puhtaus”

TAAKKA OTETTIIN POIS

Julkaistaan nimettömänä

Jouduttuani hyväksikäytetyksi lapsena kamppailin vuosia, ennen kuin päätin kertoa siitä jollekulle.

Istuin äskettäin kuuntelemaan Apuyhdistyksen oppiaihetta, jossa eräs sisar luki lasten fyysistä ja seksuaalista väkivaltaa koskevan lainauksen. Ensimmäinen ajatukseni oli: ”Kuinka surullista.” Sitten täytyi Hengellä, joka todisti minulle Vapahtajan sovituksen ihmeestä. Olin ollut seksuaalisen hyväksikäytön uhri nuorella iällä. Tuon Apuyhdistyksen oppiaiheen aikana oivalsin, etten tuntenut enää tuskaa enkä pelkoa, jotka liittyivät minua vuosikausia kalvaneisiin ja pelottaneisiin tapahtumiin. Se oli ihme. Sydämessäni kiitin Vapahtajaa siitä, että Hän oli parantanut minut.

Kun olin lapsi, minulla oli vaikeaa ja tunsin vuosikausia häpeää, ennen kuin päätin kertoa jollekulle, että minua oli hyväksikäytetty. Kun olin 13-vuotias, sain tunteen, että oli aika puhua asiasta. Toimintaillassa erään palvelutoiminnan jälkeen menin erään luotettavan johtohenkilön luo, joka puhui kanssani lempeästi ja vei minut sinä samana iltana tapaamaan piispaa. Olin helpottunut nähdessäni piispan lämpimän ilmeen, kun hän kutsui minut toimistoonsa. Muistan

tunteneeni vuosikausien salaisuuksien painon keventyvän piispani kuunnellussa. Muistan hänen aidot kyynelensä, kun hän kuuli kertomukseni. Tunsin taivaallisen Isän rakkauden ja tunsin vakuuttuneeni siitä, ettei

hyväksikäyttö ollut minun vikani ja että olin edelleenkin puhdas ja hyveellinen. Se oli alku parantumisen polulla, joka jatkui monia vuosia.

Parantuminen ei tapahtunut yhdessä hetkessä – se oli rauhan,

AVUN HAKEMINEN

”Parantuminen voi alkaa ystävällisen piispan tai vaarnanjohtajan tai viisaan ammattiauttajan avulla. Jos sääresi olisi murtunut, et päättäisi parantaa sitä itse. Myös vakavasti hyväksikäytetty voi hyötyä ammattiavusta. On monia tapoja saattaa parantuminen alkuun, mutta muista, että täysi parantuminen tulee Vapahtajan, Herran Jeesuksen Kristuksen, Mestarimme ja Lunastajamme välityksellä. Usko siihen, että kun ponnistellet, Hänen täydellinen, iankaikkinen, ääretön sovituksensa voi parantaa kärsimyksesi hyväksikäytön seurauksista.”

—

Vanhin Richard G. Scott kahdenoista apostolin koorumista, ”Hyväksikäytön tuhoisista seurauksista parantuminen”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 42; ks. myös s. 46 tässä numerossa.

ymmärryksen ja vastausten prosessi, joka muodostui siitä, että tutkin pyhiä kirjoituksia, rukoilin päivittäin ja tulin tuntemaan Jeesuksen Kristuksen yhä paremmin. Tutkiessani Vapahtajan elämää tunsin yhä suurempaa rakkautta Häntä kohtaan. Henki todisti minulle totuuksista, myös omasta arvostani Jumalan tyttä- renä. Kun annoin sydämeni Herralle, noudatin Hänen käskyjään ja etsin Hänen tahtoaan, täytyi lohdulla ja rauhalla. Oppiessani tuntemaan Häntä aloin tuntea itseäni. Lopulta

menneisyyteni ei enää satuttanut minua. Taakka otettiin pois. Vapahtaja oli parantanut minut.

Minulla on nyt iankaikkinen perhe: ihana aviomies ja kolme kaunista tytärtä. Minua on siunattu niin, että saan työskennellä nuorten kanssa ja todistaa, että Jeesuksen Kristuksen sovitus voi parantaa meidät synnistä, fyysisestä tuskasta ja särkyneestä sydämeistä. Tiedän tämän sen laupeuden vuoksi, jota minulle osoitettiin – koska minut on ”iankaikkisesti ympäröity hänen rakkautensa käsivarsilla” (2. Nefi 1:15). ■

KUINKA SAAMME HERRAN PARANTAMAAN ELÄMÄMME?

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, auttoi vastaamaan tähän kysymykseen huhtikuun 2013 yleiskonferenssipuheessaan ”Jumalan valon antama toivo”:

Ensiksi, aloittakaa siitä, missä olette.

— Meidän ei tarvitse odottaa maalilinjan ylittämistä saadaksemme Jumalan siunauksia. Itse asiassa taivaat alkavat aueta ja taivaan siunaukset alkavat laskeutua päällemme samalla kun otamme ensimmäisiä askeleitamme valoa kohti. —

Toiseksi, kääntäkää sydämenne kohti Herraa.

Kohottakaa sielunne rukoukseen ja selittäkää

taivaalliselle Isällemme, miltä teistä tuntuu. Tunnustakaa vajavuutenne. Vuodattakaa sydämenne tunteita ja ilmaiskaa kiitollisuutenne. Kertokaa Hänelle, mitä koettelemuksia teillä on. Anokaa Häneltä Kristuksen nimessä voimaa ja tukea. —

Kolmanneksi, vaeltakaa valossa.

— [Taivaallinen Isä] lähetti Poikansa tänne maan päälle valaisemaan tietä ja näyttämään meille, kuinka ylittäisimme turvallisesti polullemme asetetut kompastuskivet. Hän on antanut meille evankeliumin, joka opettaa opetuslapsen tavan elää. Se opettaa meille, mitä meidän täytyy tietää, tehdä ja olla kulkeaksemme Hänen valosaan seuraten Hänen rakkaan Poikansa, Vapahtajamme, jalanjälkiä.” (*Liahona*, toukokuu 2013, s. 75–76.)

VIERASTA IHMISTÄ PALVELEMASSA

Yong Gil Park

Kun lähtöni Koreasta lähestyi, olin huolissani. Kuka pitäisi lähdeyttäni huolen tädistäni?

Äitini ei ollut maallisella matkallaan ottanut vastaan evankeliumia, vaikka olin rukoillut hänen puolestaan ja tuntenut, että hän ottaisi sen vastaan jonakin päivänä. Hän oli ollut vahva nainen, joka oli tehnyt koko elämänsä uhrauksia elättääkseen perheemme Korean sodan jälkeen. Kun äitini kuolemasta oli kulunut vuosi, vaimoni ja minä menimme Los Angelesin tempeliin Kaliforniassa Yhdysvalloissa hänen kastettaan ja konfirmointiaan varten. Voimakas Henki huoneessa vahvisti minulle, että äitini otti iloiten vastaan evankeliumin ja toimitukset.

Juuri ennen kuolemaansa äitini oli pyytänyt minua huolehtimaan nuoremasta siskostaan, joka oli sairaalassa Koreassa. Asuin perheeni kanssa Kaliforniassa, joten valitettavasti minulla ei näyttänyt olevan mitään keinoja täyttää äitini myötätuntoista viimeistä toivetta. Sitten sain odottamatta työni vuoksi siirron Etelä-Koreaan, mikä merkitsi vuoden eroa perheestäni. Vaikka olin huolissani siitä, että asuisin kaukana perheestäni, odotin myös käyntejä tätini ja isäni luona, joka oli korealaisessa sairaalassa ja poti Alzheimerin tautia.

Pyysin taivaalliselta Isältä jumalallista apua asumiseeni kaukana perheestäni. Kun mietin aikaa, jonka viettäisin Koreassa, päätin käydä isäni ja tätini luona sekä tempelissä kerran viikossa ja rukoilla perheeni puolesta päivittäin.

Kun sitten olin Koreassa, uuden seurakuntani piispa kutsui minut Nuorten Miesten johtajaksi ja Evankeliumin oppi -luokan opettajaksi. Seurakuntani ja sairaalat, joissa isäni ja tätini olivat, sijaitsivat kaukana toisistaan, ja minulla oli hyvin vaativa työ, mutta taivaallinen Isä siunasi minua voimalla ja kestävyydellä pitää kunniaa kirkon kutsumukseni ja päätökseni.

Pian sen jälkeen kun aloin käydä tätini luona, huomasin, että hänellä kävi harvoin vieraita. Päätin hakea hänet viikonlopuiksi luokseni hotelliin, missä oli ylimääräinen huone. Minulla oli kuitenkin ongelma: voisinko hänet mukani kirkkoon sunnuntaisin? Luulin, ettei hän olisi kiinnostunut eikä myöskään ymmärtäisi kokouksia, ja hän joutuisi odottamaan minua kirkon jälkeen tuntikausia, kunnes selviytyisin kokouksista ja muista velvollisuuksistani. Mutta jostakin syystä minulla oli tunne, että minun pitäisi ottaa hänet mukaani.

Sinä sunnuntaina otin hänet mukaani, ja kuten arvata saattoi, hänen täytyi odottaa minua jälkeenpäin. Kokousten jälkeen vein hänet takaisin hotellille syömään. Huomasin, että hänellä oli mukanaan pussi. Kysyin häneltä siitä, ja hän sanoi, että eräs sisar oli antanut hänelle vähän välipalaa.

Joka kerta kun minulla oli velvollisuuksia kirkon jälkeen, tämä sisar – joka ei tuntenut tätiäni – toi aina hänelle välipalaa. Eräällä viikolla

pitäessäni pyhäkoulun oppiaihetta tuttu ääni tarjoutui lukemaan yhden pyhien kirjoitusten kohdan. En ollut koskaan kuvitellut, että tätini tarjoutuisi, mutta tätini vieressä istuva ystävällinen sisar oli kehottanut häntä lukemaan luokalle. Vaikka tädillääni oli vaikeuksia tutustua ihmisiin, koska hän oli ollut eristyksissä sairaalassa, kaikki jäsenet tervehtivät häntä ystävällisesti ja juttelivat hänen kanssaan.

Joka sunnuntai-ilta vein hänet takaisin sairaalaan ja lupasin hakea hänet taas seuraavana viikonloppuna, mikä aina toi onnellisen hymyn hänen kasvoilleen.

Kerran eräs ystäväni kertoi olevansa huolissaan siitä, että tädillääni saattaisi olla vaikeaa, kun käyntini äkkiä päättyisivät lähtiessäni Koreasta. Kun suunniteltu lähtöni Koreasta lähestyi, tunteeni olivat kahtalaiset – olin onnellinen siitä, että olisin pian taas perheeni kanssa, mutta ahdistunut ja surullinen siitä, että jättäisin tätini yksin.

Viimein selitin tädilleni, etten kykenisi käymään hänen luonaan yhtä usein. Hän oli hetken hiljaa, ilmeisen pettyneenä. Sitten hän yritti koota itsensä ja kysyi, voisinko käydä hänen luonaan taas vuoden päästä. Itkin ja pyysin kiihkeästi taivaallista Isää auttamaan tätiäni.

Viimeisenä sunnuntainani Koreassa piispa kysyi, voisivatko seurakunnan jäsenet hakea tätini sunnuntaisin kirkkoon. Hän sanoi, että monet jäsenet

olivat halukkaita käymään tätini luona säännöllisesti – niin monet, että heidän pitäisi järjestää vuorot. En ollut uskoa hänen tarjoustaan! Se oli odottamaton vastaus kiihkeisiin rukouksiini.

Koska jäsenet asuivat kaukana sairaalasta, jossa tätini oli, tarjouduin jättämään heille hieman rahaa matkakustannusten kattamiseksi, mutta jäsenet kieltäytyivät ottamasta rahoja. He sanoivat minulle, että he kävisivät vuorotellen kerran kuukaudessa hänen luonaan, mutta sain myöhemmin tietää, että he kävivät itse asiassa joka viikko. Yksi uskollinen sisar haki tätini joka perjantai instituuttiin ja lounaalle. Hän jopa vei tätini kampaajalle hiustenleikkuuseen. Eräs toinen sisar, kahden teini-ikäisen yksinhuoltaja, tarjoutui hakemaan hänet joka sunnuntaiaamu. Tämä sisar laittaa tädilleni ruokaa, vie häntä kävelemään

ja kuuntelee musiikkia hänen kanssaan. Mikä tärkeintä, hän yrittää olla ystävä, ja tätini on viimein avautunut ja juttelee vaivattomasti hänen ja muiden jäsenten kanssa. Joka sunnuntai-ilta piispa hakee tätini jonkun jäsenen luota, vaikka hänellä on ollut pitkä päivä täynnä kirkon kokouksia ja muita velvollisuuksia, viedäkseen tätini takaisin sairaalaan. Joka torstai hän lähettää minulle ystävällisen sähköpositiiviestin kertoakseen heidän taivaallisesta palvelutyöstään tätini hyväksi.

Uskon, että äitini näki uskollisten myöhempien aikojen pyhien teot heidän palvellessaan hänen nuorempaa siskoaan. Ja nyt minä tiedän, selkeämmin kuin koskaan, miksi me kutsumme muita kirkon jäseniä ”veljiksi” ja ”sisariksi”. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

TOIVOTTA- KAA KAIKKI TERVETULLEIKSI

”[Auttakaa] jokaista, joka ilmestyy kirkkorakennukseenne ovelle. Toivottakaa

hänet tervetulleeksi kiitollisina ja vailla ennakkoluuloja. Jos johonkin kokoukseenne tulee ihmisiä, joita te ette tunne, tervehtikää heitä lämpimästi ja kutsukaa heidät istumaan viereenne. Otattehan ensimmäisen askeleen auttaaksenne heitä tuntemaan itsensä tervetulleiksi ja rakastetuiksi ettekä odota heidän tulevan teidän luoksenne.

Kun olette ensin toivottaneet heidät tervetulleiksi, miettikää, millä tavoin voitte jatkaa heidän palvelemistaan.”

Piispa Gérald Caussé, ensimmäinen neuvonantaja johtavassa piisapakunnassa, ”Te ette siis enää ole vieraita”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 51.

Vanhin
David A. Bednar
kahdentoista apostolin
koorumista

Uskolliset vanhemmat harhateille joutuneet lapset:

toivon ylläpitäminen
ja väärinkäsityksen
selvittäminen

Yksi suurimpia murheita, mistä uskolliset vanhemmat Siionissa voivat kärsiä, johtuu lapsesta, joka harhautuu pois evankeliumin polulta. Tämän lapsen vanhemmat pohtivat herkeämättä mielessään ja sydämessään kysymyksiä kuten ”Miksi?” tai ”Mitä tein väärin?” ja ”Kuinka tätä lasta voi nyt auttaa?” Nämä miehet ja naiset rukoilevat vilpittömästi, tutkivat pyhiä kirjoituksia uutterasti ja kuuntelevat tarkoin pappeusjohtajien ja apujärjestöjen johtohenkilöiden neuvoja kääntyessään etsimään opastusta, voimaa ja lohtua Jeesuksen Kristuksen evankeliumista.

Kirkon johtavien auktoriteettien sanat, joissa kuvaillaan uskollisten vanhempien vaikutusta harhateille joutuneisiin lapsiin, ovat tuoneet ja tuovat jatkossakin perheille suurta lohtua.¹

Tuo lohtu kumpuaa toivosta, jota nämä sanat tuntuvat tarjoavan siitä, että vanhemmat, jotka kunnioittavat evankeliumin liittoja, noudattavat Herran käskyjä ja palvelevat uskollisesti, voivat vaikuttaa harhateille joutuneiden poikiensa ja tyttäriensä pelastukseen. Jotkut kirkon jäsenet ovat kuitenkin tulkinneet näitä sanoja tavalla, joka on johtanut tiettyssä määrin opilliseen väärinymmärrykseen. Sekaannus johtuu siitä, että nämä tulkinnot ovat ilmeisessä ristiriidassa Jeesuksen Kristuksen sovitusta koskevan opin sekä moraalisen tahdonvapauden ja syntejä ja rikkomuksia koskevan yksilöllisen tilivelvollisuuden periaatteiden kanssa.

Pyhissä kirjoituksissa toistuvasti tähdennettyjen totuuksien, nykyajan apostolien ja profeettojen selventävien opetusten sekä kirkon historiallisten

aikakirjojen sisältämien merkityksellisten todisteiden tarkasteleminen voi pitää yllä toivoa ja samalla selvittää väärinymmärryksen.

Jälkeläisiä koskevia profeetallisia lupauksia

Seuraava lainaus sisältyy julkaisuun *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, jonka Joseph Fielding Smith kokosi palvellessaan kirkon historioitsijana ja aikakirjanpitäjänä: ”Kun isään ja äitiin on pantu sinetti, se varmistaa heidän jälkeläisensä, niin että he eivät voi joutua hukkaan, vaan pelastuvat isänsä ja äitinsä liiton nojalla.”²

Samankaltaisen opetuksen, joka perustuu ilmeisesti profeetta Josephin sanoihin, esitti vuonna 1929 kahden-toista apostolin koorumin jäsen, vanhin Orson F. Whitney (1855–1931): ”Profeetta Joseph Smith julisti – eikä hän ole koskaan opettanut lohdullisempaa oppia – että uskollisten vanhempien iankaikkiset sinetöinnit ja ne jumalalliset lupaukset, jotka heille on annettu heidän uskollisesta palvelustaan totuuden asialle, eivät pelasta ainoastaan heitä itseään vaan myös heidän jälkeläisensä. Vaikka jotkut lampaista harhailevat, Paimenen silmä näkee heidät, ja ennemmin tai myöhemmin he tuntevat jumalallisen sallimuksen käsivarren ohjaavan heitä ja vetävän heidät takaisin laumaan. Joko tässä elämässä tai seuraavassa he palaavat kyllä takaisin. Heidän on maksettava velkansa oikeudenmukaisuudelle, heidän on kärsittävä syntiensä vuoksi, ja he saattavat joutua kulkemaan okaista polkua, mutta jos se lopulta johtaa heidät kuten katuvaaisen tuhlaajapojankin rakastavan ja anteeksiantavan isän sydämeen ja kotiin, tuskallinen kokemus ei ole ollut turha. Rukoilkaa ajattelemattomien ja tottelemattomien lastenne puolesta. Pitäkää heistä kiinni uskollanne. Toivokaa ja luottakaa, kunnes näette Jumalan pelastuksen.”³

Jotkut kirkon jäsenet ovat tulkinneet näiden Joseph Smithin ja Orson F. Whitneyyn sanojen tarkoittavan, että harhateille joutuneet lapset saavat ehdoitta pelastuksen siunaukset vanhempiensa uskollisuuden vuoksi ja ansiosta. Tätä tulkintaa rajoittaa kuitenkin se seikka, että täydellisiin muistiinmerkintä profeetan saarnasta ei ollut kirkon historioitsijoiden saatavilla silloin kun he kokosivat hänen opetuksensa yhteen Willard Richardsin ja William Claytonin

muistiinpanoista. Howard ja Martha Corayn tallentamissa täydellisemmissä muistiinpanoissa Joseph Smithin osoitetaan täsmentäneen sanojaan esittämällä luvatus siunaukset lasten kuuliaisuuden ehdoilla:

”Kun perheen isä ja äiti on [sinetöity], heidän lapsensa, jotka eivät ole rikkoneet, kuuluvat heille sen sinetin nojalla, jolla vanhemmat on sinetöity. Ja tämä on Jumalan vala isällemme Abrahamille, ja tämä oppi pysyy ikuisesti.”⁴

Tämä selvennys on opillisesti johdonmukaisempi. Ilman Corayn muistiinpanoihin sisältyviä lisätietoja oppi tottelemattomien lasten ehdottomasta pelastuksesta olisi ristiriidassa monien profeetta Joseph Smithin perusopetusten kanssa, kuten toisen uskonkappaleen opetuksen kanssa siitä, että ”ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään” (UK 2).

Tämä ymmärrys on myös sopusoinnussa pyhissä kirjoituksissa olevien lukuisien esimerkkien kanssa. Esimerkiksi Alma selitti pojalleen Koriantonille:

”Mutta katso, *sinä et voi kätkeä rikoksiasi Jumalalta, ja ellet tee parannusta, ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan viimeisenä päivänä.*

Nyt, poikani, minä tahdon sinun tekevän parannuksen ja hylkäävän syntisi ja ettet enää seuraa silmiesi himoja vaan kiellät itseltäsi kaiken tällaisen, *sillä ellet tee näin, et voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa.* Oi muista ja ota se asiaksesi, ja kiellä itseltäsi tällainen.” (Alma 39:8–9, kursivointi lisätty.)

Samuel Lamanilainen julisti nefiläisille:

”Ja tämä, jotta jokainen, joka uskoo, voisi pelastua ja jokaiselle, joka ei usko, tulisi vanhurskas tuomio; ja myös, jos heidät tuomitaan, *he saattavat itse oman tuomionsa päällensä.*

Ja nyt muistakaa, muistakaa, veljeni, että jokainen, joka hukkuu, *hukkuu omasta syystään* ja jokainen, joka tekee pahaa, *tekee sitä omasta tahdostaan*, sillä katso, te olette vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne; sillä katso, Jumala on antanut teille tiedon, ja hän on tehnyt teidät vapaiksi.

Hän on antanut teille kyvyn erottaa hyvä pahasta, ja hän on antanut teille kyvyn valita elämä tai kuolema; ja te voititte tehdä hyvää ja tulla palautetuiksi siihen, mikä on hyvää,

Jumalallista sallimusta voidaan pitää eräänlaisena hengellisenä voimana, taivaallisena vetovoimana, joka houkuttelee harhaan joutunutta lasta palaamaan laumaan.

tai saada sen, mikä on hyvää, palautetuksi itsellenne; tai te voitte tehdä pahaa ja saada sen, mikä on pahaa, palaute-
tuksi itsellenne.” (Hel. 14:29–31, kursivointi lisätty.)

Myös joukko muita pyhien kirjoitusten kohtia vahvistaa periaatteen, että moraalisella tahdonvapaudella siunatut ihmiset toimivat omasta puolestaan ja ovat vastuussa omista ajatuksistaan, sanoistaan ja teoistaan.⁵

Jumalallisen sallimuksen käsivarsi

Kirkolla ei ole mitään muita aikakirjoja, joissa profeetta Joseph Smith olisi opettanut tätä erityistä aihetta. Vaikka monet kirkon johtohenkilöt ovat sen jälkeen tähdentäneet eri tavoin Joseph Smithin, Orson F. Whitneyin ja muiden sanoihin sisältyviä useita näkökohtia, he ovat samaa mieltä siitä, että vanhemmat, jotka kunnioittavat temppeliliittojaan, ovat sellaisessa asemassa, että he voivat ajan mittaan käyttää suurta hengellistä vaikutusta lapsiinsa. Uskolliset kirkon

jäsenet voivat saada lohtua tiedosta, että he voivat vaatia omakseen lupauksia jumalallisesta ohjauksesta ja voimasta Pyhän Hengen innoituksen ja pappeuden etuoikeuksien kautta, kun he pyrkivät auttamaan perheenjäseniä saamaan pelastuksen ja korotuksen siunaukset.

Vanhin Whitneyin kuvailemaa ”jumalallisen sallimuksen käsivartta” voidaan pitää eräänlaisena hengellisenä voimana, taivaallisena vetovoimana, joka houkuttelee harhaan joutunutta lasta palaamaan lopulta laumaan. Sellainen vaikutus ei voi kumota lapsen moraalista tahdonvapautta mutta voi silti kutsua ja houkuttaa. Viime kädessä lapsen täytyy käyttää moraalista tahdonvapauttaan ja toimia uskossa, tehdä parannus koko sydämestään ja toimia sopusoinnussa Kristuksen opetusten kanssa.

Presidentti James E. Faust (1920–2007), edesmennyt toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on antanut tyhjentävimmän selityksen tästä iankaikkisen tärkeästä näkemyksestä:

”Uskon vanhin Orson F. Whitneyin lohdullisiin sanoihin ja hyväksyn ne:

’Profeetta Joseph Smith julisti – eikä hän ole koskaan opettanut lohdullisempaa oppia – että uskollisten vanhempien iankaikkiset sinetöinnit ja ne jumalalliset lupaukset, jotka heille on annettu heidän uskollisesta palvelustaan totuuden asialle, eivät pelasta ainoastaan heitä itseään vaan myös heidän jälkeläisensä. Vaikka jotkut lampaista harhailevat, Paimenen silmä näkee heidät, ja ennemmin tai myöhemmin he tuntevat jumalallisen sallimuksen käsivarren ohjaavan heitä ja vetävän heidät takaisin laumaan. Joko tässä elämässä tai seuraavassa he palaavat kyllä takaisin. Heidän on maksettava velkansa oikeudenmukaisuudelle, heidän on kärsittävä syntiensä vuoksi, ja he saattavat joutua kulkemaan okaista polkua, mutta jos se lopulta johtaa heidät kuten katuvaisen tuhlaajajojankin rakastavan ja anteeksiantavan isän sydämeen ja kotiin, tuskallinen kokemus ei ole ollut turha. Rukoilkaa ajattelemattomien ja tottelemattomien lastenne puolesta. Pitäkää heistä kiinni uskollanne. Toivokaa ja luottakaa, kunnes näette Jumalan pelastuksen.’⁶

Tässä lausunnossa oleva periaate, joka jää usein huomaamatta, on se, että heidän on tehtävä täydellinen

parannus ja 'kärsittävä syntiensä vuoksi' ja 'maksettava velkansa oikeudenmukaisuudelle'. Käsitän, että nyt on aika valmistautua kohtaamaan Jumala [ks. Alma 34:32]. Jos tottelemattomien lasten parannukseteko ei tapahdu tässä elämässä, niin onko vielä mahdollista, että sinetöinnin siteet ovat kyllin vahvat, jotta he voivat yhä tehdä parannuksen? Opissa ja liitoissa meille sanotaan: 'Kuolleet, jotka tekevät parannuksen, lunastetaan kuuliaisuuden kautta Jumalan huoneen toimituksille,

ja sen jälkeen kun he ovat kärsineet rangaistuksen rikkomuksistaan ja heidät on pesty puhtaiksi, he saavat palkan tekojensa mukaan, sillä he ovat pelastuksen perillisiä' [OL 138:58–59].

Me muistamme, että tuhlaajapoika haaskasi perintönsä, ja kun kaikki oli mennyt, hän palasi takaisin isänsä kotiin. Siellä hänet toivotettiin tervetulleeksi takaisin perheeseen, mutta hänen perintönsä oli hupennut tyhjiin. [Ks. Luuk. 15:11–32.] Armo ei ryöstä oikeudenmukaisuudelta, ja uskollisten vanhempien sinetöinnin voima vaatii takaisin harhateille joutuneet lapset ainoastaan heidän parannuksensa ja Kristuksen sovituksen ehdoilla. Parannuksen tehneet hairahuneet lapset tulevat saamaan osakseen pelastuksen ja kaikki siihen liittyvät siunaukset, mutta korotus on paljon enemmän. Se täytyy ansaita täysin. Kysymys siitä, ketkä saavat korotuksen, täytyy jättää Herralle Hänen armoonsaan.

On hyvin harvoja, joiden kapinointi ja pahat teot ovat niin suuret, että he ovat tehneet 'sellaista syntiä, että [ovat menettäneet] voiman tehdä parannusta'⁷. Tämäkin tuomio on jätettävä Herralle. Hän sanoo meille: 'Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille' [OL 64:10].

Tämän elämän aikana me emme pysty kenties täysin ymmärtämään, kuinka kestävät vanhurskaiden vanhempien sinetöintisiteet heidän lapsiinsa ovat. Saattaa hyvinkin olla, että hyödyllisiä avunlähteitä on enemmänkin kuin mitä me tiedostamme.⁸ Uskon vahvaan perheen ja suvun voimaan, kun rakkaiden esivanhempien vaikutus verhon toiselta puolelta on edelleen kanssamme."⁹

Presidentti Faustin opetukset tiivistävät arvovaltaisesti sen, mitä me tiedämme ja emme tiedä vanhurskaista

Uskolliset vanhemmat voivat saada voimaa kestää, kun he noudattavat muiden sellaisten vanhurskaiden vanhempien esimerkkiä, joilla on tottelemattomia lapsia. Mormonin kirjassa isä Lehi kannusti johdonmukaisesti ja jatkuvasti harhateille joutuneita poikiaan kääntymään Herraan.

YKSIYSKOHTA ARNOLD FRIBERGIN TEOKSESTA LEHI JA HÄNEN KANSANSA SAAPUVAT LUOVATTUUN MAAHAN

vanhemmista ja harhateille joutuneista lapsista. Niillä vanhemmilla, jotka pitävät liittonsa kunnialla ja noudattavat käskyjä, voi todellakin olla ratkaiseva hengellinen vaikutus harhateille joutuneisiin lapsiin siten että heidän vaikutuksensa aktivoi jumalallisen sallimuksen käsivarren toimimaan tavoilla, joita ei ole täysin ilmoitettu eikä kokonaan ymmärretä. Vanhurskaiden vanhempien vaikutus ei kuitenkaan 1) korvaa Jeesuksen Kristuksen sovituksen lunastavan ja vahvistavan voiman tarvetta yksilön elämässä, 2) kumoa moraalisen tahdonvapauden epävanhurskaan käytön seurauksia eikä 3) tee tyhjäksi yksilön vastuuta toimia omasta puolestaan eikä olla toiminnan kohteena (ks. 2. Nefi 2:26).

Uskolliset vanhemmat voivat saada voimaa kestää, kun he noudattavat muiden sellaisten vanhurskaiden vanhempien esimerkkiä, joilla on tottelemattomia lapsia. Mormonin kirjassa isä Lehi kannusti johdonmukaisesti ja jatkuvasti

harhateille joutuneita poikiaan kääntymään Herraan. Lehi ”puhui Lamanille sanoen: Oi jospa olisit tämän joen kaltainen virraten alati kaiken vanhurskauden altaaseen!

Ja hän puhui myös Lemuelille: Oi jospa olisit tämän laakson kaltainen, vahva ja luja ja järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä!

Nyt tämän hän puhui Lamanin ja Lemuelin uppinkaisuuden tähden, sillä katso, he nurisivat monissa asioissa isäänsä vastaan.” (1. Nefi 2:9–11.)

Myöhemmin, ollessaan jättämässä tämän maailman, Lehi yhä kutsui ja pyysi harhateille joutuneita poikiaan kuulemaan sanojaan (ks. 2. Nefi 1:12):

”Herätkää ja nouskaa tomusta ja kuulkaa vapisevan vanhemman sanoja, jonka jäsenet teidän on pian laskettava kylmään ja hiljaiseen hautaan – –.

Ja minä toivon, että te muistatte noudattaa Herran säädöksiä ja tuomioita; katso, tämä on ollut minun sieluni huolena alusta asti.

Murhe on painanut sydäntäni kerran toisensa jälkeen, sillä olen pelännyt, että teidän sydämenne paatumuksen tähden Herra, teidän Jumalanne, kävisi teidän kimppuunne vihansa täytydessä, niin että teidät erotettaisiin pois ja hävitettäisiin iäksi – –.

Oi, poikani, kunpa tämä ei kohtaisi teitä, vaan te olisitte valittu ja Herran suosima kansa. Mutta katso, hänen tahtonsa tapahtukoon, sillä hänen tiensä ovat vanhurskaat ikuisesti.” (2. Nefi 1:14, 16–17, 19.)

Herran enkeli ilmestyi kapinalliselle Alma nuoremmalle ja julisti: ”Katso, Herra on kuullut kansansa rukoukset ja

myös palvelijansa Alman – joka on isäsi – rukoukset, sillä hän on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, että sinut johdatettaisiin tuntemaan totuus; sen tähden minä olen tullut tätä tarkoitusta varten, saadakseni sinut vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja valtuudesta, jotta hänen palvelijoidensa rukouksiin vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti” (Moosia 27:14).

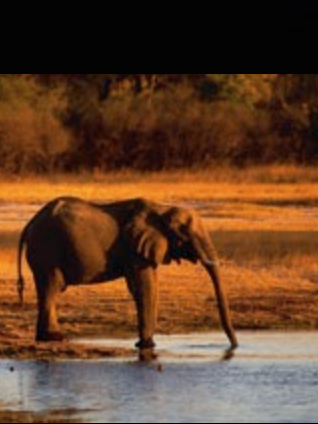
Tämä merkittävä kokemus johtui osaltaan Alman rukouksista – Alman, jota enkeli nimitti kaksi kertaa Jumalan palvelijaksi. Siten uskolliset vanhemmat voivat kutsua taivaan voimaa vaikuttamaan lapsiinsa. Siitä huolimatta nuo lapset toimivat edelleen omasta puolestaan, ja päätös siitä, tehdäkö parannus vai ei, on täysin heidän. Alma nuorempi teki parannuksen synneistään ja syntyi Hengestä (ks. Moosia 27:24), ja samaa tulosta kaikki harhateille joutuneiden lasten vanhemmat kaipaavat koko sydämestään.

Kun vanhemmat kärsivällisesti ja hellittämättä rakastavat lapsiaan ja pyrkivät olemaan eläviä esimerkkejä Jeesuksen Kristuksen opetuslapsista, he opettavat tehokkaimmin Isän onnensuunnitelmaa. Tällaisten vanhempien peräänantamattomuus on voimallinen todistus Vapahtajan sovituksen lunastavasta ja vahvistavasta voimasta ja kutsuu harhateille joutuneita lapsia katsomaan uusin silmin ja kuulemaan uusin korvin (ks. Matt. 13:43).

Vapahtajan opetusten mukaan toimiminen tuo elämäämme hengellistä voimaa – voimaa kuulla ja ottaa vaarin, voimaa havaita ja voimaa olla sinnikäs. Uskollinen opetuslapseus on paras ja ainoa ratkaisu jokaiseen kysymykseen ja haasteeseen. ■

VIITTEET

1. Ks. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 319; Joseph Smith julkaisussa *History of the Church*, osa 5, s. 530; Brigham Young julkaisussa *Journal of Discourses*, osa 11, s. 215; Lorenzo Snow julkaisussa *Collected Discourses*, toim. Brian H. Stuy, 5 osaa, 1987–1992, osa 3, s. 364; Joseph Fielding Smith, julkaisussa *Pelastuksen oppeja: Joseph Fielding Smithin puheita ja kirjoituksia*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 92–93, 171, 174–175; Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1979, s. 685; Spencer W. Kimball, ”Merivirrat ja perheen vaikutus”, *Valkeus*, heinäkuu 1975, s. 2–5, 20; Howard W. Hunter, ”Vanhempien huoli lapsista”, *Valkeus*, huhtikuu 1984, s. 116–119; Boyd K. Packer, ”Moraalinen ympäristömme”, *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 62–64; Russell M. Nelson, ”Kuoleman ovet”, *Valkeus*, heinäkuu 1992, s. 68–70; Gordon B. Hinckley, julkaisussa ”Prophet Returns to ‘Beloved England’”, *Church News*, 2. syyskuuta 1995, s. 4; Boyd K. Packer, ”Älkää pelätkö”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 77–80; Robert D. Hales, ”Kaikin vanhempien lempein tuntein: toivon sanoma perheille”, *Liahona*, toukokuu 2004, s. 88–91.
2. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 319.
3. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1929, s. 110.
4. Julkaisussa *The Words of Joseph Smith*, toim. Andrew F. Ehat ja Lyndon W. Cook, 1980, s. 241, kursivointi lisätty. Ks. myös s. 300.
5. Nämä pyhien kirjoitusten kohdat kuvaavat periaatetta, jonka mukaan ihmiset toimivat omasta tahdostaan, heitä on siunattu moraalilla tahdonvapaudella, jota he voivat käyttää, ja he ovat tilivelvollisia teoistaan Jumalalle. Tätä luetteloa ei ole tarkoitettu kaiken kattavaksi: 2. Kor. 5:9–10; Gal. 6:7–9; Moosia 4:30; 7:30–33; Alma 12:12–14; 33–35; 34:13–17; 42:24–30; OL 6:33–34; 101:78; Moos. 7:32–33.
6. Julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1929, s. 110.
7. Alonzo A. Hinckley, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1919, s. 161.
8. Ks. John K. Carmack, ”Kun lapsemme kulkevat harhaan”, *Liahona*, maaliskuu 1999, s. 28–37.
9. Ks. ”Rakastaa myöskin Hän niitä, pois jotka pakenivat”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 62.

Zimbabwe

KAUNIS MAA, USKOVA KANSA

Zimbabwessa on kukoistava myöhempien aikojen pyhien yhteisö.

Zimbabwen kauneus

Zimbabwen rajalla sijaitsevat Victorian putoukset, joita pidetään yhtenä maailman seitsemästä luonnonihmeestä, eivät ole laajimmat eivätkä korkeimmat vesiputoukset maailmassa – mutta monet väittävät niiden olevan suurimmat silkalta vesimäärältään. Vesiryöppy, joka on leveydeltään yli puolitoista kilometriä, syöksyy yli sadan metrin matkan ja särkyy alla oleviin kallioihin. Jylisevät putoukset lähettävät ilmaan niin sankan kuohun, ettei sateisena vuodenaikana edes näe putousten pohjaa.

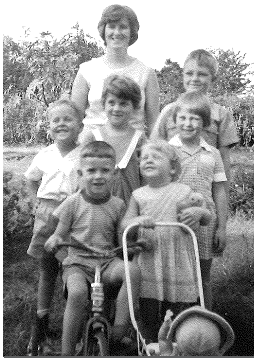
Victorian putoukset on vain yksi monista uskomattoman kauniista nähtävyyksistä Zimbabwessa. Zimbabwe (entinen Etelä-Rhodesia), joka sijaitsee Kaakkois-Afrikassa, houkuttelee matkajia kaikkialta maailmasta hakemaan kokemuksia sen kansallispuistoista, villieläimistä, kauneudesta ja kulttuurista.

Halusitpa matkustaa villieläinsafarille tai kokeilla taitojasi koskenlaskussa alas jylisevää Sambesi-jokea, Zimbabwella on paljon tarjottavaa – myös kukoistava myöhempien aikojen pyhien yhteisö.

Kirkko Zimbabwessa

Zimbabwessa on yli 23 000 kirkon jäsentä. Jäsenmäärä on kasvanut nopeasti viimeisten 35 vuoden aikana. Esimerkiksi ennen vuotta 1980 maassa oli vain vähän yli tuhat jäsentä.

Presidentti Spencer W. Kimballin (1895–1985) 8. kesäkuuta 1978 antamalla profeettallisella julistuksella, että ”kaikki kelvolliset miespuoliset jäsenet voidaan asettaa pappuuteen rotuun tai ihonväriin katsomatta” (VJ 2), oli myönteinen vaikutus kirkon kasvuun Zimbabwessa.

Alkeisyhdistyksen lapsia Kwekwessä vuonna 1965.

Monet myöhempien aikojen pyhät ovat osaltaan vahvistaneet kirkkoa Zimbabwea. Seuraavassa on lyhyt katsaus muutamaa näistä pioneereista.

Nykyajan pioneereja Zimbabwea

Hubert Henry Hodgkiss

Etelä-Rhodesiaan lähetettiin joksikin aikaa 1930-luvulla lähetyssaarnaajia. Mutta vuoteen 1935 mennessä kaikki lähetyssaarnaajat otettiin pois Etelä-Rhodesiasta (joka kuului silloin Etelä-Afrikan lähetyskenttään) ja alue suljettiin, koska lähetyssaarnaajia oli liian vähän ja he olivat kaukana Kapkaupungissa Etelä-Afrikassa sijaitsevasta lähetyskodista.

Syyskuussa 1950 lähetettiin kahdeksan lähetyssaarnaajaa avaamaan Etelä-Rhodesia uudelleen lähetystyölle. Viisi kuukautta myöhemmin alueella kastettiin ensimmäiset käännyttäiset.

Hubert Henry Hodgkiss, joka oli syntynyt Englannissa vuonna 1926, muutti Salisburyyn Etelä-Rhodesiaan vuonna 1949. Hän sai alkuun kuulla kirkosta ystävältä, joka tutki evankeliumia. Hughilla oli epäilyksiä palautetusta evankeliumista, ja hän päätti osoittaa ystävälleen, ettei kirkon oppi ole totta. Tutkittuaan evankeliumia tarkoin Hugh saikin todistuksen siitä, että se on totta, ja päätti mennä kasteelle. ”Minä olin väärässä”, hän

1927: Etelä-Afrikasta muuttaneen jäsenen kaksi poikaa ovat ensimmäiset Etelä-Rhodesiassa kastetut jäsenet.

1930: Lähetysjohtaja Don M. Dalton Etelä-Afrikan lähetyskentältä lähettää ensimmäiset lähetyssaarnaajat työskentelemään uudessa Rhodesian piirissä.

1935: Lähetysjohtaja Don M. Dalton lopettaa lähetyssaarnaajien lähettämisen Etelä-Rhodesiaan.

1950: Syyskuussa lähetysjohtaja Evan P. Wright antaa kahdeksalle lähetyssaarnaajalle tehtävän avata uudelleen Etelä-Rhodesia lähetystyölle.

1951: Hugh Hodgkiss on ensimmäinen Etelä-Rhodesiassa kastettu käännyttäminen.

Myöhempien aikojen pyhiä Hararessa kokoontuu juhlimaan vauvan siunaamista vuonna 1985.

sanoi ystävälleen. ”Minä liityn kirkkoon.”¹

Hugh kastettiin 1. helmikuuta 1951, ja se oli ensimmäinen käännyttäiskaste Etelä-Rhodesiassa. Hän nautti ihmisten seurasta ja sai ystäviä kaikkialla, missä liikkui. Ystävällisen luonteensa ansiosta hän vaikutti suuresti kirkon kasvuun alueella.

Vuonna 1959 Hughista tuli Salisburyyn lähetysseurakunnan johtaja. Hänen neuvonantajiansakin olivat paikallisia jäseniä. Se oli ensimmäinen kerta, kun tämän seurakunnan johtokunta koostui paikallisista jäsenistä. Ennen sitä kokoaikaiset lähetyssaarnaajat olivat aina hoitaneet seurakunnan johtokunnan tehtävät.

Ernest Sibanda

Ernest Sibanda tapasi kaksi pyöriälevää mormonilähetyssaarnaajaa – vanhimmat Blackin ja Kaelinin – joulukuussa 1978. He jättivät hänelle Mormonin kirjan. Ennen heidän tapaamistaan

Gwerun vaaran nuoria miehiä toiminnassa talvella 2012. Nuoret miehet ja heidän johtajansa korjasivat maissia, nauttivat sitten aterian ja pelasivat jalkapalloa.

1959: Ensimmäinen tiedetty Etelä-Rhodesiasta lähtenyt lähetys-saarnaaja Jean Wood palvelee Etelä-Afrikan lähetyskentällä.

1964: Pohjois-Rhodesiasta tulee Sambia ja Etelä-Rhodesiasta tulee Rhodesia.

1978: Lähetysjohtaja E. Dale LeBaron järjestää ensimmäisen rhodesialaisista koostuvan piirin johtokunnan.

1980: Iso-Britannia tunnustaa Rhodesian itsenäisyyden; maan nimi muutetaan Zimbabweksi.

1985: Johannesburgin temppeli Etelä-Afrikassa vihitään 24.–25. elokuuta.

Ernest oli jo tutkinut uskontoa monet vuodet. Itse asiassa hän oli ollut opettaja kirkossaan yhdeksän vuotta ja pastori kolme vuotta.

Sinä iltana, kun Ernest sai Mormonin kirjan, hän valvoi aamukahteen lukien sitä innokkaasti. Hän maltoi tuskin odottaa, että tapaisi lähetysaarnaajat seuraavana päivänä. Ernest kertoi heille, että hän oli oppinut Joseph Smithiltä Jeesuksesta Kristuksesta enemmän kuin kaikilta koskaan tapaamiltaan papeilta. Ernest kastettiin pian sen jälkeen, ja muutamaa viikkoa myöhemmin kastettiin hänen vaimonsa ja lapsensa.

Kastepäivänään hän kirjoitti: ”Tunsin itseni hyvin vapaaksi. Tunsin vapautuneeni kaikesta pahasta. Löysin itsestäni rakkautta perhettäni kohtaan. Löysin sisältäni rakkautta kirkkoa kohtaan.”²

Ernest Sibanda osoittautui suureksi voimaksi kirkolle. Hän palveli pyhäkoulun johtajana, lähetysseurakunnan kirjuriina ja toisena neuvonantajana lähetysseurakunnan johtokunnassa. Hän täytti myös Etelä-Afrikan lähetysjohtajan

antaman tehtävän kääntää kirkon lauluja englannista šonaksi.

Edward Dube

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssissa Edward Dube kutsuttiin seitsemänkymmenen ensimmäisen koorumin jäseneksi, ja näin hänestä tuli ensimmäinen Zimbabwesta kotoisin oleva kirkon johtava auktoriteetti. Se oli vain viimeisin monista ensimmäisistä kerroista vanhin Duben kohdalla. Hän oli myös ensimmäinen syntyperäinen vaaranjohtaja, ensimmäinen syntyperäinen lähetysjohtaja ja ensimmäinen syntyperäinen vyöhykeseitsenkymmen Zimbabwesta. Vanhin Dube on ollut vanhurskaan johtajuuden todellinen pioneeri.

Ennen kaikkea tätä oli kuitenkin yksi muu ensimmäinen kerta vanhin Duben elämässä: ensimmäinen kerta, kun hän kävi kirkossa. Kaksi vuotta ennen ensimmäistä käyntiään kirkossa hän oli saanut Mormonin kirjan eräältä myöhempien aikojen pyhiin kuuluvalta mieheltä, jonka alaisena hän työskenteli. Vanhin Dube luki Mormonin kirjan ja tunsu sen vaikutuksen ja voiman.

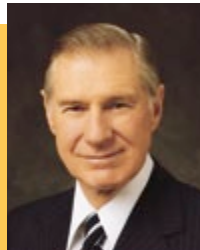

Helmikuussa 1984 vanhin Dube otti vastaan kutsun osallistua paikallisen seurakunnan paasto- ja todistuskokoukseen. Hän oli niin hermostunut astuessaan kappeliin, että kääntyi melkein heti ja käveli hetkeksi takaisin ulos.

Pian kuitenkin vanhin Duben tunteet alkoivat muuttua, kun seurakunnanjohtaja nousi ja lausui todistuksen Mormonin kirjasta. Todistus Mormonin kirjasta oli yksi alue, jonka vanhin Dube tunsu olevan yhteistä maaperää. Sen jälkeen kun useat jäsenet olivat todistaneet, hänkin nousi kertomaan omia ajatuksiaan Mormonin kirjasta ja sen herättämiä tunteita.

1987: Zimbabwen Hararen lähetysskenttä erotetaan Etelä-Afrikan Johannesburgin lähetysskentästä.

1991: Vanhin James E. Faust (1920–2007) kahdenoista apostolin koorumista pyhittää 25. lokakuuta Zimbabwen evankeliumin saarnaamiselle.

1994: Kirkon koululaitos palkkaa Edward Duben maajohtajaksi. Hän perustaa seminaari- ja instituuttiluokkia kautta Zimbabwen.

1998: Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) käy Zimbabwessa ja puhuu noin 1 500:lle myöhempien aikojen pyhälle. Tilaisuudessa on mukana useita valtiovallan edustajia.

Vuonna 1994 seurakunnanjohtaja Beloved Mundera käveli perheensä kanssa joka sunnuntai puolentoista kilometrin matkan kirkkoon vieden kottikärryssään kaiken, mitä hänen seurakuntansa tarvitsi kokouksissa.

Pian tuon ensimmäisen sakramenttikokouksen jälkeen vanhin Dube alkoi tutkia kirkkoa toden teolla. Hänet kastettiin muutamia kuukausia myöhemmin. Sitten hän palveli kokonaisessa lähetystyössä Hararen lähetysskentällä Zimbabwessa. Vanhin Dube solmi avioliiton Naume Keresia Salizinin kanssa 9. joulukuuta 1989. Heillä on neljä lasta.

Vanhin Dube on nähnyt monia poliittisen sekasorron aiheuttamia ylä- ja alamäkiä pyhien elämässä Zimbabwessa. Kaikessa siinä hän on luottanut Herran antamaan voimaan ja johdatukseen. ”Katson taaksepäin elämäni ja tunnen itseni todella kiitolliseksi”, hän sanoo. ”Evankeliumi on ollut elämässäni kaikki kaikessa.”³

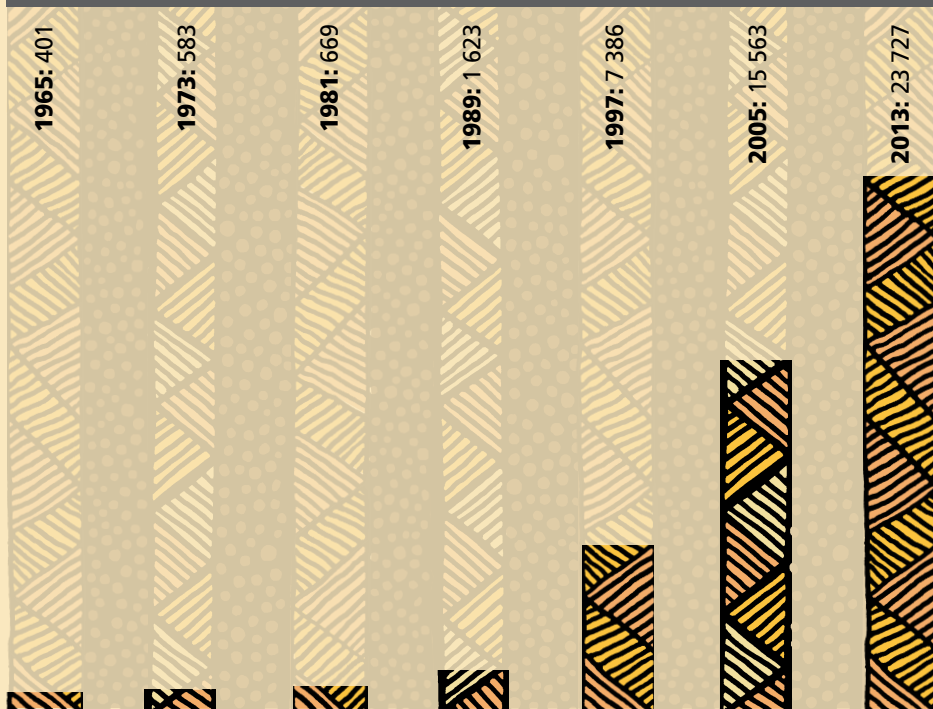
”Minun mielestäni vanhin Dube on Zimbabwen Brigham Young tai Wilford Woodruff”, sanoo veli Keith R. Edwards,

entinen seitsemänkymmenen koorumin jäsen, joka palvelee parhaillaan lähetyssaarnaajien koulutuskeskuksen johtajana Englannissa. Veli Edwards oli lähetyssjohtaja Hararen lähetysskentällä vuosina 2000–2003 ja teki laajalti työtä vanhin Duben kanssa, joka palveli tuolloin vaarnajohtajana. ”Vanhin Dubella on yksinkertaisesti näkemys siitä, mitä evankeliumin on tarkoitus saada aikaan ja kuinka sen on tarkoitus toimia.”⁴

Lähetystyöponnisteluja Zimbabwessa

Ollessaan Zimbabwessa veli Edwards näki omin silmin kirkon kasvavan maassa, jossa evankeliumi otetaan vastaan yhä enenevässä määrin. ”Zimbabwelaiset nauttivat elämästä”, veli Edwards sanoo. ”He ovat onnellisia ja luonnostaan hyvin hengellisiä. Heitä on hyvin helppo opettaa.”

KIRKON JÄSENMÄÄRÄN KASVU ZIMBABWESSA

KIRKON TILASTOT ZIMBABWESSA *

Koko jäsenmäärä: 23 727

Lähetyskenttiä: 1

Seurakuntia: 60

Sukututkimuskeskuksia: 4

* Kesäkuussa 2013

1999: Haraessa perustetaan Zimbabwen ensimmäinen vaarna. Mormonin kirja julkaistaan ensimmäisen kerran kokonaan šonaksi, joka on zimbabwelaisen äidinkieli.

2007: Kolmoissidos (Mormonin kirja, Oppi ja liitot ja Kallisarvoinen helmi) julkaistaan šonaksi.

2009: Edward Dubesta tulee ensimmäinen syntyperäinen lähetysohjaaja, joka palvelee Zimbabwessa.

2013: Edward Dube kutsutaan seitsemänkymmenen ensimmäiseen koorumiin, ja näin hänestä tulee ensimmäinen Zimbabwesta kotoisin oleva johtava auktoriteetti.

Veli Edwards selittää, että lähetyssaarnaajan nimikyltti – koska siinä on Vapahtajan nimi – on lähetyssaarnaajille yksi helpoimmista tavoista aloittaa evankeliumiaiheinen keskustelu zimbabwelaisien kanssa. Usein paikalliset lukevat kirkon nimen ja kiinnostuvat. ”He sanovat: ’Mekin olemme Jeesuksen Kristuksen ystäviä.’ Se on välitön side”, sanoo veli Edwards.

Koko ajan Zimbabwessa kirkkoon liittyy lisää tulevia johtajia ja pioneereja. ”Lähetyssaarnaajilla on aina kiire”, veli Edwards kertoo. ■

VIITTEET

1. Greg Hodgkiss, Hubert Henry Hodgkissin elämäkertaluonnos, 26. kesäkuuta 2012, Zimbabwen maakohtainen arkisto, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City.
2. *All are alike unto God*, toim. E. Dale LeBaron, 1990, s. 129.
3. Artikkelissa R. Scott Loyd, ”New General Authority: Elder Edward Dube”, *Church News*, 20. huhtikuuta 2013, ldschurchnews.com.
4. Keith R. Edwardsin haastattelu, 24. huhtikuuta 2013.

Kwekwen seurakunnan johtohenkilöitä ja lähetyssaarnaajia vuonna 2011.

Järkkymättömiä

Kun käännyimme Herran puoleen maanjäristyksen jälkimainingeissa, meitä muistutettiin siitä, miten tärkeää on muistaa Hänet aina.

Reid Tateoka

entinen lähetysjohtaja Sendain lähetyskentällä Japanissa

Perjantai, 11. maaliskuuta 2011, klo 14.46;
Kōriyama, Japani; Kōriyaman kappeli, toinen kerros.

Viisitoista lähetysaarnajaa keskellä johtajakoulutusta alkaa harjoitella Joseph Smithiä koskevien asioiden opettamista. Kun toivon ja rauhan sanoma täyttää huoneen, ikkunat alkavat tärinästä. Ääni kovenee. Tärinä voimistuu jyrinäksi.

Rakennus nytkähtelee puolelta toiselle, ja liike lisääntyy nopeudeltaan ja voimakkuudeltaan, kunnes siitä tulee yhtä jatkuvaa tärähtelevää liikettä. Seisominen ja käveleminen on lähes mahdotonta. Jotkut lähetysaarnajat yrittävät suojautua pöytien alle – kunnes pöydät lentävät huoneen

poikki. Rakennus, kaupunki, jopa koko provinssi horjuu sekasorrossa, aivan kuin maa repeäisi auki. Mieleni valtaa yksi ajatus: ”Toimita lähetysaarnajat ulos täältä!”

Ihmeenomainen evakuointimme

Sendain lähetyskentän johtajana olin opettanut lähetysaarnajia ja jäseniä kuukausien ajan kääntymään Herran puoleen (ks. Moosia 7:33). Kun nyt itse käännyin Hänen puoleensa saamaan jumalallista ohjausta, innoitusta tuli nopeasti: ”Avaa ovi – tarjoa pakoreitti.” Tiesin, että minun oli avattava ovi, ennen kuin katto romahtaisi jättäen meidät loukkuun sisälle. Niinpä kiiruhdin ovelle ja avasin sen. ”Ulos täältä!” huusin.

Maaliskuun 2011 maanjäristys ja sitä seurannut tsunami hävittivät lukuisia kaupunkeja Pohjois-Japanissa (kuten Miyakon yllä) surmaten tuhansia ihmisiä ja jättäen satojatuhansia kodittomiksi.

Lähetysaarnajat horjahtelivat liikkuvalla, keinuvalla, kohoilevalla lattialla kohti avointa ovea, sitten he suuntasivat portaita alas ja ulos kirkkorakennuksesta. Kun olimme ulkona, meistä tuntui turvallisemmalta, vaikka emme olleetkaan vielä turvassa luonnonvoimilta. Sää oli muuttunut purevan kylmäksi, ja lumisade piiskasi kasvojamme.

Kirkkorakennusta vastapäätä buddhalaisen hautausmaan hautakiviä kaatui nurin, ja hautausmaan muuri oli sortunut raunioiksi. Suuri halkeama kulki siksakkia ylös kaikki 12 kerrosta asuinrakennuksessa, joka oli kirkon takana. Viereisen alakoulun julkisivusta oli romahtanut alas suuria betonikappaleita. Ikkunoita oli särkynyt, ja maa oli täynnä rikkoutunutta lasia. Tien toisella puolen sininen tiilikatto oli palasina. Kokosin 15 lähetysaarnajaa kirkon pysäköintipaikalle, ja me kiitimme taivaallista Isäämme varjeltumisestamme ja pyysimme Häneltä edelleen apua.

Kiitosrukouksemme

Paniikki valtasi kaupungin. Pelloissaan, että jäisivät ilman ruokaa, ihmiset alkoivat ostaa kaikkea, mitä näkivät. Leipä

ja maito myytiin loppuun heti, ja muutaman tunnin kuluttua kaupungista ei löytynyt enää leipää. Huoltoasemille muodostui kilometrien pituisia jonoja.

Kaduilla olevien ihmisten hätäännykseen verrattuna lähetysaarnajat olivat huomattavan rauhallisia. Me pidimme kiitosrukouksia ja tunsimme levollista varmuutta siitä, että kaikki järjestyisi.

Emme voineet lähteä kaupungista – tiet olivat vaurioituneet ja moottoritiet oli suljettu, eivätkä junat tai bussit kulkeneet. Ihmiset, jotka olivat odottaneet tuntikausia pitkissä jonoissa ostaakseen polttoainetta, käännytettiin pois. Viralliset tarkastajat kävivät järjestelmällisesti jokaisessa asunnossa kieltäen asumisen toisissa ja sallien sen toisissa. Niinpä pysyimme yön evakuoitokeskuksissa lukemattomien muiden kanssa, jotka eivät myöskään voineet palata koteihinsa.

Opetuslapsuutta ahdingon keskellä

Seuraavan päivän, joka oli lauantai, aloitimme kuten tavallisestikin tutkimalla pyhiä kirjoituksia ja rukoilemalla. Sinä päivänä me tarvitsimme aivan erityisesti taivaallisen

Isämme apua. Pyhien kirjoitusten tutkimishetken jälkeen järjestin lähetyssaarnaajat ryhmiksi. Yksi ryhmä meni kirkolle auttamaan raivaamisessa ja työskenteli sitten seurakunnanjohtajan kanssa korjaten jäsenten asuntoja. Yksi ryhmä kävi kaupungin tarkastajien luona selvittämässä, oliko lähetyssaarnaajien asuntoihin turvallista mennä. Yksi ryhmä tarkisti, kulkivatko junat ja bussit. Muutamat muut seisoivat jonoissa saadakseen vettä, kun taas toiset etsivät ruokaa. Yksi toveripari sai erityistehtävän: etsiä sakramenttileivän sunnuntaiksi. Minä tein töitä koko päivän yrittäen saada yhteyden kaikkiin lähetyksentällä oleviin lähetyssaarnaajiin.

Sinä päivänä tunsimme taivaallisen Isän johdatuksen kaikessa, mitä teimme. Lähetyssaarnaajat, jotka seisoivat jonossa odottamassa vettä, tapasivat kaksi miestä, joille he kertoivat evankeliumista. Lähetyssaarnaajat lausuvat todistuksensa Jumalan rakkaudesta ja toivat nuo miehet todistuskokouksemme illalla ja kirkkoon seuraavana päivänä.

Sisaret, jotka etsivät meille ruokaa, huomasivat pian, että Jumala ohjasi heidän askeliaan. Koska myymälöissä ei ollut

KOETTELEMUSTEN TARKOITUS

”Taivaallinen Isä, joka antaa meille niin paljon iloittavaa, tietää myös, että me opimme ja kasvamme ja vahvistumme, kun kohtaamme koettelemuksia ja selviydymme niistä, kuten meidän täytyy. – – Sellaisten

vaikeuksien myötä me voimme – – muuttua parempaan suuntaan, rakentaa elämämme uudelleen siten kuin taivaallinen Isämme meille opettaa ja tulla vähän erilaisiksi kuin olimme aiemmin – paremmiksi kuin olimme, ymmärtävämmiksi kuin olimme, myötätuntoisemmiksi kuin olimme, ja saada lujemman todistuksen kuin meillä oli aiemmin.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Minä en jätä enkä hylkää sinua”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 87.

mitään, he löysivät ruokaa paikoista, joita he eivät normaalisti ottaisi huomioon, kuten hylätyiltä kujilta ja pienistä yhden huoneen puodeista. Meille oli annettu ”jokapäiväinen leipämme” (Matt. 6:11).

Päivän päättyessä annoimme asiasta selontekomme taivaalliselle Isällemme. Emme olleet kadottaneet näkemystä tehtävästämme. Olimme yhä Jeesuksen Kristuksen ope-
tuslapsia, jotka ”Hän on kutsunut – – julistamaan sanaansa kansansa keskuudessa, jotta se saisi ikuisen elämän” (3. Nefi 5:13).

Isän väkevyys, voima ja rauha

Sinä iltana tunsimme suurempaa tarvetta saada taivaallisen Isämme väkevyyttä ja voimaa. Me tarvitsimme Hänen Henkeään olemaan kanssamme. Niinpä pidimme kappelissa todistuskokouksen. Lähetyssaarnaajat kiittivät Herraa siitä, että olimme saaneet jokapäiväisen leipämme, ja he toivat esiin, että meitä oli johdettu, opastettu, ohjattu ja varjeltu. He tiesivät, etteivät monet muut olleet yhtä onnekkaita eivätkä näkisi uutta auringonnousua. Me olimme todellakin olleet ”kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, – – maahan löytyjä mutta emme tuhottuja” (2. Kor. 4:8–9).

Kaikki lähetyssaarnaajat todistivat rauhasta, jota he tunsivat. He todistivat, että Jumala oli varjellut heitä ja tynnyttänyt heidän sieluaan. He olivat kohdanneet kuoleman mahdollisuuden mutta eivät olleet pelänneet. Heillä ei ollut vettä, ruokaa tai lämpöä hengenpitimikseen tulevaisuudessa, mutta elävä vesi ravitsi heitä, Jumalan sana ruokki heitä ja Henki lämmitti heitä. Pienessä lähetyssaarnaajiemme joukossa yksikään ei pelännyt. Jokainen lähetyssaarnaaja tunsu Jumalan vahvistavaa voimaa sinä iltana ja tunsu olevansa lähempänä Jumalaa kuin koskaan aiemmin.

Kun tuo päivä päättyi, olimme kiitollisia siitä, että olimme elossa. Kiitimme Herraa avusta, jota Hän oli antanut meille hyvin konkreettisesti. Sovimme tehtävät seuraavan päivän jumalanpalvelukseemme ja lähdimme kappelista kymmenien muiden väliaikaisesti kodittomien ihmisten joukkoon evakuoitikeskukseen.

Aivan kuin henkemme säästäminen ei olisi ollut tarpeeksi, taivaallinen Isämme huolehti siitä, että me voisimme muistaa aina Hänen Poikansa.

Sakramenttileipä

Kaksi lähetyssaarnaajavanhinta olivat kuitenkin erityisen vakavia. Heitä oli pyydetty hankkimaan sakramenttileipä seuraavaksi päiväksi, eivätkä he olleet suoriutuneet tehtävästä.

Kun saavuimme lauantai-iltana evakuointikeskukseen, kaupungin työntekijät toivottivat meidät tervetulleiksi. He pyysivät anteeksi sitä, että he olivat antaneet meille edellisenä päivänä niin vähän syötävää (20 keksiä), mutta sitten he säteillen ojensivat meille seuraavan päivän annoksen: vesipullon ja kahdeksan palaa leipää.

Lähetyssaarnaajavanhimpi katsoivat minua aivan kuin sanoakseen: ”Kuinka Herra voisi siunata meitä enää enempää?”

Jumala, joka on tietoinen varpusen putoamisesta, oli ojentanut jälleen kätensä, aivan kuin henkemme säästäminen ei olisi ollut tarpeeksi. Taivaallinen Isämme huolehti siitä, että me voisimme muistaa aina Hänen Poikansa (ks. OL 20:77). Olimme lähempänä Vapahtajaamme kuin olimme olleet koskaan aiemmin elämässämme.

Lähetyssaarnaajat pitivät sinä iltana erityisen rukouksen. He laskeutuivat polvilleen kiittämään taivaallista Isäämme jälleen yhdestä ihmeestä erityisten ihmeiden sarjassa. He ymmärsivät, miten ensiarvoisena Jumala pitää lupautamme muistaa aina Jeesus Kristus, ja he olivat kiitollisia rakastavan Jumalan laupeudesta ja hyvydestä, Jumalan, joka antaa meidän nauttia sakramentin joka viikko.

Nämä lähetyssaarnaajat todistivat nyt vakaumuksellisesti kuin koskaan aiemmin, että Jumala haluaa meidän muistavan aina Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen. ■
Vuoden 2011 Tōhokun maanjäristys sattui 70 kilometrin päässä Oshikan niemimaasta ja oli voimakkuudeltaan 9.0 magnitudia, yksi viidestä voimakkaimmasta maanjäristyksestä, mitä on mitattu nykyisen kirjanpidon alettua vuonna 1900.¹

Kaikkiin Sendain lähetyksentän lähetyssaarnaajiin saatiin yhteys muutama päivä maanjäristyksen jälkeen.

VIITE

1. ”Managing post-disaster debris: the Japan experience”, Yhdistyneiden kansakuntien ilmasto-ohjelma, kesäkuu 2012, s. 5, unep.org/disastersandconflicts.

**Vanhin
Tad R. Callister**
seitsemänkymmenen
koorumien
johtokunnasta

Herran asettama SIVEELLISYYDEN normi

Joitakin vuosia sitten isäni, joka on asianajaja, oli ajamassa erästä oikeusjuttua. Perusteluinaan hän käytti vain yhtä oikeustapausta – muuatta Kalifornian korkeimman oikeuden tapausta, joka oli käsitelty monia vuosia aiemmin. Hänen vastustajansa vetosi lukuisiin alemman oikeusistuimen päätöksiin, jotka olivat tuoreempia.

Tuomari sanoi isälleni: ”Herra Callister, eikö teillä ole tuoreempaa tapausta kuin tämä?”

Isäni katsoi tuomaria ja vastasi: ”Herra tuomari, saanen muistuttaa teille, että kun korkein oikeus ilmaisee kantansa jostakin asiasta, sen tarvitsee tehdä se vain kerran.”

**Päätöksemme joko
noudattaa Jumalan
asettamaa siveellisyden
normia tai olla
noudattamatta sitä
ratkaisee suurelta osin
onnemme elämässä.**

Tuomari nyökkäsi hyväksyvästi. Häntä muistutettiin siitä, että korkein oikeus kumoo kaikki alemmien oikeusistuinten päätökset, olivatpa ne kuinka lukuisia tai tuoreita hyvänsä.

Näin on myös Isän Jumalan laita – Hänen ei tarvitse puhua kuin kerran siveellisyydestä, ja tuo julistus kumoo kaikki alemmien oikeusistuinten mielipiteet, olivatpa niitä sitten esittäneet psykologit, neuvojat, poliitikot, ystävät, vanhemmat tai nykyajan niin sanotut moraalinvartijat.

On miltei uskomaton ajatus, että Jumala on antanut lapsilleen voiman, joka on Hänelle pyhää ja jota Hän

arvostaa eniten – voiman luoda elämää. Koska Jumala antoi meille tämän voiman, Hänellä ja vain Hänellä on oikeus säätää, kuinka sitä tulee käyttää.

Toisin kuin suurin osa ihmisistä ajattelee, Jumalan asettamissa siveellisyyden normeissa ei ole mitään kielteistä tai rajoittavaa. Sen sijaan ne ovat myönteisiä, kohottavia ja vapauttavia. Ne rakentavat luottamuksellisia ihmissuhteita, vahvistavat itsetuntoa, tuovat puhtaan omantunnon ja kutsuvat Herran Hengen siunaamaan yksilön ja avioparin elämää. Ne ovat osoittautuneet normeiksi, jotka johtavat onnelliseen avioliittoon ja vakaaseen yhteiskuntaan.

Mikä sitten on Herran normi pyhän lisääntymisvoiman käyttöön – Hänen asettamansa siveellisyyden normi? Itse asiassa Herran asettama siveellisyyden normi ei ole niinkään luettelo siitä, mitä saa tehdä ja mitä ei. Se on periaate, joka voidaan ilmaista seuraavasti: Lisääntymisvoimaa on määrä käyttää aviosuhteessa kahdesta tärkeästä syystä: 1) yhdistämään puolisoita ja vahvistamaan puolisoitten välisiä siteitä ja 2) tuomaan sieluja maailmaan. Näille tarkoituksille on Herran siunaus ja tuki.

Toisaalta lisääntymisvoimaa ei saa käyttää aviomiehen ja vaimon välisen suhteen ulkopuolella. Tästä syystä Herra ei hyväksy mitään tietoisia ajatuksia tai vapaaehtoisia tekoja, jotka kiihottavat tai johtavat lisääntymisvoiman ilmaisemiseen aviosuhteen ulkopuolella.

Lainaan nyt joitakin Herran asettamia siveellisyyden normeja vähentääkseni mahdollisia väärinkäsityksiä tai epäselvyyksiä.

HAUREUS JA AVIORIKOS

Herra kieltää haureuden ja aviorikoksen, ajattelepa maailma näistä käyttäytymistavoista mitä tahansa. Nämä teot kulmineoivat lisääntymisvoiman käyttöön jonkun vastakkaista sukupuolta olevan kanssa, jonka kanssa emme ole laillisesti naimisissa. Kyseessä on haureus, jos kumpikaan osapuoli ei ole naimisissa, ja aviorikos, jos toinen tai kumpikin osapuoli on naimisissa.

Apostoli Paavali sanoi: ”*Jumalan tahto on* – –, että [kavahdatte] siveettömyyttä” (1. Tess. 4:3,

kursivointi lisätty). Hän sanoi myös: ”Ettekö tiedä, että vääryydentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole *siveettömyyden harjoittajat* – –, *eivät aviorikkojat.*” (1. Kor. 6:9–10, kursivointi lisätty.)

Joskus on niin, etteivät ihmiset ymmärrä näiden rikkomusten vakavuutta, tai joissakin tapauksissa perustelevat niille oikeutuksen. Korianton ei näyttänyt ymmärtävän, miten vakava hänen tekonsa oli, kun hän teki syntiä portto

Isabelin kanssa. Alma, hänen isänsä, antoi sille oikean perspektiivin: ”Etkö tiedä, poikani, että tällainen on iljetystä Herran silmissä?” (Alma 39:5.) Myös Joosef puhui tästä suuresta pahuudesta, kun Potifarin vaimo houkutteli häntä: ”Kuinka minä siis voisin tehdä niin pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan?” (1. Moos. 39:9.)

SOPIMATON KOSKETTELEMINEN

Sopimaton kosketeleminen herättää lisääntymisvoimat. Sen vuoksi – ennen kuin on naimisissa – on vastoin Jumalan asettamaa siveellisyyden normia kosketella jonkun toisen ihmisen kehon pyhiä henkilökohtaisia ruumiinosia, olipa tuolla toisella vaatteet päällä tai ei.¹

ITSETYYDYTYS

Herra tuomitsee itse-tyydytyksen. Itsetyydytys on sitä, että kiihottaa oman kehonsa lisääntymisvoimaa. Presidentti Boyd K. Packer, kahden toista apostolin koorumin presidentti, on sanonut:

Jumalan asettamat siveellisyyden normit rakentavat luottamuksellisia ihmissuhteita, vahvistavat itsetuntoa, tuovat puhtaan omantunnon ja kutsuvat Herran Hengen siunaamaan yksilön ja avioparin elämää.

”Älkää syyllistykö siihen, että kajoatte tähän pyhään luomisvoimaan tai leikitte sillä. – –

Se ei ole mieluisaa Herralle eikä se ole mieluisaa teille. Se ei saa teitä tuntemaan itseänne kelvolliseksi eikä puhtaaksi.”²

SUHTEET SAMAA SUKUPUOLTA OLEVIENTEN KANSSA

Jotkut haluaisivat meidän uskovan, että kirkon kanta samaa sukupuolta olevien välisiin fyysisiin suhteisiin on väliaikainen menettelytapa eikä iankaikkinen oppi. Sellainen uskomus olisi ristiriidassa pyhien kirjoitusten, nykyajan profeettojen sekä pelastussuunnitelman kanssa, jotka kaikki opettavat, että korotuksen ehtona ja edellytyksenä on miehen ja naisen välinen iankaikkinen avioliitto. Samaa sukupuolta olevien suhde ei sovi Jumalan iankaikkiseen malliin, jossa aviomies ja vaimo saavat lapsia paitsi kuolevaisuudessa myös lisääntyvät iankaikkisesti korotetussa tilassaan.

Me ymmärrämme, että jokainen on Jumalan poika tai tytär ja ansaitsee tulla kohdelluksi sellaisena. Me kaikki kamppailemme vajavaisuuksien kanssa, joista toiset eivät ole omaa valintaamme. Mutta me uskomme myös äärettömään sovitukseseen, jolla on kyky tässä elämässä tai tulevassa elämässä suoda meille kaikki tarpeellinen voima muuttaa heikkoutemme ja vajavaisuutemme vahvuuksiksi. Herra on luvannut meille: ”Sillä jos he nöyryvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi” (Et. 12:27).

Niillä, joilla on samaan sukupuoleen kohdistuvia suuntautumisia, on velvollisuus 1) pidättyä moraalittomista suhteista ja 2) tehdä kaikki voitavansa käyttääkseen hyväkseen sovituksen jalostavia, täydelliseksi tekeviä voimia. Näin ollen kuitenkin ne, joilla on samaan sukupuoleen kohdistuvia suuntautumisia mutta jotka eivät toimi niiden mukaan, ovat kelvollisia saamaan kirkon tehtäviä ja temppeleisuositusten.³

VASTUSTAJAN LONKEROITA

Kerron nyt joistakin vaaran merkeistä, jotka edeltävät joitakin mainitsemistani synneistä. Jossakin mielessä Saatana

on kuin mustekala, joka yrittää saada meidät vangikseen. Jos yksi lonkero ei toimi, hän kokeilee yhtä toisensa perään, kunnes hän löytää sen, joka toimii. Seuraavat ovat joitakin paholaisen lonkeroista, joiden tarkoituksena on saada meidät rikkomaan Jumalan asettamaa siveellisyden normia.

Pornografia

Jumala haluaa, etteivät Hänen lapsensa katso yhtään elokuvaa tai tv-ohjelmaa, käy yhdelläkään verkkosivustolla tai katsele yhtään aikakauslehteä, joka on jollakin tavoin pornografinen. Pornografiaa on mikä tahansa kuva tai kerronta, joka ruokkii lihallista ihmistämme. Se on *vastemmie-*listä Herran Hengelle.

Kukaan ei voi väittää olevansa tietämätön pornografian vaikutuksista ja uskoa, että on olemassa jotakin sellaista kuin viaton vilkaiseminen. Pornografia on myrkyllinen, häijy, anteeksiantamaton käärme, joka iskee sillä hetkellä, kun sitä katsoo ensimmäisen kerran, ja joka iskee edelleen täydellä myrkyannoksellaan joka kerta, kun katsoo sitä sen jälkeen.

Jos tämä sairaus vaivaa sinua, sinun pitää tehdä kaikki voitavasi voittaaksesi sen. Se saattaa vaatia tunnustamista, harrasta rukoilemista, paastoamista, uppoutumista pyhiin kirjoituksiin, joutilaan ajan korvaamista rakentavalla tekemisellä, tiukkojen rajojen asettamista internetin käyttöön, ammattilaisen antamaa neuvontaa ja muuta vastaavaa, mutta sinä voit voittaa sen. Jossakin vaiheessa tahdonvoimasta tulee korvaamaton tarveaine – mikään pilleri tai terapeuteknikka ei ratkaise jokaista riippuvuutta.

Säädyn pukeutuminen

Pukeutumisemme vaikuttaa paitsi omiin ajatuksiimme ja tekoihimme myös muiden ajatuksiin ja tekoihin. Sen vuoksi apostoli Paavali antoi neuvon, että ”naisten kaunistuksena on hillitty esiintyminen” (1. Tim. 2:9).

Naisen pukeutumisella on voimakas vaikutus miesten mieleen ja himoihin. Jos asu on liian avara tai liian lyhyt tai liian tiukka, se saattaa herättää sopimattomia ajatuksia jopa sellaisen nuoren miehen mielessä, joka pyrkii olemaan puhdas.⁴

Miehet ja naiset voivat näyttää huolitelluilta ja muodikailta, ja silti he voivat olla myös säädylisiä. Etenkin

Herra ei hyväksy mitään tietoisia ajatuksia tai vapaaehtoisia tekoja, jotka kiihottavat tai johtavat lisääntymisvoiman ilmaisemiseen aviosuhteen ulkopuolella.

naiset voivat säädyllyisesti pukeutumalla vaikuttaa omaan itsetuntoonsa ja miesten siveelliseen puhtauteen. Loppujen lopuksi useimmat naiset saavat sentyyppisen miehen, jota varten he pukeutuvat.

Epäpuhtaat ajatukset

On sanottu: ”Voit katsella, kun linnut lentävät ohi, mutta älä vain anna niiden tehdä pesää pääsi päälle.” Ei ole mitään väärää siinä, että panee merkille sievän nuoren naisen tai komean nuoren miehen, kun he kulkevat ohi – se on normaalia. Mutta jos nuo ajatukset kääntyvät himoksi, niin pesä on rakentumassa.

Me emme voi välttää jokaisen sopimattoman mainostaulun tai säädöttömästi pukeutuneen ihmisen näkemistä, mutta me voimme karkottaa sopimattoman ajatuksen, kun sellainen herää. Synti ei ole sitä, että näkee tahtomattaan jotakin sopimatonta, vaan synti on sitä, että antaa sen ajatuksen jäädä mieleen. Pyhissä kirjoituksissa meille sanotaan: ”Sillä niinkuin hän mielessään laskee, niin hän menettelee” (Sananl. 23:7, vuoden 1933 suomennos).

Pohjimmiltaan ajatuksistamme tulee tekojemme siemeniä. Meillä on sisimmässämme voima ottaa hallintaan elämämme ja ajatuksemme. Hyvät ja pahat ajatukset eivät voi olla mielessämme samanaikaisesti yhtään enempää kuin valo ja pimeys voivat vallita samaan aikaan ja samassa paikassa. Jossakin vaiheessa meidän on päätettävä, kummat ovat kutsuttuja vieraitamme.

Jos niin haluamme, me voimme karkottaa jokaisen pahan ajatuksen ja korvata sen heti kohottavalla laululla tai runolla tai pyhien kirjoitusten kohdalla. Aivan kuten pimeys pakenee valon edestä, samoin pahuus pakenee hyvän edestä.

Syrjäiset paikat ja viekoittelevat ystävät

Tiettyinä hetkinä ja tiettyissä paikoissa meillä on vähemmän vastustuskykyä kuin tavallisesti, olimmepa kuinka vahvoja hyvänsä. Jotkut parhaista ihmisistä ovat langenneet pahimmissa olosuhteissa. Niin kävi kuningas Daavidille, kun hän katseli Batebaa yöllä, ensin turvalliselta vaikuttaneen matkan päästä (ks. 2. Sam. 11:2–4). Kenenkään meistä ei pitäisi luulla olevansa riittävän voimakas tai riittävän

vastustuskykyinen ollakseen lankeamatta. Syrjäiset paikat, myöhäiset illat ja moraaliltaan löyhät ystävät ovat uskomattomia magneettikenttiä, jotka vetävät meitä Saatanan otteeseen.

Järkeily

Siveysrikkomuksen oikeuttamiseen käytetään kahta usein toistettua selitystä. Ensimmäinen on: ”Minä rakastan häntä.” Saatana on erinomainen väärentäjä. Hän yrittää tarjota himoa rakkautena. Niiden eron saa selville yksinkertaisella testillä. Rakkautta motivoi itsekuri, kuuliaisuus Jumalan siveellisyyksiläille, kunnioitus toisia kohtaan ja epäitsekkyys. Toisaalta himoa motivoi tottelemattomuus, oma mielihyvä ja itsekurin puute.

Toinen selitys on: ”Kukaan ei saa koskaan tietää.” Herra on kumonnut tuon harhaluulon useissa tilanteissa. Hän on julistanut: ”Kapinalliset lävistetään paljolla murheella, sillä heidän pahat tekonsa kuulutetaan talojen katoilta ja heidän salaiset tekonsa paljastetaan” (OL 1:3, kursivointi lisätty).

Niin pimeää tannerta tai niin syrjäistä kolkkaa ei olekaan, etteikö joku saisi joskus tietää. Jumala tietää, ja sinä tiedät, jos rikot Hänen siveellisyytlakiaan.

PARANNUS

Jos olemme tehneet elämässämme siveellisyyttä koskevia virheitä, voimme tehdä parannuksen Jeesuksen Kristuksen sovituksen ansiosta. Ensimmäinen ja perustavaa laatua oleva askel sukupuolisesti puhtaan elämän elämiseksi tulevaisuudessa on tehdä parannus menneistä rikkomuksista – muuttaa hiekkaperustus kallioperustukseksi. Usein se alkaa tunnustamisella.

Parannuksenteossa ei ole kuitenkaan kyse vain ajan kulumisesta tai synnin hylkäämisestä tai tunnustuksen tekemisestä. Ennen kaikkea parannus on vilpittömä muuttosta sydämessä, palavaa päättäväisyyttä elää sukupuolisesti puhdasta elämää – ei siksi, että meidän täytyy, vaan siksi, että me haluamme.

Jumala teki selväksi, että me emme voi häpäistä Hänen normejaan seurauksia kärsimättä, mutta koska Hän on mittaamattoman rakastava ja myötätuntoinen, Hän antaa meille tämän loistavan toivon:

Himoa motivoi tottelemattomuus, oma mielihyvä ja itsekurin puute.

”Sillä minä, Herra, en voi suvaita syntiä vähäisimmässäkään määrin.

Kuitenkin sille, joka tekee parannuksen ja pitää Herran käskyt, annetaan anteeksi.” (OL 1:31–32, kursivointi lisätty.)

Kaikille rehellisille sieluille, jotka muuttavat sydämensä ja hylkäävät syntinsä, Hän on luvannut: ”Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi” (Jes. 1:18).

On kuitenkin aina parempi pysyä puhtaana kuin tehdä syntiä ja tehdä parannus jälkeensä. Miksi näin on? Koska synnin tietyt haitalliset seuraukset pysyvät vielä parannuksenteon jälkeenkkin, kuten sairaus tai avioton lapsi tai maineellemme aiheutunut vahinko. Tavoitteemme elämässä ei ole olla vain puhtaita vaan myös olla täydellisiä. Täydellisyys tavoiteltu vauhdittuu, kun me olemme puhtaita, mutta se vaikeutuu, kun emme ole.

Alma opetti: ”Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10). Me emme voi rikkoa Jumalan asettamia siveellisyyslakeja saamatta rangaistusta ja olla onnellisia, koska Jumala, joka loi meidät, asetti sielumme moraalisen kompassin, joka tunnetaan omanatuntonamme. Aina kun me rikomme Jumalan asettamaa siveellisyysnormia, tuo omatunto alkaa toimia – se jäyttää meitä, se herättää syyllisyyden ja katumuksen tunteita ja se toimii jumalallisena todistajana siitä, että tuo normi on tosi periaate.

Me voimme yrittää olla välittämättä siitä ja me voimme yrittää tukahduttaa

sen, mutta me emme pääse sitä pakoon. Jumalan asettamaa siveellisyysnormia ei voi sivuuttaa, sitä ei voi laimentaa tai siitä tinkiä. Sitä voi vain noudattaa tai olla noudattamatta. Ennen pitkää me joko taistelemme sitä vastaan tai omaksumme sen. Valintamme ratkaisee suurelta osin onnellisuutemme elämässä.

SIVEELLISEN ELÄMÄN SIUNAUKSET

Puhtaan ja siveellisen elämän tuomat siunaukset ovat ylitsevuotavia. Sellainen elämä tuo itseluottamusta ja omanarvontuntoa. Se johtaa puhtaaseen omaantuntoon. Se tekee meistä kelpollisia saamaan yhtä puhtaan puolison, ja se tekee lisääntymisvoiman ilmaisemisesta aviosuhteessa suloisempaa ja palkitsevampaa, koska me olemme varanneet sen siihen vaiheeseen, jonka Herra itse on hyväksynyt.

Koska Herra rakastaa meitä valtavasti ja haluaa meidän olevan onnellisia, Hän on ilmoittanut aikeistaan lapsilleen näinä myöhempinä aikoina: ”Sillä minä nostan itselleni puhtaan kansan, joka palvelee minua vanhurskaasti” (OL 100:16).

Kuulukoon kukin meistä tuohon puhtaaseen sukupolveen ja omaksumme Herran asettaman siveellisyysnormin. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen hartaus-tilaisuudessa 22. tammikuuta 2013 pidetystä puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa speeches.byu.edu.

VIITTEET

1. Ks. Richard G. Scott, ”Vanhurskauden voima”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 81.
2. Ks. Boyd K. Packer, *Vain nuorille miehille*, lehtinen, 1977, s. 4–5.
3. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 21.4.6.
4. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pornografia”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 90.

Rakkautta motivoi itsekuri, kuuliaisuus Jumalan siveellisyyslaeille, kunnioitus toisia kohtaan ja epäitsekkyys.

NYT TIEDÄN, ETTÄ JUMALA ON OLEMASSA

Useita vuosia sitten palvelin temppeilyöntekijänä Santiagon temppeleissä Chilessä. Yhden iltavuoron aikana minun alkoi olla vaikea hengittää, joten pyysin vastentahtoisesti lupaa lähteä pois etuajassa.

Kun kävelin maanalaisen asemalle, rukoilin, että juna, jolla matkustaisin, olisi siellä niin että pääsisin nopeasti kotiin. Luulin, että rukoukseeni vastattiin, kun näin junan pysähtyvän laiturille. Mutta kun menin lähemmäs, näin junan henkilökunnan kiirehtivän autamaan matkustajaa, joka oli mahdollisesti saanut sydänkohtauksen. Mieleeni tunkivat lempilauluni sanat: ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain?”¹ Sain heti tunteen, että minun pitää auttaa.

Kiiruhdin paikalle, jonne junan henkilökunta vei nuoren miehen odottamaan ambulanssia, ja minun sallittiin jäädä. Rukoilin, että tietäisin, mitä tehdä, ja pyysin, että taivaallinen Isä säästäisi tämän nuoren miehen hengen. En halunnut jättää häntä

yksin pelkäämään, joten pitelin häntä kädestä ja yritin auttaa häntä pysymään rauhallisena. Vakuutin hänelle, että hänellä oli pitkä elämä edessä ja että Jumalalla oli hänelle jokin tarkoitus. Otin selville hänen perheensä puhelinnumeron, soitin heille ja kerroin, että heidän poikansa oli matkalla sairaalaan eikä ollut yksin.

Kun ensihoitajat saapuivat, seurausin heitä ambulanssin luo. Minusta tuntui, että minun pitäisi pysyä tämän nuoren miehen luona, kunnes hänen perheensä saapuisi. Yllätykseni ensihoitajat päättivät, että minun pitäisi tulla mukaan, joten pitelin nuorta miestä kädestä koko matkan sairaalaan.

Pian saavuttuamme hänet vietiin ensiapuun, ja minä menin ulos odottamaan hänen perhettään. Kun he tulivat, nuoren miehen äiti puhkesi kyyneliin, halasi minua ja sanoi olevansa hyvin iloinen siitä, että maan päällä on yhä hyviä ihmisiä.

Viikkoa myöhemmin sain puhelun siltä nuorelta mieheltä. Hän kertoi minulle, että lääkärien mukaan rauhallisena pysyminen oli ollut ratkaisevan tärkeää tuossa vaiheessa ennen kuin hän pääsi sairaalaan.

Siihen päivään mennessä hän ei ollut uskonut Jumalaan. Olin sanaton, kun hän huudahti: ”Sinä pelastit henkeni, ja olen ikuisesti kiitollinen sinulle! Nyt tiedän, että Jumala on olemassa.”

Kun lähdin temppeleistä etuajassa sinä päivänä, Henki johdatti minut oikeaan aikaan oikeaan paikkaan. Olen kiitollinen taivaalliselle Isällemme siitä, että hän ohjasi minua ja antoi minulle rohkeutta tehdä, niin kuin siinä kirkon laulussa sanotaan, enkä antanut tilaisuuden mennä ohi, vaikka ainoa asia, jonka voin tehdä, oli pitää kädestä vierasta ihmistä. ■

Carla Sofia Gavidia, Ontario, Kanada

VIITE

1. MAP-lauluja, 144.

En halunnut jättää tätä nuorta miestä yksin pelkäämään, joten pitelin häntä kädestä ja yritin auttaa häntä pysymään rauhallisena.

SE, JOKA TARVITSI APUA, OLINKIN MINÄ

Muutama vuosi sitten seurakuntakeskuksemme pysäköinti-alueelle ilmaantui huonokuntoinen auto. Se kuului neljän lapsen yksinhuoltajaisälle. Hän oli tullut pyytämään apua. Seurakuntamme löysi heille asunnon, ja isä alkoi tuoda perhettään kirkkoon.

Joskus lasten vaatteet olivat puhtaat ja joskus likaiset, mutta heidän hiuksensa olivat aina epäsiistit. Emme koskaan tienneet, kuinka pahassa takussa ne olisivat. Joka viikko Alkeisyhdistyksen johtajalla oli mukanaan hiustenselvityssainetta ja hiusharjoja. Hänellä ja eräällä opettajalla oli tapana selvittää ja kammata lasten hiukset ennen Alkeisyhdistystä.

Minä olin neuvonantaja Alkeisyhdistyksen johtokunnassa ja ihailin näiden kahden sisaren kykyä hyväksyä nämä pesemättömät lapset. Minä en kyennyt saamaan itseäni koskettamaan heidän hiuksiaan, ja mietin, kuinka nuo sisaret pystyivät siihen. Rauhoitin omaatuntoani sanomalla itselleni, että voisin auttaa vahtimalla muita lapsia sillä aikaa kun nuo naiset olivat työn touhussa.

Nuorin lapsi tässä perheessä oli kolmivuotias. Hän ei osannut puhua ymmärrettävästi, mutta hän yritti päästellä äänekkäitä lauluäännyksyksiä, kun me lauloimme. Se ärsytti minua.

Koska kolmivuotiaat eivät kykene keskittymään pitkään, otin tavakseni nostaa tämän pikkutyön syyliini auttaakseni häntä kuuntelemaan. Hän hymyili aina minulle kiittolisena, ja aloin tuntea iloa ja rakkautta, jota taivaallinen Isä tunsu tätä pesemätöntä

lasta – omaa lastaan – kohtaan. Ennen pitkää huomasin, etten enää välittänyt liasta, ja tartuin harjaan selvittääkseni hänen takkuiset kiharansa. Tulin jopa siihen tulokseen, että hänen lauluyriyksensä olivat iloista ääntä.

Muutamaa kuukautta myöhemmin lasten isä nousi todistuskokouksessa kiittämään meitä siitä, että autoimme

hänen lapsiaan. Seuraavalla viikolla perhe oli poissa.

Olen kiitollinen tilaisuudesta, joka minulla oli palvella noita lapsia. Kun he saapuivat, tunsin heidän olevan liiankin suuren avun tarpeessa, mutta huomasin, että minä olinkin se, joka tarvitsi heidän apuaan muuttuakseen. ■

Diane Hatch, Arizona, USA

Joskus lasten vaatteet olivat puhtaat ja joskus likaiset, mutta heidän hiuksensa olivat aina epäsiistit.

PIISPANI SYNTYMÄPÄIVÄLAHJA

Syntymäpäivänäni, eräänä sunnuntaiamuna, mieheni ja minä olimme valmistautumassa kirkkoon, kun puhelin soi. Vastasin, ja piispa sanoi: ”Tiedän, että tänään on syntymäpäiväsi, mutta voisitko tulla puolen tunnin kuluessa toimistooni? Haluaisin puhua kanssasi.”

Uteliaana kiiruhdin kirkolle.

Toimistossaan piispa sanoi minulle: ”Sisar Cruz, minulla on sinulle syntymäpäivälahja. Herra kutsuu sinut palvelemaan Nuorten Naisten johtajana. Otatko vastaan tämän kutsun?” Olin aivan häkeltynyt, mutta otin kutsun vastaan. Minut hyväksyttiin ja erotettiin tehtävään samana päivänä.

Kun palasin kotiin kirkosta, istahdin sängylleni. Tajusin äkkiä vastuun painon. Itkin ja tunsin olevani riittämätön tuohon työhön. Mikä vastuu ohjata noita nuoria naisia! Minut oli kastettu, kun olin 22-vuotias, enkä ollut koskaan aikaisemmin osallistunut Nuorten Naisten toimintaan. Kuinka pystyisin olemaan Nuorten Naisten johtaja?

Tein sen ainoan asian, jonka osasin – polvistuin ja pyysin taivaalliselta Isältä opastusta tässä uudessa tehtävässä. Sillä hetkellä sain kokemuksen, jota en koskaan unohda. Kun näin mielessäni jokaisen nuoren naisen, ymmärsin, että jokainen on

taivaallisen Isän tytär. Jokainen tarvitsi johtajaa, joka rakastaa häntä ja voisi auttaa häntä ymmärtämään, että Jumala rakastaa häntä. Mielessäni näin kaikkien vähemmän aktiivisten nuorten naisten nimet (en ollut tavannut ketään heistä koskaan) ja ymmärsin, että hekin ovat taivaallisen Isän tyttäriä ja tarvitsevat huomiotani. Tunsin kunkin mahdollisuudet.

Seuraavat kuukaudet eivät olleet helppoja. Tein kovasti töitä oppiakseni tuntemaan jokaisen nuoren naisen ja ymmärtämään hänen tarpeensa. Yhdessä aktiivisten nuorten naisten kanssa johtokuntamme auttoi niitä, jotka olivat vähemmän aktiivisia, tulemaan taas aktiivisiksi. Näin Herran käden tekevän työtä monella tapaa.

Kun minut vapautettiin tehtävästäni, olin huolissani siitä, että olisin kenties voinut tehdä enemmän. Saavuttuani kotiin polvistuin kysymään taivaalliselta Isältä, oliko palvelemiseni ollut hyväksyttävää. Sain suloisen tunteen siitä, että Hän oli mielissään.

Muistelin sitä syntymäpäivää, jolloin olisin voinut olla ottamatta tehtävää vastaan kaikkien muiden velvollisuuksieni vuoksi. Mutta minä olen se, joka olisi menettänyt eniten, jos olisin kieltäytynyt tehtävästä. Olisin menettänyt tilaisuuden oppia nöyryyttä, saada ymmärrystä, kehittyä kärsivällisyydessä ja tulla välineeksi Herran käsissä. Mutta ennen kaikkea olisin pettänyt luottamuksen, jota Herra osoitti minua kohtaan, ja minulta olisi jäänyt oppimatta, että tilaisuus palvella on lahja. ■

Mariana Cruz, Rio de Janeiro, Brasilia

Piispa sanoi minulle:
”Sisar Cruz, minulla on
sinulle syntymäpäivälahja.”

HÄN TARVITSEE RAKKAUTTA

En ollut kovin vaikuttava teinikäinen enkä käyttänyt juurikaan aikaa muiden palvelemiseen. Tuossa vaiheessa äiti pyysi minua tulemaan kanssaan käymään isotätini luona hoitokodissa.

Serkkuni ja hänen tyttärensä Stephanie tulivat mukaamme tuolle vierailulle. Stephanie oli 7- tai 8-vuotias. Kun menimme sisälle hoitokotiin, hän vilkutti jokaiselle näkemälleen ihmiselle. He ilahtuivat aivan kuin hän olisi jaellut auringonpaistetta ja sateenkaaria. Minä puolestani välttelin katsekontaktia.

Kun astuimme huoneeseen, jossa isotätini asui erään toisen iäkkään naisen kanssa, tein parhaani hävitäkseni taustalle. Stephanie hyppäsi kuitenkin tätini vuoteelle ja alkoi kertoa hänelle juttujaan.

Panin huoneesta merkkejä jotakin. Tätini puolella oli merkkejä rakkautesta ja sukulaisista. Seinällä oli kuvia ja piirustuksia, ja yöpöytä koristivat kukat. Toinen puoli huonetta oli puhdas ja paljas. Mitään merkkejä vierailijoista ei näkynyt, seinällä ei ollut kortteja eikä kuvia.

Tätini huonetoveri istui yksin pyörätuolissa eikä huomionnut meitä. Hän hyräili jotakin sävelmää ja taputti käsivarsillaan pyörätuoliaan, mikä teki oloni vaivautuneeksi.

Stephanie nykäisi äitiään käsivarresta ja kysyi: ”Äiti, mikä tuota tatiä vaivaa?” Stephanien äiti kumartui kuiskaamaan: ”Hän tarvitsee rakkautta.” En ollut valmistautunut siihen, mitä seuraavaksi tapahtui.

Epäröimättä Stephanie juoksi naisen luo ja hyppäsi tämän syliin. Sitten

hän alkoi kertoa juttujaan ja esittää kaikenlaisia kysymyksiä. Nainen ei vastannut. Sen sijaan kyyneleet vierivät hänen poskilleen, kun hän halasi Stephaniea. Usean seuraavan minuutin ajan Stephanie istui hänen sylissään silitellen hänen hiuksiaan ja suukottaen hänen poskeaan.

En ollut koskaan aiemmin nähnyt tällaista epätsekästä rakkautta, ja yritin salata kyyneleeni. Kun myöhemmin ajoimme pois hoitokodista, ihailin sitä, kuinka nuori Stephanie osasi olla niin epätsekäs ja niin täynnä rakkautta ja myötätuntoa täysin vierasta ihmistä kohtaan.

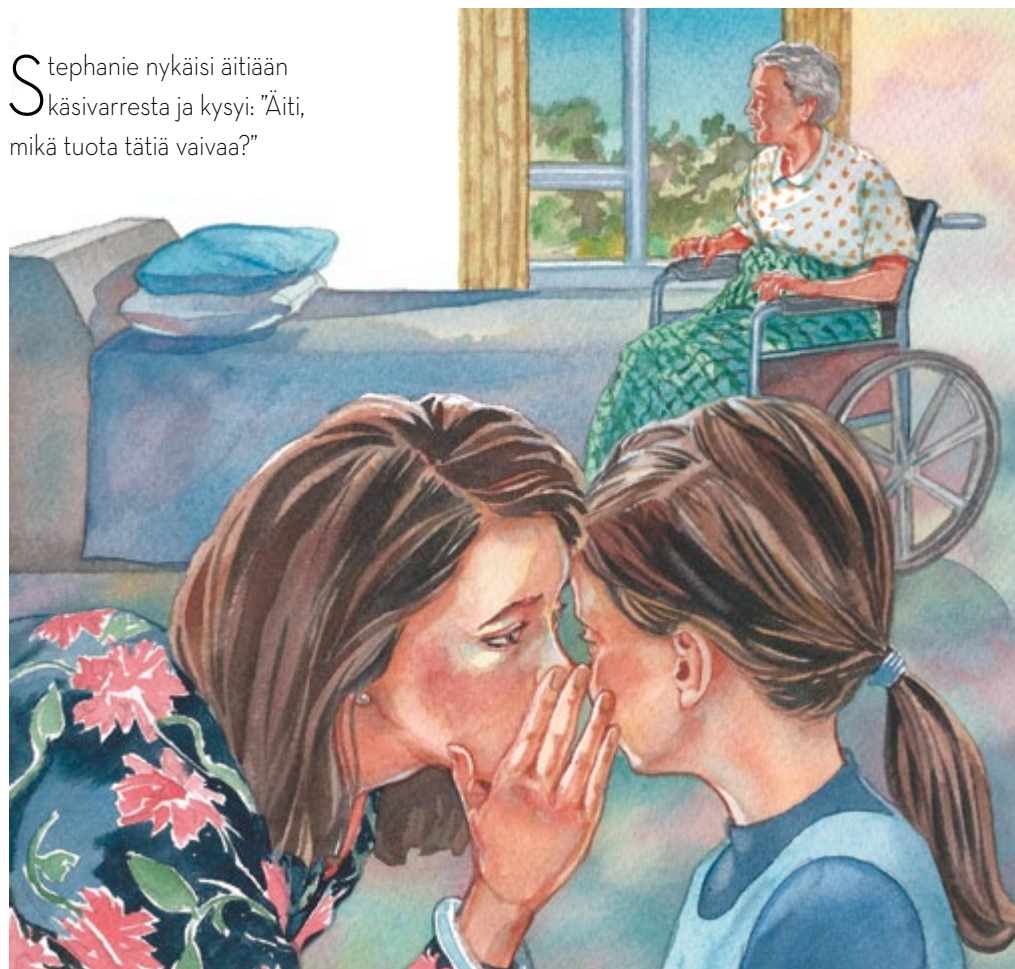
Ennen pitkää tein täyskäännöksen elämässäni ja palvelin kokoaikaisessa

lähetystyössä. Siellä palvellessani Stephanie kirjoitti minulle söpöjä kirjeitä, joissa oli aivan samanlaisia piirustuksia kuin tätini huoneessa hoitokodissa.

Ennen kuin palasin kotiin, sain järkyttäviä uutisia, että Stephanie oli sairastunut ja menehtynyt. Itken yhä sitä, että hänen valonsa sammui niin pian, mutta olen edelleen kiitollinen hänen esimerkistään. Hän opetti minulle, mitä palveleminen todella on.

Meidän ei tarvitse koskaan miettiä, kuinka palvella tai pitäisikö meidän palvella. Jos sydämemme on oikealla paikallaan, silloin palvelemisesta tulee osa meitä, ei vain sitä, mitä teemme. ■
Jay McFarland, Utah, USA

Stephanie nykäisi äitiään käsivarresta ja kysyi: ”Äiti, mikä tuota tatiä vaivaa?”

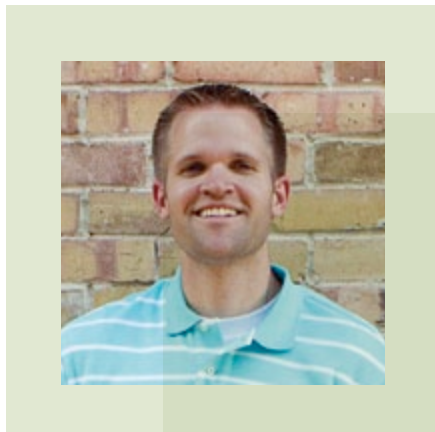

Kohti onnistumisia

Richard M. Romney
kirkon lehdet

Evankeliumista kertominen on usein niinkin yksinkertaista kuin kutsun tai kysymyksen esittäminen tai keskusteluun osallistuminen. Kun valmistamme sydäntämme kertomaan evankeliumista, Herra johtaa meidät niiden luo, jotka ovat valmiita kuulemaan sitä.

”[Herra] on valmistanut meille keinot kertoa evankeliumista monin erilaisin tavoin, ja Hän auttaa meitä ponnisteluissamme, jos toimimme uskossa Hänen työnsä toteuttamiseksi”, sanoi presidentti Thomas S. Monson loka-kuun 2013 yleiskonferenssissa.¹ Tässä on muutamia esimerkkejä.

Näin Harley'n kantavan varastettua polkupyörääni. ”Minun on pakko kysyä, mistä sait sen”, sanoin.

– Nick Barton

Voit osallistua pelastuksen työn jouduttamiseen ihan vain sillä, että kysyt muilta, ovatko he kiinnostuneita evankeliumista.

Anna pyörä takaisin

Kun Nick Barton ja hänen vaimonsa Morgan muuttivat Yhdysvalloissa Arizonaan, missä Nick opiskelisi oikeustiedettä, he alkoivat rukoilla lähetystyötilaisuuksia. ”Me pyysimme taivaallista Isää auttamaan meitä tulemaan herkemmiiksi Pyhän Hengen kehoituksille ja olemaan riittävän rohkeita ryhtymään toimeen”, Nick sanoo.

Yhtenä lauantaina Morgan tarvitsi heidän autoaan päästäkseen töihin, joten Nick ajoi yliopiston kampukselle polkupyörällään. Kun oli aika palata

kotiin, pyörä oli kuitenkin poissa.

”Polkupyörien varastaminen on niin yleistä, että poliisi kysyi, oliko mitään keinoa, jolla pyöräni voisi tunnistaa. Muistin, että Morgan oli kiinnittänyt ohjaustankoon tarran, jossa oli teksti: ’Rakastan sinua.’”

Jälleen kerran Nick rukoili. ”Pyysin, että oppisin jotakin tästä tilanteesta”, hän sanoo. Sitten hän hyppäsi junaan päästäkseen mahdollisimman lähelle kotia ennen kuin soittaisi ja pyytäisi vaimoaan hakemaan hänet.

”Seuraavalla juna-asemalla näin, kuinka junaan nousi iso kaveri lippis takaperin päässään, ja hän kantoi polkupyörääni! Näin ohjaustangossa tarran ’Rakastan sinua’, joten tiesin, että pyörä oli minun”, Nick sanoo. Hän taputti miestä olkapäälle.

”Sanoin: ’Minun on pakko kysyä sinulta, mistä sait tuon pyörän.’ Hän

vastasi: 'Pihamyymyjäisistä kadun varrelta.'" Nick selitti, että se oli hänen pyöränsä, joka oli varastettu. Nuorukainen vastasi, ettei hän ollut varas ja että Nick voisi saada pyöränsä takaisin.

"Kiitin häntä ja sanoin, että pyytäisin poliisia soittamaan hänelle, jotta 'pihamyymyjäisiä' voitaisiin tutkia", Nick sanoo. "Hän sanoi olevansa Harley ja antoi minulle puhelinnumeron. Kerroin hänelle, että maksaisin osan hänen maksamastaan hinnasta, koska olimme molemmat kokeneet vääryyttä, ja astuin pois junasta iloisena siitä, että olin saanut pyöräni takaisin."

Mutta se oli vasta alku.

"Uteliaisuudesta soitin Harleylle seuraavana aamuna. Hän sanoi, että poliisi oli tutkimassa asiaa. Sitten hän kysyi, haluaisimmeko vaimoni ja minä tehdä jotakin hänen kanssaan myöhemmin samana päivänä. Tajusin, että hän yritti ystäväystyä kanssamme.

Koska oli sunnuntai, kerroin hänelle, että olimme lähdössä kirkkoon, mutta että tapaisimme mielellämme hänet jonakin muuna kertana. Kun lopetin puhelun, mieleeni juolahti, että tässä oli oivallinen lähetystyötilaisuus. Soitin hänelle takaisin ja kysyin, kiinnostaisiko häntä tulla kanssamme kirkkoon. Hän suostui! Hän osallistui kaikkiin kokouksiin ja kertoi minulle jälkepäin, että hänestä tuntui kuin puhujat ja opettajat olisivat puhuneet suoraan hänelle.

Harleylla oli sukua ulkomailla, ja hän muutti pois pian tapaamisemme jälkeen", Nick sanoo. "Mutta hänestä tuli ystävämmme, hän oppi arvostamaan

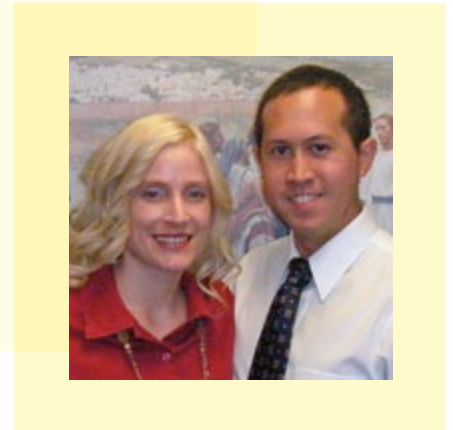
kirkkoa ja sai varmuuden siitä, että hänen taivaallinen Isänsä välittää hänestä."

Puhu farmanomille

"Kun yhtenä päivänä kuuntelin konferenssipuhetta, sain tunteen, että minun piti puhua eräälle farmanomille apteekissa", kertoo Hannah Rawhouser, joka on myös Arizonasta. "Ääni sisälläni sanoi: 'Hän on hyvä ihminen. Sinun pitää kutsua hänet johonkin kirkon toimintaan.'"

Käydessään seuraavan kerran apteekissa Hannah etsi miestä, mutta tämä ei ollut paikalla. Tunne säilyi silti.

"Kun muutamaa viikkoa myöhemmin kävin taas apteekissa, mies oli siellä. Koska otaksuin, että minulla

"Käytkö sinä kirkossa?" kysyin. Greg vastasi myöntävästi. Ojensin hänelle käyntikorttini. "Soita minulle", sanoin. – Hannah Rawhouser

hetkellä vanhin Eiselin palvelee kokoaikaisessa lähetystyössä Montanassa Yhdysvalloissa.

Kysy hissinkuljettajalta

Kun Robert G. Ellis jr. oli 26-vuotias, hän työskenteli poliisina senaatin toimistorakennuksessa Washington D.C.:ssä Yhdysvalloissa.

”Mietin usein sitä, mitä olin oppinut Jeesuksesta”, hän muistelee. ”Isäni ja äitini eivät käyneet missään kirkossa, mutta he olivat antaneet minun käydä, ja olin mielelläni osallistunut yli tusinan eri kirkkokunnan kokouksiin.” Koska hän oli mennyt juuri naimisiin, hänestä tuntui, että hänen pitäisi ottaa kaste – mutta mihin kirkkoon?

”Sieluni oli ahdistunut. Halusin löytää kirkon, joka on uskollinen Kristuksen opetuksille. Ihmiset sanoivat kaikista kirkoista, että ne ovat Herran kirkko, mutta he eivät epäröineet väittää, että muut kirkkokunnat olivat väärässä. Minä rukoilin: ’Haluan mennä kasteelle, mutta en tiedä, mihin kirkkoon liittyä.’”

Robert muisti, että Jeesus Kristus on sanonut: ”Pyytäkää, niin teille annetaan” (Matt. 7:7), joten hän jatkoi pyytämistä. Ollessaan kerran töissä Robert tunsu jälleen ahdistusta, ja hänen silmiinsä kihosi kyyneliä.

”Olin peloissani enkä tiennyt, olivatko ajatukseni oikeita vai vääriä. Sitten minut valtasi rauhallinen tunne. Ymmärtämättä täysin, miksi tein niin, menin hissinkuljettajan luo ja kysyin: ’Mihin kirkkoon sinä kuulut?’”

Hissinkuljettaja oli Norman Maxfield, lähetystyössä palvellut mies, joka opiskeli Georgetownin yliopistossa.

**”Mihin sinä uskot?” Norman kysyi minulta. ”Jeesukseen Kristukseen”, vastasin ylpeänä.
– Robert G. Ellis jr.**

oli vain vähän aikaa, menin suoraan asiaan. ’Käytkö sinä kirkossa?’ kysyin. Hän yllättyi, oli hetken hiljaa ja vastasi sitten myöntävästi. Ojensin hänelle käyntikorttini. ’Soita minulle joskus’, sanoin ja lähdin pois. ’No, tein oman osani’, ajattelin. ’Nyt minulla ei enää ole niitä vaivaavia tunteita.’”

Hänen yllätyksekseen mies soitti seuraavana päivänä ja kertoi olevansa Greg Eiselin. ”Greg kertoi minulle myöhemmin, että koska olimme molemmat nuoria ja naimattomia, hän luuli minun pyytävän häntä treffeille”, Hannah kertoo. ”Mutta päädyimme puhumaan uskonnosta kolme tuntia, ja hän alkoi saada tietoa kirkosta.” Tällä

”Hän kohotti katseen kirjoistaan. Huomasin, että hän yllättyi. Hän sanoi: ’Minä olen mormoni. Miten niin?’

Vastasin: ’Minä haluan mennä kas-teelle, mutta en tiedä, mihin kirkkoon liittyä.’

Hän kysyi: ’Mihin sinä uskot?’

’Jeesukseen Kristukseen’, oli vas-taus, jonka ylpeänä annoin.

Hän kysyi: ’Saanko kertoa sinulle kirkostani, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta?’ Kun hän kertoi minulle, että Kristuksen kirkko on palautettu maan päälle, tie-sin, että rukouksiini oli vastattu. Tunne sisimmässäni oli suurenmoinen.”

Tämä tapahtui vuonna 1977. Tällä hetkellä veli ja sisar Ellis ovat kirkon jäseniä Virginiassa Yhdysvalloissa.

Turvaa Herraan

Vanhin Dallin H. Oaks kahden-toista apostolin koorumista on sano-nut, että ”kun me olemme ’Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kai-kessa’ (Moosia 18:9), Herra antaa meille keinoja löytää niitä, jotka etsivät, ja päästä sopivasti kanssakäy-miseen heidän kanssaan. Näin käy kun etsimme ohjausta ja toimimme vilpittömästi ja Kristuksen kaltaisesta rakkaudesta toisia ihmisiä kohtaan.”²

Nick, Hannah, Greg, Robert ja Norman ovat kaikki yhtä mieltä siitä, että se, mitä vanhin Oaks sanoi, pitää paikkansa. ■

VIITTEET

1. ”Tervetuloa konferenssiin”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 4.
2. Ks. ”Evankeliumista kertominen”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 9.
3. ”Kysykää lähetyssaarnaajilta! He voivat auttaa teitä!”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 18–21.

KYMMENEN EHDOTUSTA EVANKELIUMISTA KERTOMISEEN

On monia tapoja kutsua ihmisiä tutustumaan evankeliumiin.

Tässä on 10 ehdotusta, joilla pääset alkuun.

1. **Aloita keskustelu.** Kun tutus-tut ihmisiin, on luonnollista, että kerrot heille olevasi kirkon jäsen. Yksinkertaiset toteamukset, kuten ”Olen myöhempien aiko-jen pyhä, mutta monet tuntevat meidät mormoneina”, voivat avata oven.
2. **Puhu matkustaessasi.** Juttele muiden matkustajien kanssa bussissa tai lentokoneessa tai perheiden kanssa, joita tapaat lomakohteissa. Eräs mies otti asiakseen kysyä taksikuljetta-jilta heidän perheestään ja sitten kertoa perheillasta.
3. **Ohjaa ystäviäsi osoitteeseen Mormon.org.** Tämä verkkosivusto on erinomainen paikka, jossa ne ihmiset, jotka eivät vielä tunne kirkkoa, voivat tutustua siihen paremmin.
4. **Kutsu ystäviäsi jutte-lemmaan kokoaikaisten lähetyssaarnaajien kanssa verkossa tai kasvokkain.** Osoitteessa Mormon.org ihmiset voivat keskustella lähetyssaar-naajien kanssa. Ja tietenkin voit aina esitellä heidät alueellasi palveleville lähetyssaarnaajavan-himmille tai -sisarille.
5. **Käytä sosiaalista mediaa.** Kirkko tarjoaa monia eri tilaisuuksia ”tykätä” verkossa olevasta aineistosta, kuten mee-meistä, lainauksista ja videoista, tai jakaa niitä. Hash-tunnisteiden (sana tai sanaryhmä, johon lisätään #-merkki) avulla ihmiset voivat myös seurata verkossa käytäviä keskusteluja kirkosta.
6. **Jaa videoita.** Tutustu videoi-hin osoitteissa Mormon.org ja biblevideos.lds.org. Katso niitä ystävien kanssa tai jaa niihin linkkejä. Mainitse myös Mormon Messages -videot, joissa on innoittavia vastauksia elämän kysymyksiin.
7. **Jaa kortteja ja julisteita.** Voit jakaa innoittavia ideoita kampanjakorttien ja julistei-den avulla (ks. esim. lokakuun 2013 *Liahonan* sivulla 71 olevia kortteja).
8. **Kysy lähetyssaarnaajilta.** Kehota ystäviäsi lukemaan kahdentoista apostolin kooru-min jäsenen vanhin Russell M. Nelsonin puhe ”Kysykää lähe-tyssaarnaajilta! He voivat auttaa teitä!”³
9. **Osallistu temppelin avoin-ten ovien päiviin.** Kerro ihmisille suurenmoisesta tilaisuudesta osallistua ennen temppelin vihkimistä pidettäviin avointen ovien päiviin. Tarjoudu lähte-mään sinne heidän kanssaan.
10. **Auta niitä, jotka ovat palaamassa.** Kotiopettajilla ja kotikäyntiopettajilla on hieno tilaisuus olla lähetyssaarnaajia vähemmän aktiivisille jäsenille, jotka vuorostaan tuntevat muita, jotka saattavat olla vastaanotta-vaisia evankeliumille.

**Vanhin
Richard G. Scott**

kahdentoista
apostolin
koorumista

VÄKIVALLAN MURHEELLISTEN ARPIEN PARANTUMINEN

Väkivalta saattaa jättää teihin arpia, mutta niiden ei tarvitse olla lähtemättömiä.

Puhun sydämeni syvyyksistä jokaiselle teistä, jotka olette saaneet arpia väkivallan inhottavan synnin seurauksena.

Ellei Herra niitä paranna, voi henkinen, fyysinen tai seksuaalinen väkivalta aiheuttaa vakavia, pysyviä seurauksia. Uhrit ovat kokeneet niitä. Niitä ovat pelko, masennus, syyllisyys, itseinho, itsekunnioituksen tuhoutuminen ja vieraantuminen normaaleista ihmissuhteista. Jatkuva väkivalta ja hyväksikäyttö aiheuttavat voimakkaita kapinallisuuden, suuttumuksen ja vihan tunteita.

Nämä tunteet kohdistuvat usein itseen, toisiin, itse elämään ja jopa taivaalliseen Isään. Turhat yritykset taistella vastaan voivat johtaa huumeiden käyttöön, moraalittomuuteen, kodista lähtöön ja, murheellista kyllä, äärimmäisissä tapauksissa itsemurhaan. Ellei näitä tunteita korjata, ne johtavat toivottomaan elämään, epäsopuisaan avioliittoon ja jopa siihen, että uhrista tulee väkivallantekijä. Yksi kauhea seuraus on syvenevä epäluottamus toisia ihmisiä kohtaan, mistä tulee este parantumiselle.

Saadaksenne apua teidän täytyy ymmärtää eräitä seikkoja iankaikkisesta laista. Teihin kohdistuva väkivalta on seurausta toisen ihmisen jumalattomasta hyökkäyksestä teidän vapauttanne kohtaan. Koska kaikilla taivaallisen

Isän lapsilla on tahdonvapaus, saattaa olla joitakuita, jotka tahallaan rikkovat käskyjä vahingoittaen teitä. Sellaiset teot rajoittavat väliaikaisesti teidän vapauttanne. Oikeudenmukaisuudessaan ja suodakseen hyvityksen Herra on varannut keinon, jonka avulla voitte selviytyä niistä

tuhoisista seurauksista, joita toisten teoilla tahtoonne vastaan on. Tuo apu tulee iankaikkisten totuuksien soveltamisesta käytäntöön pappouden avulla.

Tietäkää, etteivät toisten jumalattomat valinnat voi täysin hävittää teidän tahdonvapauttanne, ellette te sitä salli. Heidän tekonsa voivat aiheuttaa tuskaa, ahdistusta, jopa ruumiinvammoja, mutta ne eivät voi hävittää teidän iankaikkisia mahdollisuuksianne tämän lyhyen mutta ratkaisevan tärkeän elämän aikana maan päällä. Teidän on ymmärrettävä, että *teillä on vapaus päättää, että voitatte väkivallan vahingolliset seuraukset*. Teidän asenteenne voi hallita muutosta hyvään elämänsänsä. Se suo teille sitä apua, jota Herra on tarkoittanut teidän saavan. Kukaan ei voi riistää teidän perimmäisiä mahdollisuuksianne, kun te ymmärrätte iankaikkisen lain ja elätte sen mukaan. Taivaallisen Isänne lait ja Herran sovitus ovat tehneet mahdolliseksi sen, ettei teiltä riistetä mahdollisuuksia, jotka tulevat Jumalan lapsille.

Saatatte tuntea uhkaa sellaisen henkilön taholta, joka on teitä voimakkaampi tai joka voi hallita teitä. Saatatte tuntea olevanne ansassa, josta ei näy poispääsyä. Uskokaa, *ettei taivaallinen Isänne halua, että teitä pahoinpitelevä tai hyväksikäyttävä perheenjäsen pitää teitä vankina jumalattomalla vaikutusvallalla, kostotoimien uhalla tai pelottelemalla jälkiseurauksilla*. Luotakaa siihen, että Herra johdattaa teidät ratkaisuun. Pyytäkää uskossa mitään epäilemättä. (Ks. Jaak. 1:6; En. 1:15; Moroni 7:26; OL 8:10; 18:18.)

Todistan vakaasti, että kun toisen henkilön väkivaltaiset, luonnottomat

tai sukurutsaiset teot loukkaavat teitä julmasti ja ovat vastoin teidän tahtoonne, te ette ole vastuullisia ettekä saa tuntea syyllisyyttä. Väkivalta saattaa jättää teihin arpia, mutta niiden ei tarvitse olla lähtemättömiä. Iankaikkisuuden suunnitelmassa, Herran aikataulun mukaan, nuo vammat voivat parantua, kun te teette oman osanne. Näitä voitte tehdä nyt heti.

Hakekaa apua

Jos olette nyt tai aiemmin joutuneet väkivallan kohteeksi, hakekaa apua nyt heti. Ehkä ette luota toisiin ja teistä tuntuu, ettei missään ole luotettavaa apua. Aloittakaa taivaallisesta Isästänne ja Hänen rakkaasta Pojastaan, Vapahtajastanne. Pyrkikää ymmärtämään Heidän käskyjään ja noudattamaan niitä. Ne johdattavat teidät toisten luokse, jotka vahvistavat teitä ja antavat teille rohkeutta. Voitte kääntyä pappesusjohtajan, yleensä piispan tai joskus vaaran johtokunnan jäsenen, puoleen. He voivat rakentaa sillan suurempaan ymmärrykseen ja toipumiseen. Joseph Smith on opettanut: ”Ihminen ei voi tehdä mitään omaksi hyväkseen, ellei Jumala ohjaa häntä oikeaan suuntaan, ja pappesus on tätä tarkoitusta varten” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 113).

Puhukaa luottamuksellisesti piispalenne tai seurakunnanjohtajallenne. Hänen kutsumuksensa sallii hänen toimia Herran välikappaleena teidän hyväksenne. Hän voi opilliselta pohjalta ohjata teitä toipumiseen. Iankaikkisen lain ymmärtäminen ja soveltaminen tarjoavat tarvitsemanne parantumisen. Hänellä on oikeus

saada Herran innoitusta teidän hyväksenne. Hän voi käyttää pappetta teidän siunaukseksenne.

Piispanne voi auttaa teitä löytämään luotettavia ystäviä, jotka tukevat teitä. Hän auttaa teitä saamaan takaisin itseluottamuksenne ja itsekunnioitukseksenne, josta uudistuminen alkaa. Kun kaltoinkohtelu on vakavaa, hän voi auttaa teitä saamaan asianmukaista turvaa ja ammattiapua, joka on sopusoinnussa Vapahtajan opetusten kanssa.

Parantumisen periaatteet

Tässä on muutamia niistä parantumisen periaatteista, joita opitte ymmärtämään paremmin:

Huomatkaa, että olette taivaallisen Isämme rakkaita lapsia. Hän rakastaa teitä täydellisellä rakkaudella ja voi auttaa teitä toisin kuin kukaan maanpäällinen isä tai äiti, puoliso tai uskollinen ystävä. Hänen Poikansa antoi henkensä, jotta teidät voidaan tehdä terveiksi, kun uskotte Häneen ja olette kuuliaisia Hänen opetuksilleen. Hän on täydellinen parantaja.

Hankkikaa luottamusta vanhimman veljenne, Jeesuksen Kristuksen, rakkauteen ja sääliin pohtimalla pyhiä kirjoituksia. Kuten nefiläisille, Hän sanoo *teille*: ”Minun käy teitä sääli; sydämeni on täynnä armoa. – – Minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.” (3. Nefi 17:7–8.)

Parantuminen alkaa parhaiten vilpittömästä rukouksesta, jossa pyydätte apua taivaalliselta Isältänne. Tämä vapaan tahtonne käyttäminen antaa Jumalalle mahdollisuuden puuttua asioiden kulkuun. Kun sallitte,

Vapahtajan rakkaus hellyttää sydämenne ja katkaisee väkivallan tai hyväksikäytön kierteen, joka voi tehdä uhrista hyökkääjän. Vastoinkäymiset, silloinkin, kun ne on aiheutettu tahallisesti ja johtuvat toisten hillittömästä halusta, voivat olla kasvun lähde, kun niitä tarkastellaan iankaikkisen periaatteen näkökulmasta (ks. OL 122:7).

Jos olette uhri, älkää tuhlatko voimia hyökkäävälle osapuolelle kostamiseen tai hänen rankaisemiseensa. Keskitykää velvollisuuteenne tehdä kaikki voitavanne tilanteen korjaamiseksi. Jättäkää loukkaajan käsittely viranomaisille ja kirkon auktoriteeteille. Tekivätpä he mitä tahansa, ennen pitkää syyllinen kohtaa täydellisen Tuomarin. Lopulta oikeudenmukainen Jumala rankaisee väkivallantekijää ja hyväksikäyttäjää, joka ei ole tehnyt parannusta. Riistäjiä, jotka ottavat uhreikseen viattomia ja puolustelevat omaa turmeltunutta elämäänsä houkuttelemalla toisia omaksumaan paheelliset tapansa, tullaan pitämään vastuullisina. Mestari varoitti sellaisista: ”Mutta jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että hänen kaulaansa pantaisiin myllynkivi ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen” (Matt. 18:6).

Ymmärtäkää, että parantuminen saattaa viedä huomattavasti aikaa. Toipuminen tapahtuu yleensä vaiheittain. Se nopeutuu, kun jokaisesta havaitusta edistysaskeleesta ilmaistaan kiitollisuutta Herralle.

Anteeksianto

Suuren leikkauksen jälkeisen pitkällisen toipumisen aikana potilas odottaa täydellistä parantumista kärsivällisesti luottaen toisten hoitoon. Hän ei aina ymmärrä määrätyn hoidon merkitystä, mutta hänen parantumisensa nopeutuu, jos hän mukautuu siihen. Samoin on silloin, kun yritätte kaikin keinoin parantua hyväksikäytön arvista. Esimerkiksi anteeksisaamista saattaa olla vaikea ymmärtää, ja vielä vaikeampaa saattaa olla anteeksianto. *Aloittakaa pidättäytymällä tuomitsemisesta.* Ette tiedä, mitä hyväksikäyttäjät ovat saattaneet joutua kärsimään ollessaan viattomia uhreja. Parannuksen tie täytyy pitää heille avoimena. Jättäkää loukkaavan osapuolen käsittely muille. Kun tunnette piinanne hellittävän, täydellinen anteeksianto on helpompaa.

Ette voi pyyhkiä pois sitä, mitä on tehty,

mutta te voitte antaa anteeksi (ks. OL 64:10). Anteeksianto parantaa hirveitä, murheellisia haavoja, sillä se sallii Jumalan rakkauden puhdistaa sydämenne ja mielenne vihan myrkystä. Se puhdistaa tietoisuutenne kostonhalusta. Se tekee tilaa Herran puhdistavalle, parantavalle, eheyttävälle rakkaudelle.

Mestari neuvoi: ”Rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä” (3. Nefi 12:44, kursivointi lisätty).

Katkeruus ja viha ovat vahingollisia. Ne saavat aikaan paljon tuhoa. Ne lykkäävät huojennusta ja parantumista, jota janoatte. Verukkeiden ja itsesäälin avulla ne voivat tehdä uhrista väkivallantekijän. Jättäkää tuomitseminen Jumalalle – ette pysty siihen yhtä hyvin kuin Hän.

Pelkistä neuvoista unohtaa väkivalta ei ole apua. Teidän on ymmärrettävä periaatteet, jotka johtavat parantumiseen. Parantuminen voi alkaa ymmärtäväisen piispan tai vaarnanjohtajan tai viisaan ammattiauttajan avulla. Jos säärenne olisi murtunut, ette päättäisi parantaa sitä itse. Myös vakavasta väkivallasta kärsinyt voi hyötyä ammativasta. On monia tapoja saattaa parantuminen alkuun, mutta muistakaa, että täysi parantuminen tapahtuu Vapahtajan, Herran Jeesuksen Kristuksen, Mestarimme ja Lunastajamme välityksellä. Uskokaa siihen, että kun ponnistlette, Hänen täydellinen, iankaikkinen, ääretön sovitukseensa voi parantaa kärsimyksenne.

Niin mahdottomalta kuin se nyt saattaakin teistä tuntua, niin aikaanaan, parannuttuanne Vapahtajan avulla, pystytte antamaan vilpittömästi anteeksi väkivallantekijälle. Kun pystytte antamaan rikkomuksen anteeksi, vapaudutte siitä tuskasta ja syvästä murheesta, jonka Saatana haluaa elämänne rohkaisemalla teitä vihaamaan väkivallantekijää. Sen seurauksena tulette nauttimaan suurempaa rauhaa. Vaikka se onkin tärkeä osa parantumista, niin jos ajatus anteeksiannosta aiheuttaa teille entistä enemmän tuskaa, siirtäkää tuo askel syrjään, kunnes teillä on enemmän kokemusta Vapahtajan parantavasta voimasta omassa elämässänne.

Varoitus

Minä varoitan teitä osallistumasta kahteen sopimattomaan terapiamuotoon, joista voi aiheutua teille enemmän pahaa kuin hyvää. Ne ovat yletön menneiden kokemustenne luotaaminen jokaista pientä piirtoa myöten, etenkin kun se tapahtuu läpitunkevassa ryhmäkeskustelussa, ja pahoinpitelijän syyttäminen kaikista elämänne vaikeuksista.

Väkivallan ja hyväksikäytön aiheuttaman vahingon korjaaminen pitäisi tehdä yksityisesti, luottamuksellisesti, luotetun pappesusjohtajan avulla, ja tarpeen vaatiessa hänen suosittelemansa pätevän ammattiauttajan avulla. Väkivallan yleisestä luonteesta täytyy käydä riittävästi keskustelua, jotta teille voidaan antaa asianmukaisia ohjeita ja jotta hyökkäävää osapuolta estettäisiin harjoittamasta lisää väkivaltaa. Haudatkaa

sitten mennyt Herran avulla.

Todistan nöyrästi, että se, mitä olen sanonut, on totta. Se pohjautuu iankaikkisiin periaatteisiin, joita olen nähnyt Herran käyttävän ja jotka antavat elämän täyteen niille, jotka ovat saaneet arpia jumalattomasta väkivallasta.

Jos teistä tuntuu, että teillä on vain ohut toivon lanka, uskokaa minua, kun sanon, ettei se ole lanka. Se voi olla katkeamaton yhdistävä side Herraan, joka tuo pelastusrenkaan ympärillenne. Hän parantaa teidät, kun lakkaatte pelkäämästä ja panette turvanne Häneen pyrkimällä elämään Hänen opetustensa mukaan.

Pyytäkää Herralta apua nyt heti (ks. Morm. 9:27; Moroni 7:26). Päättäkää puhua piispanne kanssa heti. Älkää tarkastelko kaikkea, mitä elämässänne koette, väkivallan arpien tummentamalla silmälasilla. Elämässä on hyvin paljon kaunista. Avatkaa sydämenne ikkunat ja päästäkää Vapahtajan rakkaus sisään. Ja jos inhottavat ajatukset menneisyyden väkivallasta palaavat, muistakaa Hänen rakkauttaan ja Hänen parantavaa voimaansa. Teidän masennuksenne muuttuu rauhaksi ja varmuudeksi. Päättätte ruman luvun elämässänne ja avaatte onnen teoksia. ■

Lisää tietoa parantumisesta, jonka Lunastaja voi tuoda, on vanhin Richard G. Scottin huhtikuun 1994 yleiskonferenssissa pitämässä puheessa ”Jotta parantuisimme”, Valkeus, heinäkuu 1994, s. 7–9.

Vanhin Scottin huhtikuussa 1992 ja huhtikuussa 2008 pitämistä yleiskonferenssipuheista.

PUHDAS SYDÄN ja TAHRATON RUUMIS

Te nuoret vartutte vihollisen alueella”, sanoi presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti.¹ Uskollisten myöhempien aikojen pyhien siveellisyyden tasovaatimukset ovat todellakin hyökkäyksen kohteena! Oletteko valmiit taistelemaan kaikkia epäpuhtaita tai saastaisia ajatuksia vastaan, joita Saatana, internet ja maailma saattavat kylvää päähänne tai sydämeenne?

Valmistautukaa

Useimpina aamuina ennen kello viittä, kun on vielä pimeää, Suolajärven temppelin ovien edessä on kelvollisten nuorten ryhmiä jonossa valmiina

menemään kastehuoneeseen. He astuvat maailman pimeydestä temppelin valoon. Pukeuduttuaan valkoiisiin he etenevät vuorollaan hiljaa suurenmoiseen kastealtaaseen, jossa heidät kastetaan kuolleiden puolesta. Kun nämä nuoret nousevat altaan puhtaista, virkistäivistä vesistä, he ovat vahvistuneet, koska he tietävät osallistuneensa iankaikkiseen työhön muiden puolesta.

He lähtevät takaisin pimeään, kiihkeitä kouluun – mutta he eivät ole samanlaisia, koska heillä on lähtiesään varusteinaan voimaa ja kirkkautta (ks. OL 109:22–23). Kantaessaan temppelin valoa ja puhtautta sydämesään he ovat valmiita torjumaan tämän

Herra on antanut käskyn, ”että – – valmistaudutte – –; niin, puhdistakaa sydämenne – –, niin että minä voin tehdä teidät puhtaksi” [OL 88:74].

”vihollisalueen” pimeyden ja pysymään siveellisesti puhtaina. Sellaista ei näe vain Suolajärven temppelillä – sellaista tapahtuu usein, kun nuoret ympäri maailman jättävät vihollisalueen pimeyden ja päättävät elää temppelin valon arvoisina ja kelvollisina pääsemään sinne.

Esimerkiksi eräs sisko ja veli Coloradosta Yhdysvalloista on kumpikin saanut kasteen yli 50 esivanhempansa puolesta viime vuonna ja kokenut temppelin puhtauden. Kyseinen veli sanoi: ”Saan hyvän, hengellisen tunteen, kun olen temppelissä. Kun sitten kohtaan kiusauksia, muistan tuon tunteen, ja se auttaa minua.” Pyrkimyksessään elää kelvollisena

Neill F. Marriott

toinen neuvonantaja
Nuorten Naisten ylim-
mässä johtokunnassa

pääsemään temppeleihin sisko kirjoitti päiväkirjaansa luettelon siitä, mitä hän *tekee* ja mitä *ei tee*, kun hän kohtaa kiusauksen. Hän teki kantansa selväksi ja jopa näytti luettelon vanhemmilleen ja ystävilleen, jotta he voisivat auttaa häntä. Nämä kaksi nuorta ovat luoneet voimakkaan siveellisyyden suojavarustuksen sydämensä, mielensä ja ruumiinsa turvaksi.

Puhdistakaa sydämenne

Onko teillä puhtaiden tekojen lisäksi puhtaita haluja?

Psalminkirjoittaja Daavid rukoilee kohdassa Ps. 139:23–24: ”Tutki minut, Jumala, katso sydämeeni. Koettele minua, katso ajatuksiini. Katso, olenko vieraalla, väärällä tiellä.” Viitatessaan näihin jakeisiin presidentti Lorenzo Snow (1814–1901) antoi neuvon: ”Suositteisin, että [jokainen ihminen] ottaisi omakseen tämän Daavidin rukouksen – –. Monet eivät pääse tähän erinomaisuuden mittaan, koska – – he tekevät salassa sellaisia asioita, [jotka etäännyttävät] heidät Kaikkivaltiaasta.”²

Se, että pyydätte taivaallista Isää luomaan teille puhtaan sydämen, on uskon osoitus. Hänellä on kaikki valta. Kääntykää Hänen puoleensa usein ja pyytäkää nöyrästi Hänen jumalallista apuaan pitääksenne tunteenne puhtaina – myös sukupuolisesti puhtaina.

”Antakaa Hengen ohjata elämääne, niin ette toteuta lihanne – – haluja” (Gal. 5:16). Mitä voimaa teillä onkaan, kun annatte Hengen ohjata elämääne! Nauttiessanne joka sunnuntai sakramentin todistatte, että olette halukkaita muistamaan aina Jeesuksen Kristuksen (ks. OL 20:77, 79). Vapahtajan muistaminen voi antaa teille hengellistä voimaa kääntyä pois epäpuhtaudesta.

Olkaa tahrattomia Jumalan edessä

Miksi sukupuolinen puhtaus on käsky? Koska taivaallinen Isä on antanut lisääntymisvoiman avioliiton suojiin vain jumalaisia tarkoituksia varten. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Se, mitä me ajattelemme tästä ylimaallisesta voimasta ja kuinka me käytämme sitä, määrää suurelta osin onnemme kuolevaisuudessa ja kohtalomme iankaikkisuudessa.”³

Sukupuolinen läheisyys luo rakastavaa, emotionaalista ykseyttä aviomiehen ja vaimon välille. Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista on kuitenkin varoittanut: ”Herra on – – kieltänyt nuo intiimit suhteet avioliiton pysyvän sitoumuksen ulkopuolella, koska ne tekevät tyhjäksi Hänen tarkoituksensa. – – Ne aiheuttavat vakavaa emotionaalista ja hengellistä vahinkoa. Vaikka osapuolet eivät tajua,

että niin tapahtuu nyt, he tajuavat sen myöhemmin. Sukupuolinen siveettömyys on esteenä Pyhän Hengen vaikutukselle.”⁴

Sukupuolista läheisyyttä ei ole annettu tyydyttämään himoa, suosiota tai uteliaisuutta. Sellainen tämän Jumalan antaman lahjan itsekäs käyttäminen aiheuttaa *aina* murhetta ja rajoittaa hengellistä kasvua.

Kun valmistaudutte ja puhdistatte sydämenne, Herra voi tehdä teistä tahrattomia ja auttaa teitä pysymään sellaisina. Jos tunnette syyllisyyttä tai olette vaivihkaa häpeissänne, etsikää sovituksen voimaa. Meidät voidaan puhdistaa ainoastaan Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin kautta. Tehkää parannus ja rukoilkaa vilpittömästi anteeksiantoa. Menkää piispanne tai seurakunnanjohtajanne luo, jos on tarpeen. Voiko teistä tulla puhtaita ja voitteko pysyä puhtaina maailmassa, joka ei ole puhdas? Kyllä voitte! Te tunnette totuuden, ja teillä on Pyhän Hengen, vanhempienne, johtajien ja elävän profeetan tuki. Kun katsotte Jeesukseen Kristukseen, voitte pysyä ja pysytte puhtaina Hänen edessään. ■

VIITTEET

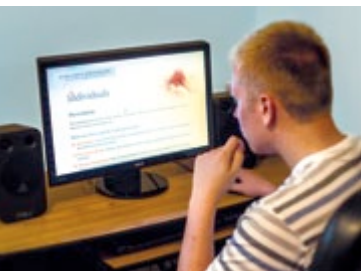
1. ”Neuvoja nuorille”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 16.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 123.
3. ”Me uskomme, että tulee olla siveellinen”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 42.
4. Ks. ”Oikeiden valintojen tekeminen”, *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 36.

YDINASIOITA SUKUPUO- LISESTA PUHTAUDESTA

”Vältä tilanteita, joissa houkutus kiusaukseen on voimakkaampi –. Älä osallistu minkäänlaiseen pornografiaan. Henki voi auttaa sinua tietämään, milloin olet vaarassa –.”

Jos tunnet houkustusta minkälaiseen sukupuolirikkomukseen tahansa, pyydä apua vanhemmiltasi ja piispaltasi. Rukoile taivaallista Isääsi, joka auttaa sinua vastustamaan kiusausta ja voittamaan sopimattomat ajatukset ja tunteet. Jos olet tehnyt sukupuolirikkomuksen, puhu heti piispasi kanssa.”

Nuorten voimaksi, kirjanen, 2011, s. 36–37.

PYSY VALPPAANA

Julkaistaan nimettömänä

Kadun monia asioita elämäni viimeisten neljän vuoden ajalta. Kasvoin kirkon piirissä, ja monet sukulaisistani ja ystäväistäni ovat näyttäneet minulle hyvää esimerkkiä. Näistä siunauksista huolimatta en ollut riittävän valpas, mikä johti moniin ongelmiin elämässäni.

Kaikki alkoi, kun olin noin 13-vuotias ja tulin riippuvaiseksi mediasta. Katselin loputtomiin televisiota ja toimin ikään kuin en olisi voinut elää ilman videopelejä. Riippuvuuteni mediasta johti toiseen ongelmaan: Minulla ei ollut hyviä ystäviä, koska en ollut yrittänyt tarpeeksi ystäväystyä koorumimme poikien kanssa. Yrittäessäni löytää ystäviä etsin vääristä paikoista ja liityin verkossa toimivaan chattiryhmään. Siinä ryhmässä jotkut liittivät mukaan pornografiaa. Muiden ongelmieni aiheuttaman heikkouden johdosta jäin helposti pornografian ansaan.

Yritin puolustella käytöstäni verukkeilla: se ei vahingoita ketään, ei se voi olla niin kovin väärin. Vihasin pornografian katsomista ensimmäisestä kerrasta asti, kun näin sitä, mutta jäin koukkuun. Halusin olla hyvä kirkon jäsen, mutta olin tehnyt monia virheitä enkä oikaisut niitä pitkään aikaan oikealla tavalla.

Kesti puolitoista vuotta, ennen kuin menin piispani puheille. Hän auttoi minua voittamaan halun katsella pornografiaa. Ajan myötä aloin myös ystäväystyä seurakuntamme, vaarnamme ja seminaariluokkani ihmisten kanssa. Olen nyt 17-vuotias, ja vasta viime aikoina olen kyennyt tuntemaan, että olen vapaa. Vasta muutaman viime kuukauden aikana olen voittanut riippuvuuteni mediasta, rukoillut vilpittömästi päivittäin ja luenut säännöllisesti pyhiä kirjoituksia.

Älä anna minkään näistä ongelmista juurtua sydämeesi. Todistan, että Herra antaa anteeksi niille, jotka ovat tehneet syntiä. Mutta elämäsi on paljon tuskattomampaa, jos sinun ei tarvitse tehdä parannusta niin kuin minun. Pyydän, että säästät itsesi mahdollisimman paljolta tuskalta oppimalla synnin seuraukset niin, että pelkää ja vältät sitä. Sanon näin, koska synti tappaa sielun, ja jos teet syntiä, tunnet tuskaa. Paholainen vihaa meitä ja pyrkii tekemään meistä onnettomia. Hänellä on valta vaikuttaa meihin, jos annamme hänen tehdä niin. Mutta minä todistan, että me voimme kokea armoa, rakkautta, ystävällisyyttä ja turvaa Jeesuksen Kristuksen sovituksista. ■

Presidentti
Thomas S.
Monson

KUINKA VALITSETTE HYVIÄ YSTÄVIÄ

Tutkimuksesta, joka tehtiin kirkon valikoiduissa seurakunnissa ja vaarnoissa, saimme selville mitä merkityksellisimmän seikan. Ne, joiden ystävät solmivat avioliiton temppelessä, solmivat itsekin yleensä avioliiton temppelessä, kun taas ne, joiden ystävät eivät solmineet avioliittoa temppelessä, eivät itsekään yleensä solmineet avioliittoa temppelessä. Ystävien vaikutus näytti olevan

hallitsevampi tekijä kuin vanhempien kehotukset, luokkaopetus tai temppelein läheisyys.

Meillä on taipumus tulla niiden kaltaisiksi, joita ihailemme. Aivan kuten Nathaniel Hawthornen klassisessa kertomuksessa ”The Great Stone Face” me omaksumme manereita, asenteita, jopa käytöstapoja ihailemiltamme ihmisiltä – ja he ovat yleensä ystäviämme. **Olkaa tekemisissä niiden kanssa, jotka eivät kuten ette tekään tee suunnitelmia ajallisen mukavuuden, pinnallisten tavoitteiden tai kapea-alaisten pyrkimysten eteen vaan saavuttaakseen sitä, millä on eniten merkitystä – jopa iankaikkisia tavoitteita.**

Stanfordin yliopiston muistokirjon itäseinään on kaiverrettu totuus: ”Kaikki, mikä ei ole iankaikkista, on liian lyhyttä, ja kaikki, mikä ei ole ääretöntä, on liian pientä.”¹

Maallisen ystäväpiirinne lisäksi kehotan teitä **ystävystymään tai vaallisen Isänne kanssa.** Hän on valmiina vastaamaan sydämenne rukoukseen. Hän on henkenne Isä, joka on luonut teidät omaksi

kuvakseen ja tuntee lopun alusta asti. **Hänen viisautensa ei petä, ja Hänen neuvonsa ovat aina totta.** Ystävystykää Hänen kanssaan.

On toinenkin tärkeä ystävä, joka teillä pitäisi olla, ja hän on **seurakuntanne piispa.** Jumala on kutsunut hänet profetian kautta ja niiden kätten päällepanon kautta, joilla on valtuus. Hän on **oikeutettu saamaan taivaallista apua** neuvoessaan ja opastaessaan teitä. Ystävystykää hänen kanssaan.

Valitkaa ystäväenne huolella. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 6. marraskuuta 2005 pidetystä puheesta.

VIITE

1. Ks. <http://www.stanford.edu/group/religiouslife/cgi-bin/wordpress/memorial-church/history/memorial-church-inscriptions/>.

KUINKA OLET TEHNYT NIIN?

Taivaallinen Isäni on aina ollut paras ystäväni, ja Hän antaa minulle lohtua ja johdatusta joka päivä. Maanpäälliset ystäväni ovat auttaneet minua saamaan lujemman todistuksen ja syvemmän halun tehdä uttammin työtä kirkossa. Ja seurakuntamme piispa on antanut minulle kirkosta oivaltavan näkemyksen, joka on auttanut minua edistymään jäsenenä. Valitsemalla kohottavia ystäviä olen kyennyt kulkemaan paremmin kaitaa ja kapeaa polkua, joka vie minut jonakin päivänä näkemään taas taivaallisen Isäni. **Savannah A., Montana, USA**

JEE SUKSEN KRISTUKSEN ARMO JA SOVITUS

Me voimme saada voimaa tehdä enemmän kuin tajuammekaan.

Joshua J. Perkey

kirkon lehdet

Kesällä 2012 Palakiko C. oli juuri päässyt ylioppilaaksi Havaijissa Yhdysvalloissa ja odotti innolla opiskelua Brigham Youngin yliopistossa ja palvelemista lähetystyössä. Palakiko oli tehnyt jo paljon valmistautuakseen lähetystyöhönsä – hän oli ollut koko-aikaisten lähetysaarnaajien mukana kolme kertaa koko päivän ja lähti usein heidän kanssaan perheiden luokse opettamaan evankeliumia.

Eräänä iltana Palakiko ja lähetysaarnajat alkoivat

opettaa osajäsenperhettä, jossa oli viisi 8–14-vuotiasta lasta, joita ei ollut kastettu.

”Kävimme heidän luonaan kuusi viikkoa”, Palakiko sanoo. ”Joka viikko näin heidän uskonsa lisääntyvän, kun opetimme heille opillisia periaatteita, jotka auttaisivat heitä saamaan iankaikkisen elämän.”

Pian kaikki viisi lasta olivat ottaneet vastaan kastekehotuksen ja kysyivät, kastaisiko Palakiko heidät. Hän suostui innoissaan. Heidän kastamisensa olisi etuoikeus ja kunnia.

Mutta Palakiko sai vielä vaikeamman haasteen: he myös pyysivät häntä pitämään kastetilaisuudessa puheen Pyhästä Hengestä.

Palakiko oli enemmän kuin vähän hermostunut. ”Kuinka minun odotettiin puhuvan päivänä, jonka he muistaisivat lopun elämänsä?” hän kysyi. ”Mitä minä sanoisin?”

Levottomuudestaan huolimatta Palakiko tiesi, että hänen pitäisi pitää puhe, ja hän alkoi valmistella sitä heti samana päivänä.

”Tein kaiken mitä pystyin varmistakseni, että kaikki sujuisi hyvin”, hän sanoo. Hän rukoili, luki pyhiä kirjoituksia saadakseen johdatusta ja lohtua ja harjoitteli mielessään kasterukousta. Kastetilaisuudessa kasteet sujuivat hienosti. Ja kun hän piti puheensa ja keskittyi Hengen läsnäolon tuntemiseen, hän tunsi saavansa johdatusta siihen, mitä sanoa.

”Milloinkaan muulloin elämässäni en ole tuntenut Henkeä enemmän kuin sen puheen aikana”, Palakiko sanoo. ”Olen iloinen siitä, että sain olla väline Herran käsissä.”

Palakiko pystyi tekemään sen, mitä hänen piti tehdä, koska Vapahtajan sovituksen armo eli kaiken mahdolliseksi tekevä voima vahvisti häntä.

Mikä on Jeesuksen Kristuksen kaiken mahdolliseksi tekevä voima?

Koska me kaikki teemme syntiä, meidän pitää oppia parannuksen periaatteet, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin keskeinen osa, ja soveltaa niitä käytäntöön. Ilman Vapahtajan uhria kukaan meistä

ei voisi voittaa syntiä ja palata Isämme luo.

Yksi osa Vapahtajan armoa on, että se auttaa meitä voittamaan synnin. Mutta on siinä toinenkin osa. Armo on määritelty jumalalliseksi avuksi tai voimaksi, joka ”annetaan Jumalan armeliaisuuden ja rakkauksen kautta”¹. Jeesuksen Kristuksen armosta me voimme vahvistua ”tekemään hyvää ja olemaan hyviä sekä palvelemaan paremmin kuin omat yksilölliset halumme ja luontaiset kykymme edellyttävät”². Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista onkin selittänyt: ”Sanaa *armo* käytetään pyhissä kirjoituksissa usein viittaamaan vahvistavaan tai kaiken mahdolliseksi tekevään voimaan.”³

Vapahtajan armo siunasi Palakikoa niin, että hän kykeni tekemään jotakin, mitä tunsi olevansa riittämätön tekemään yksin. Tuo sama voima voi auttaa meitä kaikkia sekä pienin että suurin tavoin.

Kuinka me voimme saada Vapahtajan armoa?

Kun me tarvitsemme opastusta tai tukea tai voimaa, Jumala voi auttaa meitä. Mutta meidänkin on tehtävä jotakin. Meidän on etsittävä Hänen apuaan ja oltava kelvollisia saamaan sitä.

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista onkin sanonut: ”Kun olemme kuuliaisina Herran käskyille ja palvelemme Hänen lapsiaan epäitsekästi, sen luonnollisena seurauksena me saamme voimaa Jumalalta – voimaa tehdä enemmän

kuin mihin pystyisimme omin voimin. Näkemyksemme, lahjamme ja kykymme avartuvat, koska saamme vahvuutta ja voimaa Herralta.”⁴

Tämän mallin voi nähdä Washingtonin osavaltiossa Yhdysvalloissa asuvan Jasmine B.:n elämässä. Hän sai apua siihen, kuinka selviytyä sairauden kanssa. Ennen sairastumistaan hän oli terve nuori nainen, joka menestyi lukionsa kilpajuoksujoukkueessa ja josta oli hauskaa nousta aikaisin seminaariin.

Sitten hän alkoi voida huonosti. Hän laihtui hyvin nopeasti yli 7 kiloa, ja vaikka hän nukkui miten paljon tahansa, hänen oli yhä vaikeampaa nousta ja lähteä seminaariin. Hän ei pystynyt juoksemaan yhtä hyvin kuin aiemmin, ja hän oli koko ajan nälkäinen, janoinen ja heikko.

Kului yli kuukausi ennen kuin hän alkoi rukoilla apua. ”Lykkäsin sitä niin pitkään”, hän sanoo, ”koska ajatus siitä, että rukoilisin apua, osoitti alistumista, sen myöntämistä, että jotakin oli tosiaan vialla minussa. Se pelotti minua.”

Mutta koska hän nöyrytyi ja etsi Herran apua, vastauksia alkoi tulla. Hän kävi lääkärissä ja sai selville, että hänelle oli kehittynyt ykköstyypin diabetes, mikä tarkoitti sitä, ettei hänen elimistönsä kyennyt tuottamaan insuliinia sokerin käsittelemiseksi. Diabeteksella on elinikäisiä vaikutuksia, ja sitä täytyy seurata tarkoin. Vaikka lääkärit laativatkin suunnitelman auttaakseen häntä hoitamaan itseään, hän alkoi olla huolissaan, ettei hän kykenisi enää jatkamaan kilpajuoksemista.

”En koskaan lakannut rukoilemasta, kun näin vaivaa ymmärtääkseni uutta elämäni ja hallitakseni sairauttani”, hän sanoo. ”Rukoilin voimaa ja ymmärrystä ja sitä, että kykenisin hyväksymään tämän koettelemuksen. En olisi selviytynyt noista vaikeista päivistä ja viikoista ilman rukousta.”

Jasmine edistyi uskomattomin harppauksin. Kahden viikon kuluttua sairauden toteamisesta hän oli taas harjoittelemassa radalla, ja myöhemmin samana vuonna hän menestyi hyvin osavaltion kilpailuissa. ”Uskon, että taivaallinen Isä on siunannut minua vahvalla, terveellä ruumiilla, koska olen pyrkinyt olemaan luja evankeliumissa”, hän sanoo. ”Se, että minulla on diabetes, ei ole maailmanloppu. Tiesin, että Hänen avullaan voisin elää sen kanssa.”

Jumalan armosta ja olemalla riippuvainen Hänestä Jasmine kykenee selviytymään sairautensa kanssa ja kokemaan ihania onnistumisia elämässään.

Armo on jokaisen saatavilla

Tämä sama vahvistava voima, Kristuksen armo, on meidän kaikkien

saatavilla. Aina kun tunnet olevasi yksin tai lannistunut tai alakuloinen, muista, että Herra Jeesus Kristus tuo armonsa saatavillesi.

Vanhin Craig A. Cardon seitsemänkymmenen koorumista onkin selittänyt: ”Jos me osoitamme uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, Hänen sovituksensa kaiken mahdolliseksi tekevä voima *vahvistaa* meitä tarpeen tullen [ks. MK Jaak. 4:7], ja Hänen lunastava voimansa *pyhittää* meidät, kun me riisumme päältäimme luonnollisen ihmisen [ks. Moosia 3:19]. Tämä tuo toivoa kaikille, erityisesti niille, joista tuntuu, ettei toistuva inhimillinen heikkous ole sellaista, missä Vapahtaja olisi halukas auttamaan ja pelastamaan.”⁵ ■

VIITTEET

1. PKO, ”Armo”, scriptures.lds.org/fi.
2. David A. Bednar, ”Sovitus ja kuolevaisuuden taival”, *Liahona*, huhtikuu 2012, s. 15.
3. Ks. ”Herran voimassa”, *Liahona*, marraskuu 2004, s. 76.
4. ”Jotta meillä olisi kotona rauha”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 30.
5. Ks. ”Vapahtaja haluaa antaa anteeksi”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 15.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Asioita, joita voisit tehdä:

- Pohdi hetkiä, jolloin Jumala on suonut sinulle armoa, ja kirjoita nämä kokemukset päiväkirjaasi.
- Aseta tavoitteita venyttääksesi kykyäsi ja varaa aikaa tunnistaaksesi Vapahtajan armon, kun pyrit saavuttamaan tavoitteesi.
- Kerro todistuksestasi ja kokemuksistasi muille kotona, koulussa, kirkossa tai sosiaalisessa mediassa.

SINÄ VOIT OLLA
JÄTTILÄISAPU

Joka kerta kun näytät hyvää esimerkkiä, autat jotakuta perheenjäsentä tai osoitat ystävällisyyttä, vaikutat merkittävästi kotisi rakentamiseen

(ks. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. 14).

ONKO SOPIVAA...? VOINKO MINÄ...?

Tässä on ajatuksia siitä, mitä voit tehdä tietäaksesi, kuinka Nuorten voimaksi -kirjassen tasoväestöt soveltuvat omaan tilanteeseesi.

Heidi McConkie

Brooke P. Kaliforniasta Yhdysvalloista tunki päättäväisyytensä horjuvan – olisi niin paljon helpompaa sulautua joukkueovereiden joukkoon. Muut tytöt painostivat häntä pukeutumaan harjoituksiin ja peleihin samalla tavoin kuin he.

Brooke oli jo päättänyt, että hän halusi olla säädyllinen, mutta hän ei tiennyt, mitä se tarkoitti hänen urheilulajissaan. Olisiko sopivaa pukeutua hänen joukkueovereidensa tavalla pelkästään urheilutapahtumiin?

”Päätin tutkia vähän asiaa”, Brooke sanoo. ”Selasin *Nuorten voimaksi* -kirjasta, pyhiä kirjoituksia, johtajien puheita – kaikkea, mitä sain käsiini. Mikään ei näyttänyt kuvaavan juuri minun tilannettani eikä antavan minulle riittävän tarkkoja neuvoja. Mutta tiesin, että taivaallinen Isä tuntee minut ja että Hän tietää, mikä olisi säädyllistä.”

Niin Brooke ryhtyi jälleen toimeen. ”Päätin polvistua ja rukoilla”, hän sanoo. Rukoillessaan hän ilmaisi halunsa noudattaa käskyjä ja kysyi sitten, olisiko sopivaa, että hän pukeutuisi harjoituksiin ja peleihin joukkueovereidensa tavalla.

Rukouksensa jälkeen Brooke sai tunteen, ettei hänen pitäisi muuttaa vaatevalintojaan tyydyttämään ikätoveriaan. Vaikka Brooken päätös ei tuonut suosiota, hän sai itseluottamusta ja tunki rauhaa tietäessään, että hänen päätöksensä oli taivaallisen Isän mieleen.

Kuinka monta kertaa voin käydä treffeillä jonkun kanssa ennen kuin siitä tulee vakituista seurustelua?

Voinko kuunnella jonkin kappaleen tai katsoa jonkin elokuvan, jossa on jotakin huonoa, jos sitä soitetaan tai katsotaan koulussa ja opettaja sanoo, ettei se niin kovin paha ole?

Onko sopivaa käyttää säädyttömiä vaatteita, kun kuuluu urheilujoukkueeseen?

Oma kokemuksesi

Ehkä et ole koskaan ollut itse samassa tilanteessa kuin Brooke, mutta eteesi on kenties tullut samankaltainen pulma. Teet parhaasi elääksesi jonkin evankeliumin tasovaatimuksen mukaan – olla säädyllinen, käyttää kohottavaa kieltä, katsoa tervehenkistä viihdettä, noudattaa viisauden sanaa...

Ja sitten PAM! Joku lisää painetta, ja äkkiä ”kaikessa on vastakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11) onkin enemmän kuin pelkästään usein lainattu ilmaus pyhistä kirjoituksista. Ystäväsi – tai kenties jopa oman perheesi jäsenet – painostavat sinua pukeutumaan tai puhumaan tai toimimaan eri tavoin kuin mikä sinusta tuntuu oikealta. Haluat tehdä hyviä evankeliumin mukaisia valintoja, mutta ehkäpä alat tuntea hämmennystä: *Mitä tasovaatimusten mukaan eläminen siis tarkoittaa elämässäsi?* Aivan kuten Brooke, voit löytää oman vastauksesi tähän kysymykseen tutkimalla, rukoilemalla ja saamalla henkilökohtaista ilmoitusta.

Omat kysymyksesi

Jokapäiväinen elämäsi on täynnä kysymyksiä: *Mitä puen päälleni kouluun? Mitä syön lounaaksi? Kenen kanssa vietän aikaa?* Muutamiiin kysymyksiin on melko yksinkertaisia vastauksia. *Pitäisikö minun pureskella tätä purkkaa, jonka löysin jalkakäytävältä?* Ei. Sinun ei luultavasti tarvitse miettiä sitä kahta kertaa. Joihinkin kysymyksistäsi, etenkin tasovaatimuksia koskeviin, voi kuitenkin olla paljon vaikeampi vastata: *Millaista musiikkia on sopivaa kuunnella? Kuinka todella pyhitän lepopäivän?* Onneksi sinun ei tarvitse keksiä kaikkia vastauksia yksiksesi. Elävät profeettamme ovat esittäneet evankeliumin tasovaatimukset, ja sinä voit tutkia heidän opetuksiaan *Nuorten voimaksi* -kirjasesta.

Kun olet tutkinut tasovaatimuksia, et todennäköisesti aina tiedä täsmälleen,

kuinka soveltaisit niitä joka tilanteessa, ja se on normaalia. Olet hyvässä seurassa, jos sinulla on joitakin vastaamattomia kysymyksiä siitä, mitä jokin tietty tasovaatimus tarkoittaa omassa tilanteessasi.

Mietipä vain Mormonin kirjan kertomusta siitä, kun Herra käski Nefiä rakentamaan laivan. Nefi ei tiennyt heti, kuinka noudattaa Herran käskyä, mutta hän päätti kuitenkin yrittää. Eikä hän epäröinyt pyytää apua. Hän kysyi: ”Minne minä menen, jotta löytäisin malmia sulatettavaksi, niin että voin tehdä työkaluja rakentaakseni laivan?” (1. Nefi 17:9.) Hän aloitti selvittämällä, mikä olisi ensimmäinen askel – työkalujen valmistaminen – ja pyysi sitten Herralta apua, jotta hän tietäisi, kuinka suoriutua siitä. Herra vastasi Nefin kysymyksiin (ja askel askeleelta hän kykeni tekemään laivan valmiiksi), ja kun sinä yrität noudattaa käskyä, Hän voi vastata sinunkin kysymyksiisi.

Omat vastauksesi

Kun sinulla on kysymyksiä siitä, kuinka elää jonkin tietyn tasovaatimuksen mukaan tai noudattaa jotakin tiettyä käskyä, käänny ensin pyhien kirjoitusten, *Nuorten voimaksi* -kirjasen, julkaisun *Lujana uskossa* ja profeettojen neuvojen puoleen ja rukoile. Voit etsiä asiaan kuuluvia pyhien kirjoitusten kohtia, jotka on lueteltu näissä kirjasissa tai yleiskonferenssipuheissa

Voit löytää oman vastauksesi kysymyksiin tutkimalla, rukoilemalla ja saamalla henkilökohtaista ilmoitusta.

– ja jopa laajentaa tutkimistasi sisältämään lisää pyhien kirjoitusten kohtia. Kun etsit tietoa tutkimalla evankeliumia, Pyhä Henki valaisee ymmärryksesi (ks. Alma 32:28).

Voit myös kääntyä apua saadaksesi perheenjäsenten, ystävien ja kirkon johtohenkilöiden puoleen. He kykenevät kenties opastamaan sinut hyödyllisten lähteiden luo, tukemaan ja rohkaisemaan ja jopa kertomaan henkilökohtaisia kokemuksia samankaltaisista aiheista ja sanomaan, kuinka he voittivat haasteensa.

Vaikka olet rukoillut, lukenut uudelleen *Nuorten voimaksi* -kirjasta, tutkinut pyhiä kirjoituksia ja kysynyt neuvoja, sinusta voi joskus silti tuntua kuin vaeltaisit epävarmuuden sumussa tiettyjen tasovaatimusten kohdalla. Ja vaikka olet saanut hienoja neuvoja, niiden soveltaminen omiin olosuhteisiisi voi joskus tuntua siltä kuin yrittäisit löytää tietyn kadun käyttämällä karttapalloa etkä tiekarttaa. Toisinaan sinun on kenties tehtävä nopea päätös niin, ettei sinulla ole hienoa mahdollisuutta syvälliseen ja pitkään tutkimiseen.

Oli kummin tahansa, muista, että rukous on voimallinen apuväline. Rukous ei ole viimeinen oljenkorsi vaan suurenmoinen tapa aloittaa tiedonhankintasi ja hyödyllinen työkalu koko tiedonhankintasi ajan. Taivaallinen Isä tuntee sinut henkilökohtaisesti – sinun lahjasi, haasteesi, vahvuutesi ja kamppailusi. Jos et siis tiedä, kuinka noudattaisit kirkon tasovaatimuksia parhaiten jossakin tietyssä tilanteessa, älä hätäännä. Hän tietää! On helppoa langeta siihen ansaan, että yrität sovittaa evankeliumin elämäsi. Sen sijaan Hän voi osoittaa sinulle, kuinka sovitat elämäsi evankeliumiin. Kun rukoilet uskossa, Hän opettaa sinua antaen vastauksia juuri sinulle juuri sinä hetkenä (ks. OL 100:6), kun tarvitset niitä. Tuo tilaisuus saada henkilökohtaista ilmoitusta on yksi niistä suurista siunauksista, joita meillä on, koska meidät on kastettu ja me olemme saaneet Pyhän Hengen lahjan.

Oma esimerkkisi

Kun elät Jumalan antamien tasovaatimusten mukaan, voit olla valona muille lähipiirissäsi. Voit kannustaa heitä pitämään käskyt. Ja kun he ovat hämmentyneitä siitä,

kuinka olla kuuliainen, sinä voit opettaa heille tämän kaavan vastausten löytämisestä heidän omiin kysymyksiinsä.

Kun pyrit olemaan hyvä esimerkki, älä ihmettele, jos joskus jotkut muut – jopa ne, jotka myös pyrkivät elämään evankeliumin mukaan – tekevät ajoittain toisenlaisia valintoja kuin sinä. Jos turhaudut, muista vain, että jonkun, ehkä äidin tai isän, piti joskus opettaa sinulle vastaukset jopa kaikkein perustavinta laatua oleviin kysymyksiin – kuten *Pitäisikö minun pureskella tätä purkkaa, jonka löysin jalkakäytävältä?* Ole siis kärsivällinen itsesi ja muiden kanssa, kun me kaikki teemme työtä saadaksemme selville vastaukset vaikeampiin kysymyksiin, sellaisiin, joihin ei aina ole kyllä tai ei -vastausta. *Kuinka elän elämässäni tämän tasovaatimuksen mukaan?* Pidä mielessäsi, että me kaikki olemme epätäydellisiä ihmisiä, jotka oppivat päivä kerrallaan elämään täydellisen evankeliumin mukaan ja tekevät työtä tullakseen täydellisiksi. Se on jatkuva prosessi.

Ja sinä voit ottaa aktiivisen roolin siinä prosessissa! Etsi aktiivisesti vastauksia omiin henkilökohtaisiin kysymyksiisi ja kannusta muita tekemään samoin. Kun teet niin, muista aina, että olivatpa muiden valinnat mitä tahansa, sinä voit päättää, että pidät taivaallisen Isän käskyt. ■

Heidi McConkie asuu Delawaressa Yhdysvalloissa.

ASIAN YTIMEEN

Pyhissä kirjoituksissa meidän käsketään olla täydellisiä. Kuinka pystyn siihen?

Mitä Vapahtaja pyysi meiltä sanoessaan: ”Minä tahdon, että te olisitte täydellisiä, niin kuin minä tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen” (3. Nefi 12:48)?

Pyhissä kirjoituksissa *täydellinen* tarkoittaa kokonaista, ehyttä tai täysin kehittyntä, täysin vanhurskasta. ”Kristuksen todellisista seuraajista voi tulla täydellisiä hänen armonsa ja sovituksensa kautta.”¹

Vanhin Russell M. Nelson kahden-toista apostolin koorumista on opettanut, että täydellisyys tässä elämässä voidaan saavuttaa, ”kun me yritämme suorittaa jokaisen velvollisuuden ja pitää jokaisen lain – –. Jos me teemme parhaamme, Herra siunaa meitä meidän tekojemme ja meidän sydämemme halun mukaan.”²

Vapahtaja *ei* sanonut, että täydellisyys tarkoittaa sitä, ettei koskaan tee virheitä. Hän *ei* myöskään sanonut, että virheen tekeminen tarkoittaa sitä, ettemme saavuta täydellisyyttä. Me *voimme* tehdä parannuksen.

Presidentti Lorenzo Snow’n (1814–1901) mukaan avain täydellisyyteen tässä elämässä on olla ”tänään parempia kuin olitte eilen – –. Olkaa siten jatkuvasti päivä päivältä vähän parempia.”³ ■

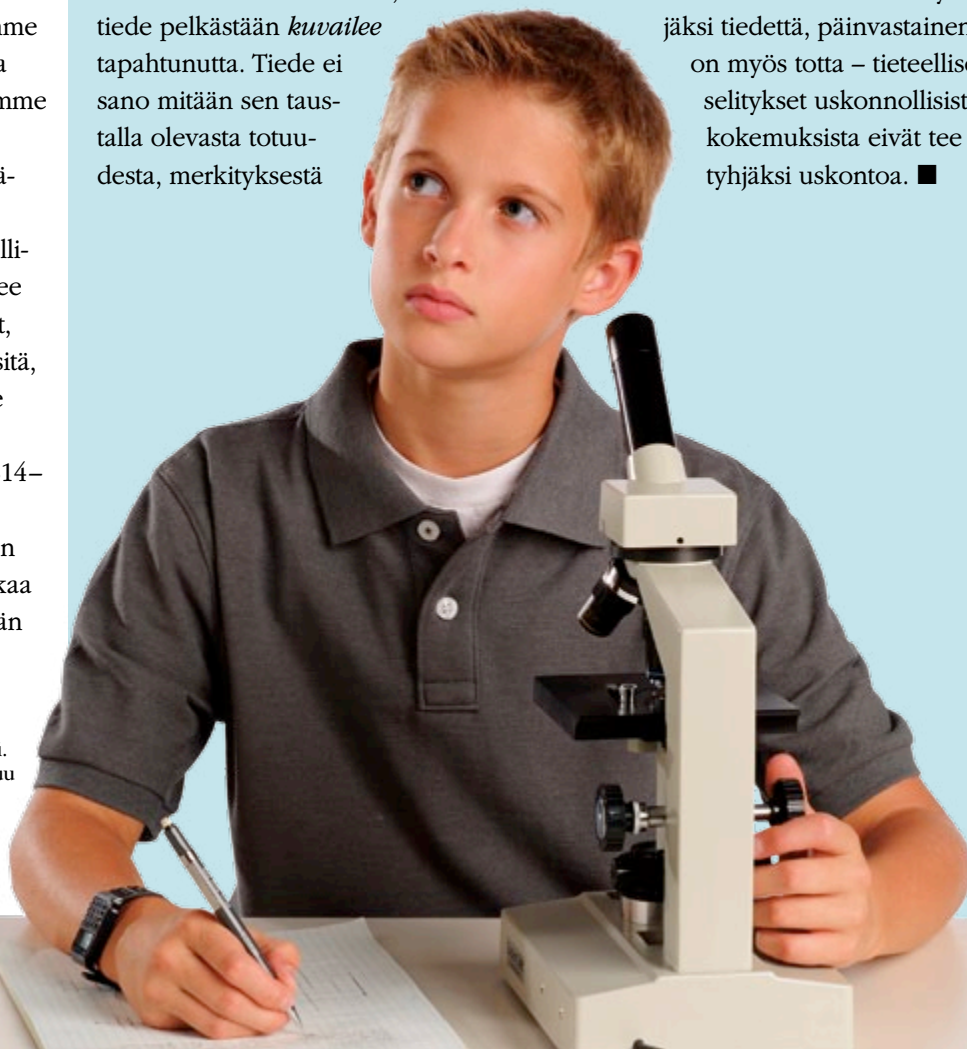
VIITTEET

1. PKO, ”Täydellinen”, scriptures.lds.org/fi.
2. ”Kohti täydellisyyttä”, *Valkeus*, tammikuu 1996, s. 86.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 107.

Minulla on ystävä, joka uskoo,
että kaikkeen on olemassa
tieteellinen selitys –
hengellisiin tunteisiin, rukousvastauksiin,
ihmeisiin ja niin edelleen.
Mitä voin sanoa tälle ystävälle?

Eräässä mielessä ystäväsi on oikeassa – kaikkeen on luultavasti selitys, joka voidaan esittää tieteellisin termein (vaikkei meillä olekaan vielä niitä kaikkia). Tieteen kyky selittää jotakin ei ole vahingoksi uskonnolle. Vaikka hyväksyisikin tieteellisiä selityksiä jollekin hengelliselle kokemukselle tai ihmeelle, tiede pelkäästään *kuvailee* tapahtunutta. Tiede ei sano mitään sen taustalla olevasta totuudesta, merkityksestä

tai tarkoituksesta. Se on uskonnon tehtävä. Taivaallinen Isämme tietää kaiken ja ilmoittaa meille sen, mitä tarvitsemme voidaksemme palata Hänen luokseen ja saadaksemme uskoa, toivoa, rakkautta ja kaikkia muita jumalallisia ominaisuuksia. Aivan kuten uskonnolliset tulkinnat luonnonilmiöistä eivät tee tyhjäksi tiedettä, päinvastainen on myös totta – tieteelliset selitykset uskonnollisista kokemuksista eivät tee tyhjäksi uskontoa. ■

Virtuaalisia KIRJEKAVEREITA

Perhetuttumme Aleksander kertoi minulle sisarentyttärestään Lulesta. Hän on suunnilleen minun ikäiseni, ja Aleksander halusi, että tutustuisin häneen. En ajatellut asiaa paljontaan, mutta muutama viikko myöhemmin Lule lisäsi minut ystäviinsä Facebookissa.*

Hei, Stephanie! Olen Lule, Aleksanderin siskontyttö. Hän kertoi minulle, että sinä ja minä olemme suunnilleen samanikäisiä.

Hei, Lule. Muistan kuulleen sinusta. Aleksander kertoi, että asut Albaniassa. Se on tosi jännää!

Aika hassua – minusta asuminen Amerikassa kuulostaa jännältä! Hahaha. Mitä teet tänä viikonloppuna?

Minulla on koripalloa lauantaiaamuna ja sitten menen myöhempien aikojen pyhien temppeliin. Sunnuntaina aion mennä kirkkoon. Mitä sinä aiot tehdä?

En paljontaan. Näin kuvan Suolajärven temppelistä internetissä. Se on kaunis! Eno kertoi, että olet mormoni ihan niin kuin hän. Olen ollut hänen kanssaan kirkossa muutaman kerran. Se oli tosi kivaa! Haluaisin käydä joka viikko, mutta yleensä meillä tehdään sunnuntaisin jotakin muuta.

Jos haluat, voin tehdä muistiinpanoja kirkossa joka viikko ja lähettää ne sinulle. Sillä tavoin voit oppia lisää siitä, mihin me uskomme.

Voi kiitos! Olisi hienoa kuulla, mistä te siellä puhutte.

Hei, Lule! Toivottavasti sinulla oli hyvä viikko. Kirkossa oli eilen tosi mielenkiintoista. Tässä on joitakin muistiinpanoja, joita tein. Puhuimme paljon palvelemisesta ja rukouksesta.

- Kun me palvelemme muita ihmisiä, me palvelemme Jumalaa (lue Moosia 2:17 osoitteesta scriptures.lds.org).
- Katso YouTubesta video "Daytonin jalat". Se kertoo pojasta, joka auttoi ystäväänsä, jolla on CP-vamma, osallistumaan triathloniin.
- Jumala on aina kuulolla ja kuuntelee sinua, kun rukoilet. Löysin tämän artikkelin, jossa kerrotaan, miten rukoillaan: lds.org/youth/article/how-to-pray.

Stephanie, suuret kiitokset! Se video oli tosi innoittava! Rukoilen paljon ja haluan toimia oikein... mutta mistä voin tietää, että se, mitä teen, on oikein?

KERTOMUS JATKUU...

Stephanie opettaa edelleen Lulelle evankeliumia lähettämällä hänelle muistiinpanoja ja vastaamalla hänen kysymyksiinsä. Stephanie sanoo, että kun hän tekee muistiinpanoja sunnuntaisin, "oppia-heet pysyvät mielessäni paremmin". Ja vastaamalla Lulen kysymyksiin Stephanie saa käydä merkityksellisiä keskusteluja evankeliumista vanhempiensa kanssa. Tämä kokemus on opettanut Stephanielle myös jotakin lähetystyöstä. "Minä voin silti olla lähetyssaarnaaja, vaikka olenkin nuori", hän sanoo.

** Nimet on muutettu.*

Neuvottele vanhempiesi tai huoltajasi kanssa, ennen kuin vaihdat viestejä tuntemattomien kanssa Facebookissa.

ÄLÄ MISSAA PUHELUA

Jokaisessa yleiskonferenssissa on varmasti sanoma juuri sinulle. Älä missaa sitä!

David Dickson
kirjon lehdet

Kuivittelen, että odotat tavattoman tärkeää puhelua. Kuivittelen esimerkiksi, että olet pyrkinyt moneen korkeakouluun ja siitä koulusta, jonne halusit eniten, yritettäisiin soittaa sinulle torstai-iltana ja kertoa, onko sinut hyväksytty. Mutta kannattaa muistaa, että heillä on pitkä luettelo ihmisistä, joille soittaa, ja sinut hylätään automaattisesti, jos et ole tavoitettavissa etkä voi keskustella yksityiskohdista.

Jos korkeakoulu on niin kaukana

tulevaisuudessa, ettet osaa kuvitella sitä, kuvittelen sen sijaan jokin muu asia, jota odotat kärsimättömästi. Ehkäpä joku soittaa sinulle kertoakseen, että sinut on hyväksytty urheilujoukkueeseen, tanssikurssille tai koulun musikaaliin – johonkin, mikä olisi sinulle todella tärkeää.

Tässäpä siis kysymys: pysyttelisitkö lähellä puhelintasi tuon odotetun puhelun vuoksi?

Voisi olettaa, että jos se olisi sinulle tärkeää, haluaisit olla kuulomatkan päässä puhelimestasi! Et haluaisi missata tuota puhelua.

Samalla tavoin sinua odottaa aina puolen vuoden välein äärimmäisen tärkeä sanoma elämäsi varten. Mutta siinäkin on pieni muistettava: sinun on tultava paikalle saamaan tuo sanoma.

Ilmoituksen tulva

Yleiskonferenssi on aikaa ylentyä, innoittua ja vahvistua hengellisesti. Se on myös korvaamaton tilaisuus saada vastauksia henkilökohtaisiin kysymyksiin.

Vanhin Jeffrey R. Holland kahden-toista apostolin koorumista on opettanut: ”Kirkon yleiskonferenssi on todellakin merkittävä tapahtuma – se on virallinen julistus siitä, että taivaat ovat avoinna, että jumalallinen johdatus on tänä päivänä yhtä todellista kuin se oli muinaiselle Israelin huoneelle, että Jumala, taivaallinen Isämme, rakastaa meitä ja lausuu tahtonsa elävän profeetan kautta.”¹

Jos sinulla on kysymyksiä, joista olet rukoillut, yleiskonferenssi voi olla aikaa löytää vastauksia noihin kysymyksiin. Vaikka sydämessäsi ei ole selkeitä kysymyksiä, et koskaan tiedä, mikä tai mitkä yleiskonferenssin puheet ovat täsmälleen sitä, mitä sinun täytyy kuulla. Usein tärkein innoitus, mitä saamme, auttaa meitä tietämään, kuinka palvella muita paremmin.

Puhuessaan yleiskonferenssissa *aiheesta* yleiskonferenssi presidentti Thomas S. Monson on sanonut:

”Tapaamme puolen vuoden välein vahvistaaksemme toisiamme, antaaksemme rohkaisua, tarjotaksemme lohtua, lujittaaksemme uskoa. Olemme täällä oppimassa. Jotkut teistä saattavat etsiä vastauksia kysymyksiin ja

elämässään kohtaamiinsa haasteisiin. Jotkut kamppailevat pettymysten tai menetysten kanssa. Tuntiessamme Herran Hengen jokainen voi valistua ja kohottua ja saada lohtua.”²

Yleiskonferenssissa pidetyt puheet ovat kuin pyhiä kirjoituksia meille meidän aikanamme. Herra onkin sanonut: ”Olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).

Jos valmistaudut hengellisesti konferenssiin ja etenkin, jos kiinnität tarkoin huomiota puheisiin, voit saada ja saatkin opetusta ja innoitusta, joka on tarkoitettu juuri sinulle – olipa tilanteesi mikä tahansa.

Valmistaudu kokemaan innoitusta

Ennen konferenssia kannattaa aina käyttää aikaa siihen, että valmistautuu saamaan ilmoitusta. Herra on neuvonut meitä etsimään ilmoitusta: ”Jos pyydät, sinä saat ilmoitusta ilmoituksen päälle, tietoa tiedon päälle, jotta voit tuntea salaisuuksia ja rauhaa tuovia asioita – sen, mikä tuo iloa, sen, mikä tuo iankaikkisen elämän” (OL 42:61).

Vaikka on mahdollista saada henkilökohtaista ilmoitusta missä tahansa ja milloin tahansa, meidän ei pitäisi koskaan antaa sen seikan estää meitä tutkimasta tarkoin yleiskonferenssia. Vain yleiskonferenssissa me voimme kuulla näin paljon profeettoja, apostoleja ja muita kirkon johtohenkilöitä.

Lokakuun 2013 yleiskonferenssissa vanhin Robert D. Hales kahden-toista apostolin koorumista opetti: ”Lupaam kirkon nuorille jäsenille, että jos kuuntelette, te tunnette Hengen

vahvistuvan sisällänne. Herra kertoo teille, mitä Hän haluaa teidän tekevän elämässänne.”³

Jokainen kokous on tärkeä

Palataan siihen tärkeään puheluun. Jos tietäisit, että sellainen puhelu olisi tulossa, et todennäköisesti jättäisi puhelintasi äänenkantamattomiin, ellei se olisi ehdottoman välttämätöntä. Onko siis järkevää, että jätät yleiskonferenssista väliin kokouksen tai kaksi, koska tekisit mieluummin muitakin asioita viikonloppuna? Mitä jos päättäisit lähteä patikoimaan lauantai-iltana – jättäen väliin ”vain” sen ensimmäisen kokouksen – mutta se sattuisikin olemaan juuri se kokous, joka sinun olisi ennen kaikkea pitänyt kuulla?

Asuitpa sitten sellaisessa osassa maailmaa, missä voit seurata yleiskonferenssilähetystä suorana, tai missä sinun pitää odottaa jonkin aikaa, ennen kuin se lähetetään alueellesi, on aina ajan ja vaivan arvoista kiinnittää tarkoin huomiota kuhunkin puheeseen heti kun se on käytettävissäsi.

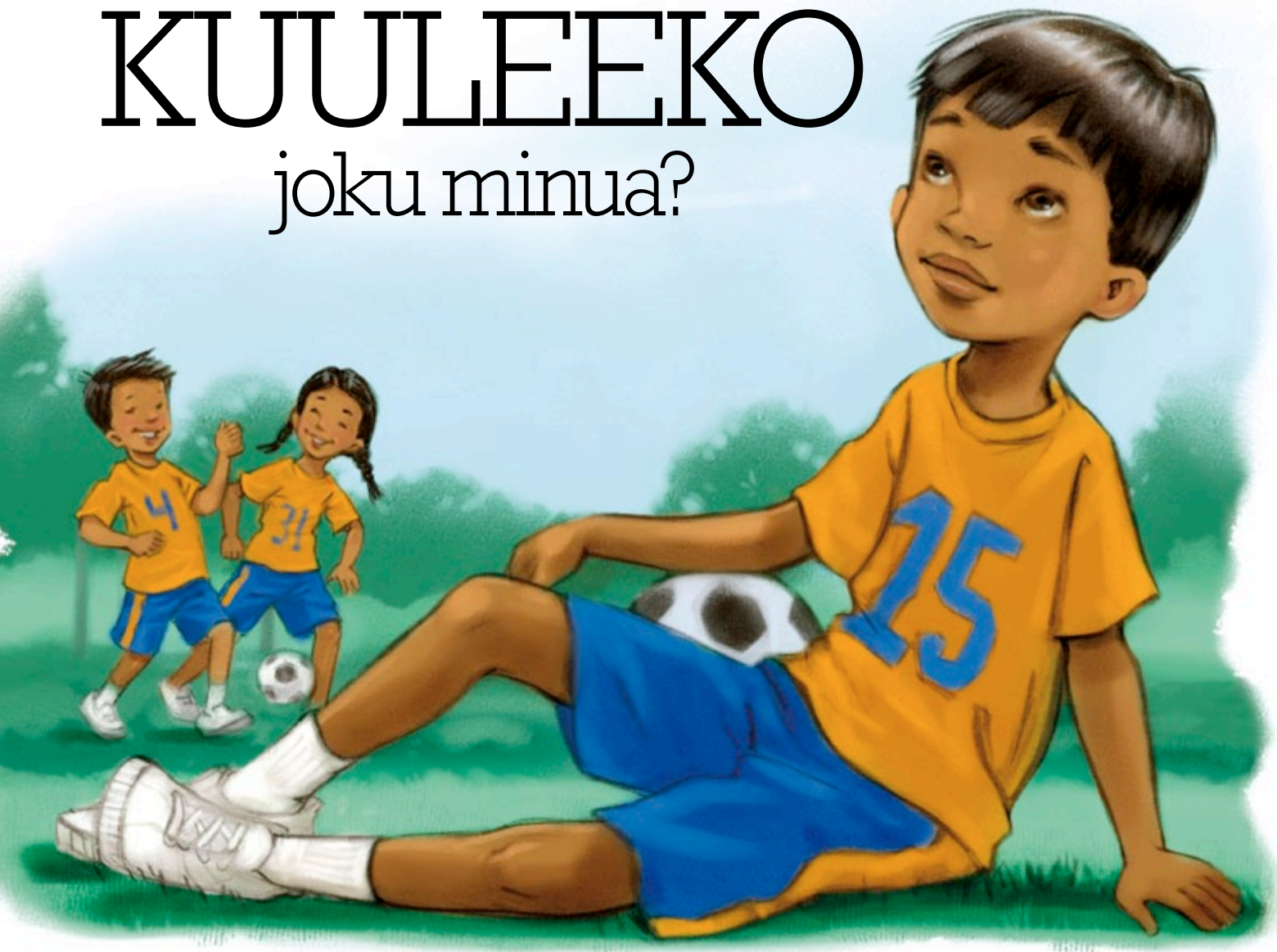
Voisit päättää tänään, että ilmaannut paikalle valmiina kuulemaan ja halukkaana kuuntelemaan jokaisen puheen kiinnittäen tarkoin huomiota innoitukseen, joka sinun on tarpeellista kuulla.

Sillä ethän koskaan tiedä, milloin puhelin alkaa soida. ■

VIITTEET

1. Ks. ”Valtakunnan rauha”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 79.
2. ”Kokoontuessamme jälleen”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 4.
3. ”Yleiskonferenssi – uskon ja todistuksen vahvistamista”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 6.

KUULEEKO joku minua?

Lucas F., 10, Brasilia, ja Susan Barrett

"Mä polvistun päivittäin Ja puhun Isälle taivaan. Hän kuulee, Hän vastaa, kun uskossa rukoilen."
(*"Rukoilen uskossa"*, Lasten laulukirja, s. 147.)

Olin huolissani. Alkeisyhdistyksen opettajani oli pyytänyt minua pitämään puheen seuraavan viikon yhteisessä tuokiossa. "Sinä voisit todistaa rukouksesta", hän oli sanonut. Olimme juuri puhuneet

luokassamme rukouksesta.

Minä olin rukoillut monta kertaa. Pidin aina omat rukoukseni, ja rukoilin usein perherukouksen. Olin pitänyt monta kertaa ruokarukouksenkin, ja olin rukoillut aiemmin Alkeisyhdistyksessä. Mutta nyt en ollut varma, oliko minulla *todistus* rukouksesta tai ymmärsinkö, kuinka rukous voisi auttaa minua. "Kuuleeko joku todella, kun rukoilen?" minä pohdin.

Menin keittiöön, jossa äiti oli laittamassa päivällistä.

"Mama", kysyin, "kuinka minä voin todistaa rukouksesta, kun en ole varma, *onko* minulla todistus siitä?"

Äiti kietoi kätensä ympärilleni. "Mitä jos pitäisit oppiaikkeen rukouksesta huomenna perheillassa, niin puhumme siitä yhdessä?" hän sanoi.

Äiti auttoi minua etsimään kertomuksia ja konferenssipuheita rukouksesta. Sitten aloin valmistautua perheiltään ja puheeseeni Alkeisyhdistyksessä.

Lucas oli rukoillut monta kertaa, mutta oliko hänellä todistus rukouksesta?

KUINKA MINUN TULISI RUKOILLA?

Kun me rukoilemme, me puhumme taivaalliselle Isälle, joten me aloitamme sanomalla "Taivaallinen Isämme". Me kiitämme Häntä siunauksistamme. Sitten me pyydämme Häneltä sitä, mitä tarvitsemme. Me päätämme aina sanomalla "Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen."

Me voimme rukoilla milloin, missä ja mistä asiasta tahansa. Meidän ei tarvitse olla polvistuneina tai olla kirkossa. Me voimme rukoilla jotakin pientä tai suurta.

Me voimme rukoilla ääneen tai hiljaa mielessämme, yksin tai muiden ihmisten kanssa.

Me käytämme sanoja, jotka osoittavat kunnioitusta taivaallista Isää kohtaan.

Me puhumme aina kunnioittavasti käyttäen kaunista kieltä ja osoittaen kunnioitusta taivaalliselle Isälle.

"Lausun teille henkilökohtaisen todistukseni siitä, että Jumala elää, että Hän kuulee nöyrien sydänten rukoukset."

Presidentti Thomas S.

**Monson, "Kunnes taasen kohdataan", *Liahona*,
toukokuu 2013, s. 114.**

Kun pidin maanantaina oppiaik-
heen, äiti ja isä kertoivat minulle,
kuinka rukous oli auttanut heitä.
Pidin puheeni Alkeisyhdistyksessä-
kin seuraavana sunnuntaina, mutta
minusta ei tuntunut paljontakaan eri-
laiselta. Pohdin yhä, oliko minulla
todistus rukouksesta. Rukoilin
vilpittömästi epäilysteni johdosta,
mutta vastaus ei tullut aivan heti.

Kerran isä tuli kotiin etsittyään
koko päivän tuloksetta työtä. Hän
oli hyvin surullinen. Hän oli ollut
työtön monta viikkoa. Juoksin hänen
luokseen ja halusin häntä, niin kuin
aina teen.

"Älä ole surullinen, papa", minä
sanoin. Sitten äkkiä tunsin jota-
kin sydämessäni. "Meidän pitää
rukoilla", sanoin.

"Nyt hetikö?" isä kysyi.

"Niin, nyt heti", minä vastasin.

"Minä uskon, että taivaallinen Isä
kuulee meitä."

Me polvistuimme yhdessä ja
rukoilimme pyytäen taivaallista Isää
lohduttamaan meitä.

Rukouksen jälkeen luimme
pyhiä kirjoituksia, kuten teemme
joka ilta, ja sitten istuimme
yhdessä ja juttelimme. Huomasin,
että vähän kerrallaan surumieli-
syytemme korvautui onnella, jota
meillä oli aina kotona. Minusta tun-
tui erilaiselta – ihan kuin olisimme
turvassa ja meitä suojeltaisiin, ja
tiesin, että kaikki järjestyisi. Se oli
suurenmoinen tunne.

Mamakin huomasi sen. "Tunnetko
sen, Lucas?" hän kysyi hiljaa. "Pyhä
Henki lohduttaa meitä ja auttaa
meitä tietämään, ettemme ole yksin."

"Niin, minä tunnen sen", minä
vastasin. Minä tiesin, että taivaallinen
Isä kuulee rukouksemme.

Se oli ilta, jota en koskaan
unohda. Nyt minulla on oma todis-
tus rukouksen voimasta. ■

13

1

6

”[Käyttäkää]

älykästä mieltänne

tutkiaksenne uskonkappaleita
ja niiden opettamia oppeja
sekä oppiaksenne ne.”

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista
Lokakuun 2013 yleiskonferenssi puheesta

2

3

8

12

4

10

9

5

11

7

MEIDÄN SIVUMME

Minä rakastan evankeliumia ja sitä, että olen kirkon jäsen. Minun lempilauluni on "Saan käydä temppeliin" (*Lasten laulukirja*, s. 99). Minä olen hyvin onnellinen, koska tiedän, että meidän perhe on iankaikkinen.

Atonina T., 10, Samoa

Yery R., 12, Ecuador

Minun ruumiini on temppeli. Minä pukeudun säädyllisesti osoittaakseni, että minä rakastan ja arvostan ruumistani ja että minä rakastan taivaallista Isää ja Jeesusta Kristusta.

Lorienne P., 6, Filippiinit

Tämä on ensimmäinen presidenttikunta. Joka ilta minä menen internetissä yleiskonferenssilähetykseen ja kuuntelen sitä ennen kuin menen nukkumaan. Minä odotan kovasti, että saan katsoa seuraavaa yleiskonferenssiä.

Rina H., 10, Japani

Ittary V., 5, Meksikosta on hyvin kuuliainen. Hän rakastaa perhettään ja piirtää mielellään kuvia heistä. Hänen lempilaulunsa Alkeisyhdistyksen lauluista on "Saan käydä temppeliin" (*Lasten laulukirja*, s. 99). Hänestä on ihanaa nähdä temppelialueen kukat. Kun hän rukoilee, hän kertoo aina taivaalliselle Isälle, kuinka paljon hän rakastaa taivaan Isää. Hän rakastaa Alkeisyhdistystä ja yrittää olla hyvä esimerkki pikkusiskolleen Ailimelle.

YSTÄVIÄ YMPÄRI MAAILMAA

Haastattelijana Amie Jane Leavitt

*Mhoroi, shamwari!**

Tutustu Tendaihin, joka asuu maassa nimeltä Zimbabwe. Zimbabwe on Afrikan eteläosassa. Afrikassa on paljon eläimiä, kuten sarvikuonoja, elefanteja, kafferipuhveleita, leijonia ja kirahveja. Mutta Tendai ei näe kotinsa lähellä noita eläimiä, koska hän asuu Zimbabwen suurimman kaupungin Hararen lähellä. Silti Tendai on iloinen siitä, että hänen maassaan on näitä hienoja eläimiä. ■

* "Hei, ystävät!" šonaksi.

Lempikertomukseni pyhissä kirjoituksissa on se, jossa Nefin käskettiin rakentaa laiva. Toivon, että minulla voi aina olla rohkeutta tehdä oikein, ihan kuin Nefillä.

Minä olen **TENDAI** Zimbabwesta

Alkeisyhdistyksessä pidän eniten siitä, että saa esittää jotakin. Minä todistan mielelläni Jeesuksesta Kristuksesta.

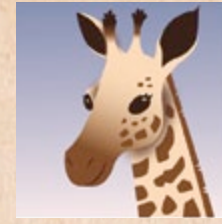
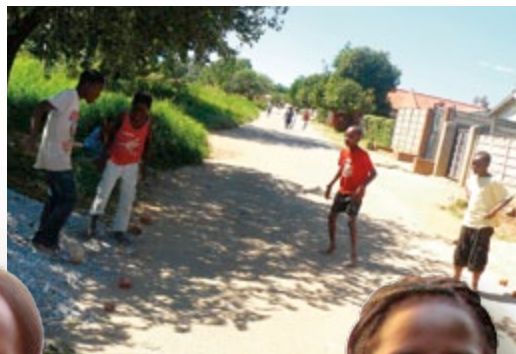

Kun olen tehnyt kotiläksyt, autan isosiskoani hänen läksyissään. Hänellä on joitakin ongelmia, joiden vuoksi oppiminen on hänelle vaikeaa. Autan mielelläni myös meidän koulussa muutamia muita lapsia, joilla on ongelmia. Jotkut lapset nauravat heille, mutta minä en koskaan.

Kerran jotkut ystävästäni olivat leikkimässä meidän pihalla. Yksi heistä sanoi ruman sanan. Muut lapset nauroivat, mutta minä en. Sanoin heille, ettei se ollut hauskaa ja ettei meidän pitäisi puhua rumia.

Meidän perhe on minulle hyvin tärkeä. Minulla on isosisko ja kaksoissisko. Kaksi siskoani ja minä asumme äitimme ja isoisoäitimme eli Gogon kanssa. Se tarkoittaa isoäitiä äidinkielellämme šonalla.

SAAN KÄYDÄ TEMPELIIN

Perheemme pitää matkustaa 13 tuntia autossa, että pääsemme Johannesburgin temppeliin Etelä-Afrikkaan.

VALMIINA LÄHTÖÖN!

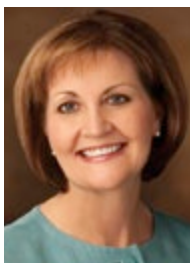
Tendain laukku on pakattu muutamilla hänen lempitavaroistaan. Mitä niistä pakaisit omaan laukkuusi?

Mudiwa Zimbabwesta

Mudiwa on pukeutunut kirkkoasuun, mutta voit pukea hänet myös kouluvaatteisiin tai hänen tanssifestivaaliasuunsa. Voit halutessasi liimata hahmon kartongille, ennen kuin värität ja leikkaat sen irti. Pyydä aikuiselta apua. ■

Linda K. Burton

Apuhdistyksen
ylijohtaja

Tunsin Hengen

”Jeesus sanoi: ’Antakaa lasten olla, älkääkään estäkö heitä tulemasta minun luokseni. Heidän kaltaisensa on taivasten valtakunta.’”

(Matt. 19:14.)

Muistan kaksi pientä tapahtumaa ajalta, jolloin olin pikukutyttö. Kumpikin osoittaa, kuinka Henki koskettaa sydäntä erityisin tavoin iästämme riippumatta.

Ensimmäinen niistä oli silloin kun veljeni oli sairas. Isäni kutsui yhden miehen seurakunnastamme tulemaan kotiimme ja auttamaan pappeuden siunauksen antamisessa. Kun perheemme kokoontui yhteen ennen siunausta, se mies ehdotti, että meidän lasten pitäisi poistua, koska me saattaisimme häiritä siunauksen tunnelmaa. Isäni vastasi lempeästi, että oli tärkeää, että jokainen lapsi oli läsnä siunauksen aikana, koska meidän puhdasta uskoamme tarvittiin. Jo niin nuorena minä tunsin Hengen läsnäolon, ja sen lisäksi tunsin suuren rakkauden, jota isäni tunsin lapsiaan kohtaan. Isäni rakkaus auttoi minua uskomaan ja ymmärtämään, että taivaallinen Isä rakastaa minua.

Muutamia vuosia myöhemmin perheemme osallistui sakramenttikokoukseen. Äitini oli lahjakas muusikko. Hän antoi kuitenkin siskoilleni ja minulle tilaisuuden laulaa hänen sijastaan. Muistan selvästi laulun, jonka hän sai innoitusta kehottaa meitä laulamaan:

*Kun kuulen taas rakkaan sen
kertomuksen,
Kun Jeesus päällä maan
Lapset vierelleen kutsui kuin
luo paimenen,
Olla tahtoisin joukossaan.*

(”Kun kuulen taas rakkaan sen kertomuksen”, *Lasten laulukirja*, s. 35.)

Kun lauloimme siskojeni kanssa tuota laulua, sisälläni oli lämmin ja onnellinen tunne. Hauras todistukseni vahvistui, kun Pyhä Henki auttoi minua tuntemaan, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus rakastavat minua.

Kuinka kiitollinen olenkaan Pyhän Hengen siunauksesta sekä vanhempieni ja taivaallisen Isäni rakkaudesta. ■

Jeesus Kristus on meidän Vapahtajamme

Eräs 12-vuotias tyttö makasi vuoteessaan ja tuli yhä sairaammaksi. Hänen vanhempansa katselivat sitä avuttomina. He eivät pystyneet tekemään mitään hänen pelastamiseksi.

Sitten he muistivat hämmästyttävät kertomukset, joita he olivat kuulleet keskuudessaan elävästä Jeesusnimisestä miehestä. Ihmiset sanoivat, että Jeesus pystyisi parantamaan sairaita ja saamaan sokeat näkemään. Ehkäpä Hän kykenisi pelastamaan heidän tyttärensä hengen!

Tytön isä Jairos juoksi etsimään Jeesusta. Hän pyysi Jeesusta parantamaan tyttärensä. Sitten sananviejä tuli tuomaan kauheaa uutista. Jeesuksen hakeminen oli liian myöhäistä. Tyttö oli jo kuollut. ”Älä pelkää”, Jeesus sanoi Jairokselle, ”vaan usko” (Mark. 5:36).

Kun Jeesus ja Jairos saapuivat Jairoksen taloon, he menivät huoneeseen, jossa tyttö makasi. Jeesus otti tytön kädestä ja käski häntä nousemaan. Kun tyttö nousi, hänen vanhempansa olivat hämmästyksissään. Jeesus oli herättänyt heidän tyttärensä eloon!

Sinä päivänä Jeesus osoitti, kuinka paljon Hän välitti työstä ja tämän

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- ”Oi Jeesuksen laupeus”
(MAP-lauluja, 116)
- 1. Joh. 4:14

IDEOITA PERHEEN JUTTELUUN

Voitte lukea yhdessä kertomuksen Jairoksen tyttärestä (ks. Luuk. 8:41–42, 49–56). Sitten voisit näyttää seuraavalla sivulla olevan kuvan Vapahtajasta ja kehottaa perheenjäseniä kertomaan, mitä he ajattelevat joistakin niistä hienoista ja hämmästyttävistä asioista, joilla Hän osoittaa rakkauttaan meitä kohtaan. Perheenjäsenet voisivat myös lukea vuorotellen yhden säkeistön laulusta ”Oi Jeesuksen laupeus”. Kun kukin säkeistö on luettu, kehoita perhettä laulamaan yhdessä kertosäe. Keskustelkaa tai piirtäkää sitten kuvia siitä, miten perheenne voi osoittaa rakastavansa Vapahtajaa.

perheestä, palvelemalla heitä. Jeesus osoittaa, kuinka paljon Hän välittää meistä, monin ihanin ja hämmästyttävien tavoin:

- Hän auttoi kauniin maailman ja kaikkien sen luotujen luomisessa.
- Hän tarjoutui tulemaan maan päälle Vapahtajaksemme, vaikka Hän tiesi, että se olisi hyvin vaikeaa.
- Hän vietti elämänsä maan päällä siunaten, parantaen ja opettaen muita.
- Hän eli täydellisen elämän.
- Hän kärsi auliisti syntiemme vuoksi Getsemanen puutarhassa ja kuoli ristillä, jotta me voimme nousta kuolleista ja palata taivaaseen. ■

Puutarha täynnä siunauksia

Linda Pratt

Perustuu tositapahtumaan

Surr! Surr! Surr! Puuhakas keltainen mehiläinen laskeutui kukkaan lähelle Andreaa. Andrea hypähti ylös ja kiiruhti pois. Andrea ei pitänyt mehiläisistä.

Hän siirtyi toiseen osaan puutarhaa kitkemään rikkaruohoja runsaslehtisen tomaatin viereltä.

Aurinko lämmitti Andrean selkää. Hän kuuli äidin olevan lähellä maissirivien luona. Äkkiä Andrea kuuli lisää surinaa. *Surr! Surr! Surr!* Hän juoksi etsimään äitiä.

”Mehiläisiä on ihan liikaa, äiti!” hän sanoi. ”Minä haluan tehdä töitä puutarhassa *ilman* mehiläisiä.”

”Me tarvitsemme mehiläisiä, että puutarhamme kukoistaisi”, äiti sanoi. ”Jeesus loi mehiläiset pölyttämään kasvit, jotta me voimme saada lempiruokiamme.”

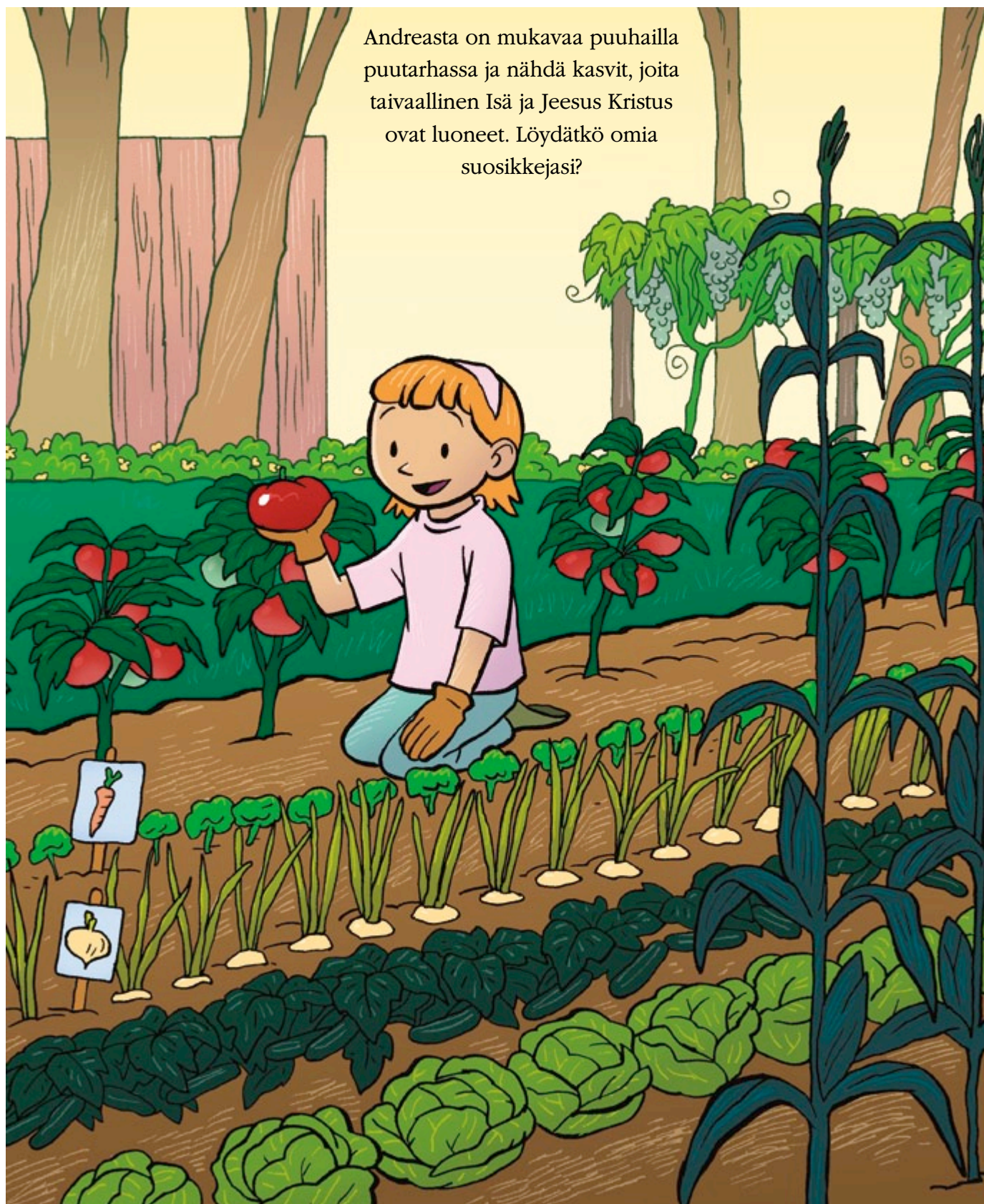
”Eikö meillä olisi puutarhaa ilman mehiläisiä?” Andrea kysyi. Hän ajatteli kaikkia lempikasvejaan. Hän piti kauniista kukista. Hän söi mielellään mansikoita ja tomaatteja. Hänestä olisi surullista elää maailmassa ilman niitä.

”Olen iloinen siitä, että Jeesus loi kasvit”, Andrea sanoi. ”Olen iloinen siitä, että Hän loi mehiläisetkin!” ■

Etsi hedelmät ja vihannekset

Andreasta on mukavaa puuhailla puutarhassa ja nähdä kasvit, joita taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ovat luoneet. Löydätkö omia suosikkejasi?

ODOTUSTA AULASSA

Lori Fuller
kirkon lehdet

Eräänä iltana vein kolme nuorempaa sisarus-tani temppeleihin kasteille. Kun temppeleivirkailija tarkasti suosituksemme, hän huomasi, että sisareni suosituksesta puuttui piispan allekirjoitus. Aloin täyttää lomaketta viedäkseen sen temppeleikirjurille, joka soittaisi piispalle. Sitten temppeleilyöntekijä tarkasti veljeni suosituksen ja huomasi, ettei sitä ollut aktivoitu. Minulla oli kynä, joten otin lomakkeen, joka meille annettiin, ja aloin täyttää sitäkin.

Tiesin, etteivät veljeni ja sisareni pääsisi temppeleihin, jos heidän suosituksissaan oli virheitä, mutta tunsin olevani vastuussa heistä, joten ennen kuin auttaisin heitä korjaamaan nuo virheet, minäkään en voisi mennä temppeleihin. Aloin turhautua siitä, etten päässyt sisälle temppeleihin. Lähdimme kastehuoneesta ja nousimme yläkertaan temppeleiden aulaan selittämään tilanteemme vastaanotossa. Temppeleikirjuri sanoi, että hän voisi korjata ongelman muuttamalla minuutissa, joten me neljä istuudimme odottamaan aulaan.

*Olin pettynyt,
kun jouduin
odottamaan
aulassa enkä
päässyt temppe-
leihin sisälle muu-
taman unoh-
duksen vuoksi.*

Kun istuin siellä, turhautumiseni vaihtui lannistumiseksi. Jouduimme jäämään ulkopuolelle aivan yksinkertaisten virheiden vuoksi. Oli aivan eri asia odottaa aulaan kuin päästä sisälle Herran huoneeseen. Päivä oli ottanut koville, ja olin luottanut siihen, että temppele auttaisi minua tuntemaan rauhaa. Virheet eivät olleet minun vikani, mutta kun odotus venyi, olin itkun partaalla. Yritin olla hyvä tulemalla temppeleihin ja näyttämällä esimerkkiä temppeleissä käymisestä nuoremmille sisaruksilleni. Miksi siis jäimme ulkopuolelle, kun halusin niin kiihkeästi olla sisällä?

Ja sitten oivalsin jotakin: jos olin lannistunut siitä, etten päässyt temppeleihin muutaman unohduksen aiheuttaman virheen vuoksi, niin kuinka pettyneeksi tuntisin itseni, jos en pääsisi sinne omien virheiden vuoksi – etten olisi kelvollinen menemään temppeleihin? Kun pohdin sitä, olin äkkiä levollinen. Tunsin, että olin saanut opetuksen, jonka Jumala halusi minun oppivan. Lupasin Hänelle, että yrittäisin aina olla kelvollinen pääsemään sisälle temppeleihin. Lupasin, etteivät omat virheeni pitäisi minua koskaan ulkona Herran huoneesta. En halua, että tekoni ikinä rajoittavat pääsyäni vain aulaan asti.

Myöhemmin samana iltana minulla oli tapaaminen piispani kanssa temppeleisuositukseni uusimiseksi. Ennen sinne lähtöä kävin mielessäni läpi mahdolliset erheeni, jotka saattaisivat pitää minut ulkona temppeleistä. Kun piispa kysyi, olinko kelvollinen menemään Herran huoneeseen, olin hyvin kiitollinen siitä, että saatoin vastata myöntävästi. ■

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

EZRA TAFT BENSON

Ezra Taft Benson hoiti monia **askareita** perheensä maatilalla. Koska hän rakasti maataloutta, hän opiskeli sitä korkeakoulussa ja toimi lopulta Yhdysvaltain maatalousministerinä **Washington D.C:ssä**. Presidentti Benson rakasti **Mormonin kirjaa** ja kannusti kirkon jäseniä tutkimaan sitä yksin ja yhdessä perheen kanssa.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Kohti onnistumisia

Kolme nuorta aikuista – oikeustieteen opiskelija, apteekin asiakas ja hissinkuljettaja – osoittavat meille, kuinka he kertoivat evankeliumista jokapäiväisessä elämässään.

s. 42

NUORILLE

s. 64

Mitä jos jättäisin väliin muutaman yleiskonferenssikokouksen, koska haluan tehdä jotakin muuta sinä viikonloppuna – onhan se sopivaa, vai mitä?

ÄLÄ MISSAA PUHELUA

LAPSILLE

Tunsin Hengen

Pyhä Henki voi puhua sydämessäsi – vaikka oletkin lapsi.

s. 73

